— Revizuită şi îmbunătăţită

LYSSA ROYAL + KEITH PRIEST

PRISMA
din
LIRA

O EXPLORARE A MOŞTENIRII GALACTICE A UMANITĂŢII

CUPRINS

Prefaţă…4
Mulţumiri…5
Introducere…7

Partea 1

1 Infuzia Dimensională …11
2 Crearea Familiei Galactice …18
3 Matca Liriană …24
4 Factorul Siriusian…29
5 Drama Orioniană…36
6 Verii Pleiadieni ai Pământului…42
7 Poarta Arcturiană…49
8 Crearea Pământului …54
9 Zeta Reticuli: Transformare şi Trezire …60
10 Integrare: Regăsirea de Sine…65

Partea a 2-a

11 O Poveste a Creării Galactice…70
Epilog…111
Glosar de Termeni…113
Bibliografie …128
Despre Autori…130

Dedicaţie

Tuturor copiilor lineni împrăştiaţi de-a lungul galaxiei. Fie ca voi să vă reamintiţi originile.

Prefaţă

Această carte a fost prima oară publicată în anul 1989 de către Librăria Tehnologiei Luminii. În acel moment, ea a fost printre primele cărţi care au explorat legătura Pământului cu stelele, într-o manieră profundă şi plină de sens. De atunci, ea a fost republicată de către tipografia Cercetare Royal Priest şi tradusă în mai multe limbi. În prezent, am revenit cu Volumul 2 al cărţii *Prisma din Lira,* încă o dată publicată de Tehnologia Luminii. Încă din anii ’80, această carte clasică reprezintă temelia muncii noastre şi timp de mulţi ani am dorit să lansăm a ediţie revizuită cu noi informaţii. În sfârşit, acea zi a venit.

Partea 1 din această carte conţine materialul originar al cărţii *Prisma din Lira,* fără a aduce schimbări în afara unor mici modificări editoriale. Deoarece materialul a fost dictat de către conştiinţa multidimensională Germane, canalizat în 1989 prin Lyssa Royal Holt, nu vrem să schimbăm nimic.

Partea a 2-a este o transcriere, editată pentru a avea mai multă claritate, a unui seminar din anul 1999 ţinut de Lyssa în cooperare cu entitatea Germane, în localitatea Grass Valley din California. Luând în considerare multele ore de material pe care Lyssa le-a oferit prin channelling încă din anii ’80 şi până în prezent (ascultând de asemenea şi feeback-ul venit din partea studenţilor devotaţi), am simţit că acest seminar este cea mai completă sesiune care poate fi adăugată versiunii revizuite a cărţii.

Recunoaşterea legăturii noastre cu stelele este mai importantă acum decât a fost până în prezent. Ea este una dintre cele mai mari schimbări la nivelul conştiinţei prin care planeta noastră poate trece, schimbări care ne vor îndemna să creăm o comunitate la nivel planetar – ceva ce avem neapărată nevoie în aceste vremuri haotice. Noi sperăm că această carte va fi de ajutor acelui proces, chiar dacă contribuţia ei va fi modestă. Vă mulţumesc pentru interesul vostru sincer. Copiilor din Lira împrăştiaţi de-a lungul galaxiei… fie ca voi să vă reamintiţi originile!

Mulţumiri

Partea 1

Acest manuscris a fost creat deoarece în anii ’80 el era genul de carte pe care am căutat-o. Deoarece nu am găsit-o, am scris-o noi! Le mulţumim tuturor celor care la rândul lor au căutat şi apoi ne-au inspirat să o scriem.

Îi mulţumim channeller-ului şi prietenului nostru Darryl Anka (şi lui Bashar) pentru că ne-a oferit inspiraţia iniţială în anul 1985, atunci când am început să cercetăm aceste informaţii complexe şi totuşi pline de provocări. Integritatea şi calitatea chanelingului său ne-a motivat să avem încredere că vom putea obţine aceste informaţii.

Îi mulţumim lui Robert Shapiro pentru că ne-a oferit câteva informaţii unice şi fundamentale în ceea ce îi priveşte pe Zeta Reticulienii şi Siriusienii negativi. Ca şi chaneller, Robert are curajul de a aborda aceste zone cu care mulţi indivizi nu doresc să aibă de-a face.

Îi mulţumim autoarei Barbara Hand Clow pentru că ne-a oferit un feedback valoros şi ne-a încurajat în timpul revizuirii acestui manuscris. Răspunsurile sale entuziaste cu privire la munca noastră ne-au ajutat să ne păstrăm impulsul şi concentrarea iniţială, în momentele în care am avut nevoie de ele.

Îi mulţumim lui Michael Z. Tyree pentru ascuţitul său simţ intuitiv cu ajutorul căruia a creat ilustraţiile din această carte, ele exprimând simbolismul profund al informaţiilor transmise.

Trimitem iubire şi mulţumiri grupului de Joi seara pentru că a petrecut 8 săptămâni în Sedona (în vara anului 1989 pe nişte valori record ale caniculei), cu scopul de a cerceta mai amănunţit chestiunea extratereştrilor, prin intermediul channellingului autoarei Lyssa Royal.

Îi mulţumim prietenului nostru Jeannine Calaba pentru critica detaliată şi profundă a primei versiuni a cărţii. Iubirea, prietenia şi sprijinul ei au fost indispensabile pentru realizarea acestui proiect.

Îi mulţumim lui Margaret Pinyon pentru editarea şi corecturile sale profesioniste. Ea ne-a învăţat mai multe despre actul de a scrie şi structura propoziţiei decât oricine de pe Pământ!

Îi mulţumim lui Stacey Vombrock pentru că ne-a atras atenţia asupra părţilor stângace din carte şi ne-a oferit sugestii cu privire la cea mai dificilă secţiune a sa… şi pentru prăjitura cu nucă de cocos!

Partea a 2-a

Mulţumirile noastre merg către mulţi alţi oameni care de-a lungul anilor ne-au încurajat să realizăm această carte şi au cerut mai mult. Îi mulţumim în special lui Bill German, care ne-a sugerat ce material să folosim pentru Partea a 2-a a cărţii, în momentul când ni s-a părut dificil să alegem între sutele de ore de material. Înţelepciunea şi îndrumarea sa sunt mult preţuite şi apreciate.

Nu putem uita de conştiinţa multidimensională Germane, care a oferit majoritatea informaţiilor din această carte şi din alte seminarii, cărţi şi materiale transmise prin channelling de-a lungul a douăzeci de ani. În 2010 ne-a îndemnat să creăm *Cartonaşele Moştenirii Galactice,* un sistem de divinaţie format din 108 cartonaşe care este folositor celor care doresc să exploreze aceste informaţii şi să le aplice. Germane continuă să ne uimească cu intuiţiile sale profunde şi gradul avansat de înţelegere a universului nostru.

În final, le mulţumim tuturor cititorilor şi studenţilor noştri din jurul lumii care au păstrat viu interesul pentru această carte clasică. Fără voi, ediţia revizuită nu ar fi fost scoasă. Vă mulţumesc pentru încurajăriile voastre, pentru scrisorile şi pasiunea voastră cu privire la aceste subiecte. Cartea este scrisă pentru voi!

Descărcaţi sesiuni mp3
Citiţi materiale gratuite
Abonaţi-vă la lista noastră pe:
www.lyssaroyal.com

Introducere

„Omule, nu amestecul sângelui şi al respiraţiei a creat începutul şi substanţa sufletelor voastre, chiar dacă corpul vostru cel născut pe

pământ şi supus morţii este format din ele.
Ci sufletul vostru a venit aici dintr-un alt loc".
— Empedocles

Din cele mai vechi timpuri ale istoriei cunoscute a Pământului, am simţit cum creşte în noi o emoţie dulce-amară în timp ce priveam imensitatea cerului nopţii. Unii dintre noi tânjesc după ziua când rasa umană va putea călătorii dincolo de stele. Este doar o speranţă rezervată viitorului sau este mai degrabă o reamintire a trecutului nostru?

Conştiinţa umană prezintă subtilităţi care au rămas încă neexplorate. Ce ne motivează să depăşim limitele evoluţiei? Ce ne motivează să creăm disensiuni între rasele de pe planeta noastră? Probabil că este posibil ca noi să fim implicaţi într-o dramă cosmică şi să fi uitat temporar scenariul. Noi ştim că deciziile unei ţări sau ale unei rase au efect asupra tuturor celor implicaţi. Poate că ele ar putea să se propage şi în univers. Probabil că acţiunile noastre au influenţă asupra a numeroase civilizaţii de pe alte planete. Oare suntem atât de interconectaţi?

Informaţiile prezentate în această carte sunt o antologie de intuiţii, raţionamente analitice şi channeling. Au fost oferite numeroase citate din diferite sesiuni de chanelling (utilizând în principal munca co-autorului Lyssa Royal), cât şi fragmente din unele lucrări antropologice şi metafizice. Cititorul poate considera aceste idei ca fiind adevărate sau simbolice, povestea rămânând aceeaşi. Noi nu susţinem că ele sunt adevărul

suprem în ceea ce priveşte apariţia familiei galactice în această realitate. Dacă vă sunt de ajutor, atunci folosiţi aceste intuiţii oferite aici ca şi un stimulent pentru propria voastră creştere. Dacă nu vă sunt de ajutor, probabil că vă vor apropia de propriul vostru adevăr.

Unul dintre cei mai importanţi factori care pot accelera dezvoltarea potenţialului uman, este permisivitatea de a lăsa toate adevărurile să fie o manifestare a unui Singur Adevăr, oricare ar fi acesta. Prin această permisivitate apare unificarea. Dacă nu vă va oferi altceva, măcar lăsaţi această carte să fie o lectură plăcută, interesantă şi care vă dezvoltă imaginaţia. Nu vă cerem să credeţi ce este scris în ea – dar cu siguranţă ne bazăm pe dorinţa voastră de a fi un explorator!

Aceasta este o carte introductivă. La sfârşitul ei am realizat un glosar amplu pentru a defini termenii nefamiliari. Fiecare capitol reprezintă o faţetă diferită a unei structuri complexe, care are influenţă asupra Pământului. Pornind de la câteva discuţii, informaţia a fost organizată într-un ansamblu, prin intermediul căruia îi va fi prezentat cititorului o sumedenie de personaje. Distribuţia lor nu este completă. Există numeroşi alţi membrii şi drame care sunt jucate peste tot în univers. Personajele prezentate sunt cele care au cea mai mare influenţă asupra dramei ce se joacă acum pe Pământ.

Există anumite premise exprimate de-a lungul materialului şi ele reprezintă un punct de plecare pentru restul informaţiilor. Una dintre ele este

ideea reîncarnării şi a naturii infinite a conştiinţei. Pentru a înţelege cartea nu este neapărat necesar să fiţi de acord cu aceste concepte, deşi ele vă vor permite să aveţi o viziune mai amplă asupra realităţii.

O altă premisă porneşte de la ideea că fiecare fiinţă deţine o conştiinţă lărgită. Indiferent de nivelul existenţei pe care o fiinţă a ales-o pentru o anumită viaţă, ea îşi păstrează memoria (conştientă sau subconştientă) a conexiunii sale cu întregul şi a identităţii sale divine. Acest concept ne conduce la ideea că noi şi numai noi suntem cei care ne controlăm destinul. Prin urmare, evoluţia se află în mâinile noastre.

De-a lungul acestei cărţi vom presupune de asemenea că tot timpul a existat „Întregul", sau conştiinţa de masă integrată a familiei noastre galactice. Deoarece vrem să prezentăm informaţia într-o anumită manieră, va fi nevoie să stabilim câţiva parametrii. Aceştia definesc în mod alegoric „începutul" poveştii ca fiind Infuzia Dimensională şi „sfârşitul" ca fiind Integrarea.

În multe cazuri au fost folosite etichete pentru a indica locuri sau fiinţe (de exemplu Sirius, sau Siriusieni). În general, aceste etichete sunt maleabile şi exprimă mai degrabă o dimensiune sau o conştiinţă vibraţională decât o idee fixă. În cazul Lirei de exemplu, este luată în considerare posibilitatea ca acele stele despre care am vorbit să fi devenit de mai multe ori până acum găuri negre şi găuri albe. Prin urmare, acestea sunt mai degrabă idei decât puncte concrete în timp şi spaţiu. Ele sunt semnificative şi

acest lucru devine evident dacă luam în considerare legendele noastre, care acordă importanţă altor sisteme solare. Legendele tribului Dogon, Textele Sumeriene, scrierile Egiptene străvechi, toate afirmă că au existat contacte cu fiinţe din alte sisteme solare. Aceste legende trebuie să aibă o origine. Deşi limbajul şi stilul lor contemporan de prezentare diferă, consistenţa conţinutului lor nu poate fi negată.

Informaţiile despre trecutul rasei umane ne pot îmbogăţi vieţile noastre trăite aici pe Pământ. Dacă vrem cu adevărat să ne transformăm, vom realiza acest lucru oferind cunoaştere lumii şi nu folosindu-ne de ea pentru a scăpa de responsabilitatea noastră de cetăţeni ai Pământului şi ai Familiei Galactice.

Notă: Vă rugăm să citiţi notele de subsol şi glosarul!:)

„Eu sunt un copil al Pământului şi al Raiului înstelat;
Însă cursa mea este numai spre Rai.
Asta să ştiţi voi…”

— Tradus din Manuscrisul Petelia
Iniţierile Orfice, 200 – 400 î.Hr.

Partea 1

1

Infuzia Dimensională

„Cu cheile sale celeşti.
Coardele sale de aer şi barele de foc.
Marea Liră Eoliană a Samienilor.
Creşte din toate cele şapte note.
Dinspre Pământ către stelele fixe”.

— Longfellow despre Lira, poemul *Ocultarea Orionului*

Toată conştiinţa şi energia a fost cândva îmbinată într-un tot integrat. Acest întreg a fost conştient de aspectele sale, dar într-o manieră diferită de cea a conştiinţelor individualizate. În stadiul dezvoltării actuale a Pământului, prima oară este recunoscut sinele, apoi societatea şi în final întregul, Tot Ceea Ce Este, numit şi Dumnezeu. Încă se creează separare. Această separare faţă de Sursă este o iluzie. Iluzia este un mijloc prin care întregul îşi asigură toate lecţiile şi provocările necesar a fi experimentate pentru a se reintegra înapoi în Sursă.

Înaintea acestei fragmentări faţă de Sursă, întregul a existat într-o altă octavă a realităţii dimensionale. Din acest tărâm al unificării, porţiuni din Tot Ceea Ce Este s-au întrebat cum ar fi să treacă prin procesul fragmentării şi temporar să uite existenţa întregrată. Forţa acestui gând la

un nivel atât de mare a început să creeze fragmentare. Iluzia rezultată din această fragmentare va deveni o uitare plină de provocări, prin care conştiinţa va trebui să creeze (din propria sa natură divină) reamintirea dorinţei de a se reuni cu Sursa.

Ceea ce a fost numită „Creaţia" este într-adevăr această fragmentare sau mai descriptiv vorbind, *Infuzia Dimensională.* Curiozitatea iniţială a întregului cu privire la o existenţă fragmentată a *creat* de fapt această realitate. A fost nevoie de o schimbare a perspectivei, focalizării sau frecvenţei. Ca parte a întregului, aspecte din Familia Galactică au fost parţial responsabile de stabilirea tiparului care le-a ghidat dezvoltarea. Prin urmare, afirmaţia „noi suntem Dumnezeu" are de fapt un sens viabil.

Tiparul creat a inclus multe idei diferite. La început exista ideea că polaritatea şi fragmentarea vor fi standardul. Codurile încorporate în acest tipar au oferit opţiunea de Liber Arbitru fiecărui fragment desprins sau suflet. Provocarea a fost ca fiecare conştiinţă să îşi reamintească că are

Liber Arbitru. Cu cât el este mai mult folosit, cu atât mai mult este invocată memoria divină. Atunci când te afli în faţa unei realităţi duale, Liberul Arbitru devine eliberatorul. Atunci când un suflet uită că deţine Liber Arbitru, lecţiile devin mult mai dificile, dar cu toate acestea mult mai pline de beneficii.

O altă idee prezentă în acest tipar ales, a fost că fragmentele din întreg vor fi responsabile în totalitate pentru acţiunile lor din această stare de

amnezie. Fie că ele îşi vor reaminti sau nu, fiecare acţiune întreprinsă va genera un răspuns din partea universului. Unii au definit acest lucru ca fiind karma; cu toate acestea, este mult mai mult decât „ochi pentru ochi”. În locul pedepselor aplicate comportamentelor negative există întotdeauna opţiunea ca fiecare fiinţă să îşi lărgească propria conştienţă. Prin urmare, într-un sens, înţelepciunea „neutralizează” karma.

Deşi acest lucru poate că seamănă cu regulile unui joc cosmic nemilos, finalul a fost deja decis. Având această idee în minte, nu este neapărat importantă destinaţia ci drumul până la ea. Literalmente este vorba de *cum* este jucat jocul.

Un alt tipar asupra căruia s-a căzut de acord este existenţa unui cod generat în manieră eterică, încorporat în ţesătura structurii universale. Acest cod va permite ca forma umanoidă, bipedă, construită din carbon, să fie un vehicul natural pentru încarnarea conştiinţei de tip uman pe structurile planetare. Acest cod există la nivele meta-atomice pe care ştiinţa de abia a început să le măsoare. Simbolismul polarităţii are un rol important în forma corpului uman. Umanoidul este simetric, având două mâini, două picioare, doi ochi, urechi, etc. Cele două părţi sunt îmbinate într-un întreg prin intermediul trunchiului şi a capului.

S-a decis de asemenea ca în timpul dezvoltării evoluţioniste a formelor umanoide (din cadrul familiei galactice a Pământului), polarităţile feminine şi masculine să se manifeste în forme corporale diferite dar complementare. Ele au rolul

de a vă reaminti că pentru a crea, polarităţile trebuie întotdeauna unite sau integrate. Este cunoscută ideea conform căreia, un individ se simte cel mai „Complet” atunci când el sau ea iubeşte pe altcineva.

Care a fost procesul real al Infuziei Dimensionale? Există în structura spaţiu-timp a constelaţiei Lira ceva care poate fi definit sub numele de gaură albă[1]. Comparaţi această gaură albă cu o prismă. Dacă treceţi o rază de lumină printr-o prismă, veţi obţine un spectru de lumină fragmentat în şapte frecvenţe vizibile – şapte culori. Atunci când o porţiune din întreg a trecut prin Prisma din Lira (gaura albă), conştiinţa s-a fragmentat în şapte frecevenţe vibraţionale care reprezintă conştiinţa colectivă a familiei galactice a Pământului.

Fiecare fragment a devenit conştient de aceste frecvenţe sau densităţi diferite. Înainte de acest eveniment, frecvenţele au fost experimentate ca fiind o parte integrantă a întregului (la fel ca şi lumina albă). Atunci când această porţiune din întreg a trecut prin prismă, ea s-a manifestat ca şapte frecvenţe conştiente de sine. Conştiinţa s-a fragmentat de asemenea, bucăţile „îndepărtându-se” una de cealaltă aşa cum este sugerat în mod simbolic în teoria „Big Bang-ului”. Astfel, a apărut iluzia conform căreia fiecare fragment este foarte, foarte singur.

Întregul a înţeles că scopul acestei experienţe a fost să înveţe reintegrarea pornind de la un

1 *O gaură albă este un punct central de lumină şi energie. În acest caz, el este un loc de naştere.*

punct de separare. Dar cum? Ca suflete individuale sau ca suflete-grup, fragmentele au început să exploreze universul de abia creat. Infuzia Dimensională nu numai că a creat o fragmentare a conştiinţei ci a format de asemenea şi stelele, planetele, gazele şi moleculele din care este compusă realitatea fizică. Cu toate acestea, realitatea fizică reprezintă numai o parte a energiei frecvenţelor care au apărut ca urmare a fragmentării.

După cum şi ştiinţa a descoperit, materia este energie solidificată care vibrează cu o frecvenţă anume. Fiecare aspect al universului este format din energie. Tehnologia Pământeană nu este încă capabilă să măsoare anumite dimensiuni ale realităţii. Dacă aţi deţine această abilitate aţi descoperi un număr infinit de porţi în timp, spaţiu şi dimensiuni. Pentru moment, vom explora cele şapte nivele ale familiei galactice a Pământului, odată ce ele au trecut prin Prisma din Lira. De acum încolo, vom folosi termenul de „densitate" pentru a ne referi la aceste nivele.[2]

PRIMA DENSITATE: Conştienţa ca şi un punct; Materia fizică.

Acest nivel al frecvenţei este fundamental. El asigură materia şi energia necesară creării atomilor şi moleculelor. Formele primare, de exemplu mineralele şi apa, operează la această frecvenţă a primei densităţi. Oamenii sunt de asemenea aliniaţi cu aceasta. Ea formează codul

2 *Uitaţi-vă la Glosarul de Termeni pentru a vedea diferenţele între "densitate" şi "dimensiune".*

fundamental al genelor.

A DOUA DENSITATE: Conştienţa ca şi o linie; Materia biologică; Dezvoltarea identităţii de grup sau de specie.

Conştiinţa exprimată prin vibraţia de densitatea a doua nu are conştienţă de sine (sau ego). Majoritatea speciilor din regnul plantelor sau animalelor fac parte din această categorie; cu toate acestea, plasarea lor în această densitate este influenţată de mulţi alţi factori, inclusiv prezenţa sau absenţa ego-ului.

A TREIA DENSITATE: Conştienţă volumetrică; Ego; Pierderea identităţii de grup, dezvoltarea identităţii individuale; Capacitatea de reamintire a trecutului şi prezicere a viitorului păstrând simţul momentului prezent.

Aceasta este densitatea în care se încarnează toate fiinţele umane. Ea este o vibraţie care creează iluzia separării, fiind prin urmare o provocare în calea trezirii. În prezent umanitatea se află într-o perioadă de tranziţie către realitatea de dimensiunea a patra, proces care poate fi observat urmărind numeroasele schimbări prin care trece rasa umană.

Aceasta este frecvenţa în care există cel mai mare grad de separare faţă de întreg. Aici sunt învăţate multe lecţii despre integrare. Acesta este cel mai intens nivel în care se cultivă creşterea în interiorul Sinelui. Cetaceele (delfinii şi balenele)

se află în prezent în densitatea a 3-a şi a 4-a, făcând odată cu omenirea saltul în afara celei de-a 3-a densităţi.

Conştiinţa primatelor există de asemenea în densitatea a 3-a. Evoluţia primatelor devine din ce în ce mai vizibilă, în timp ce putem observa câteva caracteristici despre care s-a considerat că aparţin doar oamenilor (cum ar fi de exemplu limbajul şi comportamentele patologice).

A PATRA DENSITATE: Conştiinţă volumetrică extinsă; Superconştiinţă; Reintegrarea identităţii de grup fără pierderea identităţii ego-ului. Odată cu creşterea vibraţiei, percepţia trecutului, prezentului şi a viitorului devine mai fluidă; fiind prezentă abilitatea de a interacţiona cu realităţi multidimensionale şi cu multidensităţi; Conştiinţa orientată negativ devine mai dificil de păstrat.

În prezent pe Pământ, realitatea de densitatea a patra se suprapune peste cea a densităţii a treia. În ceea ce priveşte umanitatea, acest lucru se manifestă prin dorinţa crescută de unitate, pace şi iubire necondiţionată, aflată în opoziţie cu iluzia separării care caracterizează densitatea a treia. Ritmul vibratoriu al realităţii unei persoane este accelerat, prin urmare ea se va confrunta cu problemele personale într-o manieră mult mai rapidă şi mai intensă. Este uşor de văzut acest lucru dacă ne uitam la miile de indivizi de pe Pământ care se află în terapie şi în programe

pentru eliminarea dependenţelor de anumite substanţe; dacă ne uitam la cei care se angajează în programe sociale pentru ajutorarea planetei. Aceasta este frecvenţa responsabilităţii. Aceasta este frecvenţa în care un individ începe să îşi reamintească codul Liberului Arbitru. Ea este ultima frecvenţă în care corpurile fizice sunt un mijloc de manifestare a conştiinţei. Din acest motiv, multe civilizaţii aleg să petreacă lungi perioade de timp în această densitate.

A CINCEA DENSITATE: Conştienţa existenţei „eului" ca şi identitate de grup. Nu există limite impuse de timpul liniar.

În această densitate conştiinţa începe să se trezească faţă de moştenirea sa. Aceasta este densitatea înţelepciunii. În timp ce o conştiinţă îşi trezeşte înţelepciunea interioară, deseori doreşte să o împartă cu cei aflaţi în densităţiile mai joase. Mulţi din acest tărâm aleg să devină ghizi pentru alte conştiinţe. O fiinţă de densitatea a cincea începe să se unească cu familia sa de conştiinţă („suprasuflet" sau „sine înalt" dacă doriţi). Aceasta este prima densitate în care este experimentată orientarea nonfizică.

(*Nota: Nu există nicio distincţie precisă atunci când se face tranziţia între densitatea a cincea către a şasea şi a şaptea. Deoarece densităţiile nu sunt fizice, se realizează un melanj profund în aceste tranziţii.*)

A ŞASEA DENSITATE: Conştienţa ca

însăşi dimensiunea.

Aceasta a fost deseori numită „Conştiinţa Christică”, datorită faptului că se manifestă printr-o frecvenţă apropiată de cea a lui Hristos sau a lui Buddha. Din această frecvenţă apare reamintirea totală, astfel încât o fiinţă începe să îşi asume responsabilitatea mai degrabă pentru întreg decât pentru Sine. Procesul emulării Sinelui şi a întregului devin unul şi acelaşi lucru.

A ŞAPTEA DENSITATE: Conştienţa ca experienţă multidimensională; Identitate ca Structură de grup (Complex al Memoriei Sociale).

Aceasta este frecvenţa Unităţii totale sau a Integrării. Cei care vibrează la această frecvenţă sunt cufundaţi în identitatea lor, devenind un întreg al conştiinţei de masă. Ei îi atrag pe cei aflaţi în alte densităţi şi asigură o direcţie a curentului natural către integrare. Odată ce fiinţele de densitatea a şaptea ating masa critică, ele vor progresa prin Prisma din Lira (din punctul nostru de vedere va exista un punct terminus al unei găuri negre) şi vor atinge următoarea octavă, unde le aşteaptă o nouă aventură.

Este important de remarcat faptul că în timp ce porţiuni din întreg s-au fragmentat prin intermediul Prismei din Lira, fiecare conştiinţă şi-a păstrat conştienta *în toate* nivelele densităţilor. Cu toate acestea, a rămas o parte din uitare. Fiind prezent în cele mai concentrate nivele ale densităţilor (de exemplu a treia densitate şi

porţiuni din a patra), este mai dificil de perceput coexistenţa celorlalte nivele. Odată cu procesul de integrare, o fiinţă devine conştientă de aceste alte aspecte.

Microcosmosul mereu va fi o reflexie a macrocosmosului. Acest fapt este vizibil dacă ne uitam la „sincronicitatea” prin care structura atomică este o reflexie a structurii unui sistem solar. La fel se întâmplă în procesul de fragmentare a unor porţiuni din întreg în fiinţe individuale, sau grupuri de suflete. Atunci când o fiinţă se încarnează în corpul fizic, acest proces poate fi asemuit cu o mini-excursie prin Prisma din Lira.

Într-o oarecare măsură procesul fragmentării sufletului este asemănător cu teoriile Freudiene despre sine, eu şi supraeu. Ca fetus, sufletul prezintă o conştiinţă a primei dimensiuni. În acel moment, sufletul este conştient de sine prin conexiunea sa intimă cu mediul înconjurător. Din punct de vedere fizic, el este o îmbinare de coduri ADN care au posibilitatea de a deveni o fiinţă umană conştientă. Deoarece Freud nu a aplicat această ipoteză asupra dezvoltării prenatale, nu poate fi realizată o corelaţie. Dacă ar fi ajuns la un model prin care să arate relaţia fetusului cu mediul, atunci acesta ar fi fost o descriere a primei densităţi.

Atunci când copilul se află în primii doi ani de viaţă, el sau ea începe să dezvolte o conştiinţă de densitatea a doua. Astfel, copilul începe să perceapă o separare între sine şi mediu iar dorinţele sale sunt externalizate. Încă este

oarecum păstrată o perspectivă egocentrică, aceasta fiind în strânsă legătură cu dezvoltarea eului. Diferenţa dintre orientarea copilului către a doua densitate şi orientarea către cea de-a treia, este dată de lipsa unei abilităţi specifice prin care el este capabil să facă diferenţa între sine şi mediu.

Începând cu al doilea an de viaţă, conştiinţa de densitatea a treia devine principalul său teren de manifestare. În această perioadă se realizează dezvoltarea ego-ului, iar copilul devine conştient de faptul că este un individ separat. Aceşti ani sunt cruciali în formarea copilului, putându-se observa că în cazurile în care dezvoltarea lui este perturbată (prin intermediul abuzurilor de exemplu) personalitatea poate fi fragmentată, creând probabil disfuncţii mai târziu în viaţă. Mulţi indivizi îşi păstrează orientarea către densitatea a treia de-a lungul întregii lor vieţi.

Dezvoltarea supraeului, sau a conştienţei lărgite, este o caracteristică tipică densităţii a patra. Oamenii au posibilitatea de a dezvolta acest aspect al lor. Aceasta este o reintegrare a fragmentării personalităţii care apare prin naştere, cât şi un proces de integrare la un nivel spiritual. În timp ce rasa umană începe să se îndrepte cu paşi mai hotărâţi către conştiinţa de densitatea a patra, se presupune că acest proces de fragmentare al personalităţii va deveni mai puţin vizibil; iar copiii probabil că vor începe să prezinte caracteristici ale densităţii a patra într-un stadiu mai timpuriu al dezvoltării lor, şi le vor păstra pe toată durata vieţii lor.

În perioada copilăriei un individ învaţă cum să se adapteze şi să se integreze într-o structură realistă. Dacă un individ nu reuşeşte acest lucru (de exemplu în cazurile de abuz) deseori vor apărea tulburări psihologice în perioada când el devine matur. Cazurile patologice de genul Tulburare de Identitate Disociativă (Sindromul Personalităţilor Multiple) pot apărea deoarece procesul natural de integrare a personalităţii în dimensiunea tridimensională nu a fost realizat satisfăcător în perioada copilăriei. Unele civilizaţii extraterestre au învăţat să identifice şi să transforme începuturile tulburărilor patologice din timpul copilăriei, şi prin urmare nu au astfel de cazuri la indivizii maturi.

Dacă este înţeles faptul că indiferent cât de mult se fragmentează un individ (fie la nivelul sufletului fie la cel al personalităţii), calea de reîntoarcere mereu va fi realizată prin intermediul integrării, el sau ea nu va pierde niciodată din vedere scopul. În acest caz, putem merge din nou acasă.

2

Crearea Familiei Galactice

Eu sunt Ra, cel din care a început timpul
Eu sunt butucul de la roată.
O stea de zi care planează asupra unei mări infinite.
Eu nu sunt recolta; Eu sunt sămânţa.

Eu nu sunt Lira; Eu sunt cântecul.
Eu sunt veşnic.
— *Cartea Egipteană a Morţilor,* Traducerea lui Ellis

Trecând prin Prisma din Lira, primul val al fragmentării a creat un grup de fiinţe ce pot fi numite Fondatorii[3]. Fondatorii reprezintă grupul de conştiinţe care vor deveni ulterior rasa umană. Deşi starea lor naturală este nonfizică, ei se pot proiecta către un nivel ridicat al celei de-a patra densităţi. Fragmentându-se din porţiunea întregului care a trecut prin Prisma din Lira, ei şi-au păstrat o memorie a ideii de integrare şi a scopului fragmentării, chiar dacă ea este asemănătoare visului. Ei sunt cei care orchestrează evoluţia umanităţii. Fondatorii joacă rolul arhetipului primar, echilibrul polarităţii masculin-feminin. Fondatorii au devenit conştienţi de tiparul care a fost ales în momentul când s-au fragmentat din întreg. Datorită acestui tipar ei au ştiut că ai lor „copii" deţin codurile „părinţilor". Din moment ce ei joacă rolul de părinte, este responsabilitatea lor să influenţeze creşterea noilor conştiinţe care vor fi create. Făcând acest lucru ei au *devenit* tiparul, începând să-l înţeleagă şi să-l trăiască, ştiind că el va imprima viitoarele fragmente.

Fondatorii au început să înţeleagă tiparele energetice naturale ale realităţii polarizate pe care de abia au creat-o. A devenit evident pentru

3 *Alţi termeni ca Veghetorii, Eternii, Reflectorii, Semănătorii, utilizaţi de către alţi indivizi, sunt şi ei adecvaţi.*

ei faptul că noile conştiinţe de grup care s-au fragmentat, vor interacţiona cu realităţiile specifice (densităţiile) prin intermediul a trei puncte principale: (1) Un punct de pozitivitate pură, (2) Un punct de negativitate pură, (3) Punctul în care cele două sunt integrate. Toate interacţiunile apar în interiorul canalelor care unesc fiecare punct, foarte puţine aspecte ale conştiinţei existând în punctele de puritate. Această conştientizare i-a inspirat să înţeleagă paradigma realităţii polarizate, ceva foarte captivant şi nou pentru ei. Paradigma, aşa cum este înţeleasă de ei, este ilustrată mai jos prin intermediul unei diagrame bidimensionale.

1

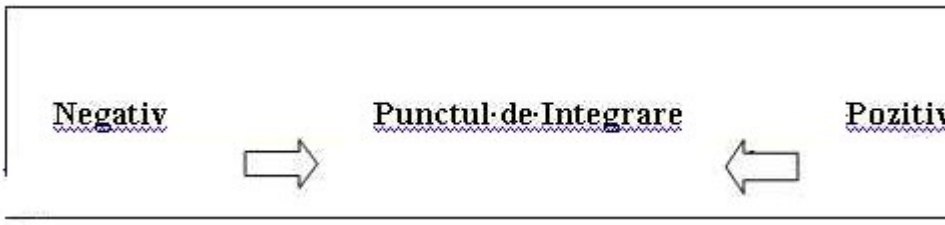

Atât polarităţile negative cât şi cele pozitive converg spre integrare.

În timp ce meditau la această paradigmă, Fondatorii au început să înţeleagă mecanismele prin care conştiinţele fragmentate se vor reîntoarce din nou la Sursă, prin intermediul

Prismei din Lira. Modelul liniar de mai sus poate fi modificat pentru a exemplifica relaţia triadică. Urmează o ilustraţie:

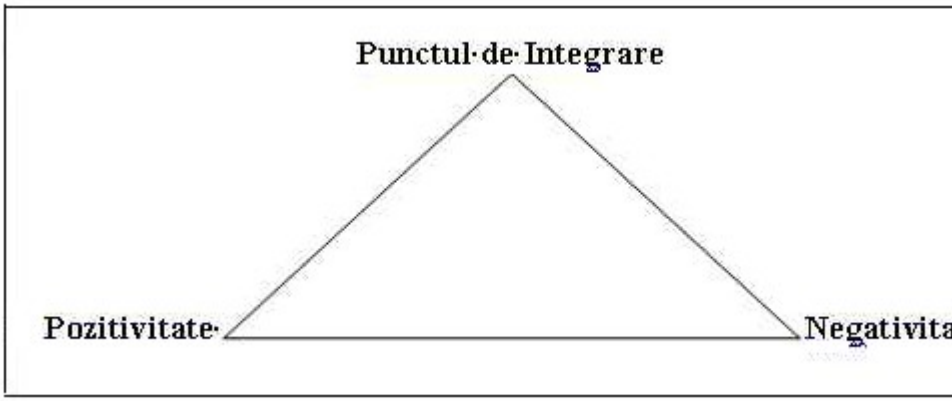

Această triadă reprezintă probabilităţile procesului de integrare. Civilizaţiile se mişcă aleator în mod natural (conform legilor haosului), în interiorului modelului triadic, până când ajung la un punct de echilibru energetic.

Dacă o civilizaţie sau o conştiinţă alege integrarea (dorinţa de a creşte din ambele polarităţi), ele se vor îndrepta în mod natural către punctul de integrare, fiind impulsionaţi de energia ambelor polarităţi. Această idee poate fi privită ca şi o formă permisivă de integrare. Dacă, pe de altă parte, o civilizaţie sau un individ refuză integrarea, modelul se lărgeşte pentru a include actul de negare al polarităţii opuse. Nu vom discuta în acest moment despre modelul mai cuprinzător.

Atunci când au crezut că sunt gata,

Fondatorii au început o altă fragmentare. Aşa cum o porţiune din întreg a devenit curioasă şi a creat acest tărâm folosindu-se de gândurile avute, Fondatorii i-au emulat pe „părinţii” lor şi au proiectat energia gândurilor pentru a crea o fragmentare proprie. Această fragmentare s-a răspândit în multe locuri; conştiinţa individualizată ieşind din conştienţa de grup a Fondatorilor şi începând să exploreze universul. Datorită acestei fragmentări, fiecare fiinţă care face parte din familia galactică prezentată aici este o diviziune a Fondatorilor.

Există un număr infinit de fragmente şi de călătorii explorative. Unele dintre aceste fragmente s-au dezvoltat în civilizaţii care au jucat un rol în dezvoltarea Pământului. În capitolele următoare vom vorbi despre acele civilizaţii care sunt un punct de reper pentru istoria cunoscută a Pământului.

Atunci când Fondatorii s-au fragmentat, unii dintre ei şi-au lăsat energia să devină suficient de densă pentru a pătrunde în realitatea fizică. Fondatorii au ales deja planetele care vor susţine viaţa umanoidă. Apoi, ei au ghidat blând aceste fragmentele către o existenţă fizică din a treia şi a patra densitate. După ce a trecut o perioadă de timp, aceste fragmente s-au familiarizat cu existenţa fizică, şi asistenţa de la Fondatori (care încă existau în numere mici) a devenit mai puţin necesară.

Prima zonă care va fi colonizată după fragmentarea Fondatorilor s-a aflat în vecinătatea constelaţiei Lira. Majoritatea celor din familia

galactică care au legături genetice cu Pământul îşi au originea în sistemul Lirian. Acolo s-a realizat prima tentativă de integrare. Fondatorii au crezut că va fi simplu şi previzibil; în schimb, formele de viaţă umanoide s-au dispersat în afară până când s-a ajuns la o ţesătură foarte complicată. Nodurile sale au început să se încurce, până când originile s-au pierdut în labirintul plin de culoare al modelului ţesăturii.

Din perspectiva Pământului există câteva personaje principale prezente în această ţesătură:

LIRA

Locul „naşterii" rasei umane. Toate rasele umanoide din familia noastră galactică au legături genetice cu Lira. Ea reprezintă harfa simbolică prin care este cântat cântecul omenirii.

VEGA

O stea din interiorul constelaţiei Lira. Descendenţii Linenilor – cei din Vega, au dat naştere unei rase de fiinţe care au manifestat polaritatea opusă a Linenilor, atât în acţiunile cât şi în convingerile lor. Au existat conflicte frecvente între rasele Linene şi cele Vegane.

PLANETA APEX

O planetă din interiorul sistemului Lirian care reprezintă prima încercare de a crea o societate integrată.

SIRIUS

Un sistem stelar triunitar, cunoscut în mitologia pământeană ca şi Steaua Câinelui. Sirius a fost una din primele zone colonizate de fiinţe din grupul Lirian. Sirius simbolizează energia

modelului triadei şi a perpetuat dorinţa de integrare. Există multe tipuri de conştiinţă care se încarnează în acest sistem.

ORION

Acesta este „câmpul de luptă" principal în ceea ce priveşte provocarea de a integra polarităţile, fiind populat de fiinţe atât din Sirius cât şi din Lira sau Vega. Există o conexiune directă cu Pământul, explorată în capitolele următoare.

PLEIADELE

Colonizate de un subgrup Lirian, acest grup reprezintă conexiunea genetică principală a Pământului cu celelalte surse extraterestre.

ARCTURIA

Un arhetip sau o versiune ideală a unui Pământ viitor, Arcturia asistă în vindecarea conştiinţei planetare sau individualizate. Vibraţia sa, care este în principal de densitatea a şasea, a fost atribuită regatului îngerilor.

ZETA RETICULI

Această civilizaţie este strâns legată de Pământ. În general Reticulienii sunt un grup care au organizat răpiri (sau mai corect spus „detenţii temporare" deoarece ei îi eliberează mereu pe captivi). Vom vorbi pe larg despre ei în capitolele următoare. Deşi unele dintre aceste civilizaţii se suprapun în timp peste altele şi pot părea a fi neliniare, vom oferi mai jos o interpretare liniară a evoluţiei diferitelor culturi.

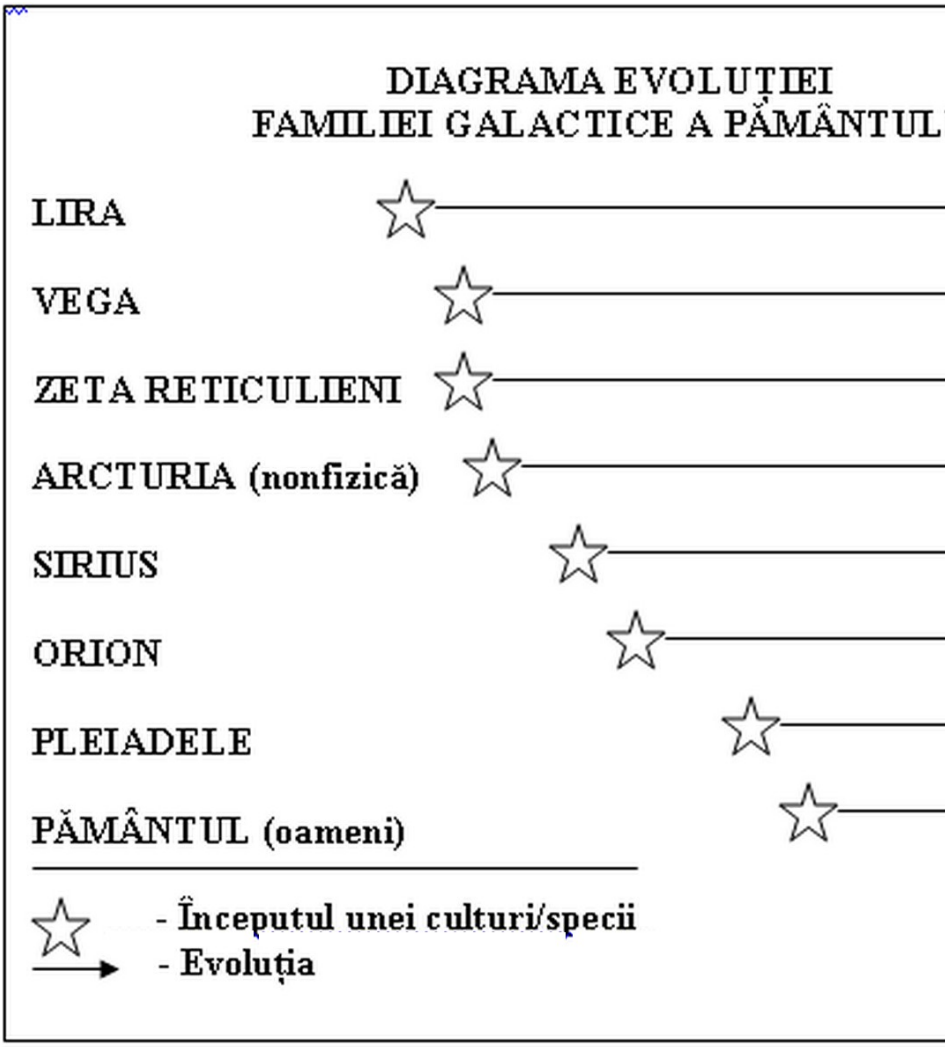

Discuţie

Odată ce o persoană îşi revine din şocul iniţial faţă de ideea că extratereştrii sunt implicaţi în moştenirea Pământului, i se va părea că ea este o explicaţie foarte logică. De ce ar crede rasa

umană că doar ea este responsabilă pentru trecutul genetic al Pământului? Chiar şi pe Pământ au existat rase care au „descoperit” noi rase şi au început să se încrucişeze cu ele. Probabil că înainte ca acest lucru să fie realizat, noile rase nu au fost conştiente de cele vechi. Acest model este valid atât în cazul universului cât şi al planetei Pământ. De câte desene antice ale unor nave extraterestre mai este nevoie, pentru ca oamenii să scape de frica lor de a descoperi trecutul Pământului?

Cea mai evidentă întrebare este următoarea: Dacă extratereştrii sunt undeva acolo, de ce nu se arată? Un răspuns poate fi găsit în maniera de realizare a studiilor antropologice de pe Pământ. Cercetătorii nu dau buzna într-o cultură „primitivă” cu camerele şi echipamentul lor. Aceste modele de asimilare culturală durează uneori zeci de ani înainte să fie realizate. În percepţia sa, omenirea se poate considera a fi suficient de „civilizată”. Cu toate acestea, pentru o rasă care a realizat călătoria în spaţiu şi probabil chiar şi unitatea globală, umanitatea pare a fi într-adevăr primitivă. Probabil că ei aşteaptă, stând în expectativă, permiţându-le câtorva oameni să îi vadă înainte să fie dat semnalul întregii societăţi că nu sunt o ameninţare.

Dacă semnalul că ei sunt acolo nu va ajunge la societate? Dacă umanitatea continuă să ignore doveziile, sperând că ele vor dispărea? Pentru mulţi dintre extratereştrii aceasta pare a fi situaţia. Toate metodele paşnice par să nu fi avut succes. În ultimele decade agenda lor pare a avea

un potenţial mult mai profund de a trezi umanitatea. Unii dintre vizitatori folosesc acum frica. Uneori societatea este mai înclinată să acorde credit negativităţii decât pozitivităţii; astfel încât sunt folosite propriile convingeri ale societăţii, pentru a le arăta Pământenilor o realitate pe care au negat-o. Cu toate că este intruzivă, frica trezeşte. Probabil că acest lucru explică numărul ridicat de răpiri, ca mijloc de a le arăta oamenilor o realitate mai amplă.

La nivelul actual de dezvoltare a umanităţii, încă nu a fost stabilit un model pentru evoluţia naturală a planetei. Se pare că o civilizaţie nu este capabilă a ajunge în cosmos şi a călători prin dimensiunile spaţiu-timp dacă nu îşi rezolvă conflictele planetare. Expansiunea conştiinţei necesară pentru a realiza un astfel de salt este dependentă de un întreg unificat. Dacă întregul nu este integrat şi echilibrat, orice strădanie este lipsită de succes. În prezent umanitatea experimentează limitări, multe din lansările navelor spaţiale sunt un eşec, iar bugetele programelor spaţiale sunt reduse. Poate că Pământul încă nu este pregătit. Umanitatea vrea să ajungă la stele dar deseori nu poate ajunge nici măcar la mână vecinului său.

Legătura cu extratereştrii este importantă, dar chiar mai importantă este dezvoltarea unei perspective globale. Expansiunea va veni ca urmare a acţiunii – revendicarea responsabilităţii pentru Pământ de către umanitate. Extratereştrii nu vor interveni pentru a rezolva problemele umanităţii. Pământul intră în perioada maturităţii

şi a fost alungat din cuib. Umanităţii i-ar prinde bine să renunţe la victimizare, să îşi revendice drepturile divine şi să creeze raiul pe Pământ. Extratereştrii pot doar să îi reamintească umanităţii de potenţialul său nelimitat. Comunicarea cu ei (şi conştientizarea noastră a moştenirii Pământului) poate fi asemuită cu un morcov aflat în faţa noastră. Dacă umanitatea doreşte morcovul, atunci probabil că trebuie să facă ceea ce este necesar pentru a-l obţine – unificarea şi integrarea.

3

Matca Liriană

„Atunci când am devenit", a spus el, devenirea a devenit.
Eu am devenit devenirea.
Eu sunt unul care se percepe a fi divizat
Eu sunt doi şi patru şi opt.
Eu sunt universul în diversitatea sa.
Eu sunt transformările mele.
Aceasta este integrarea mea.
Acesta este sinele meu care devine unul".

— *Cartea Egipteană a Morţilor,* Traducerea lui Ellis

Din perspectiva unei realităţi care poate fi percepută de către fiinţele fizice, corpul

Fondatorilor are două mâini, două picioare, un cap şi un trunchi. Ei au ochi mari şi iscoditori care reprezintă în mod simbolic dorinţa lor de cunoaştere şi memoria ancestrală pe care o poartă în ei. Fiinţele fizice i-ar percepe ca fiind asemănători insectelor, foarte înalţi, cu mâini lungi şi graţioase. Fiinţele de densitatea a treia îi pot percepe dacă intră într-o versiune accelerată din densitatea a patra. De obicei interacţiunile au loc într-o stare modificată a conştiinţei. În această stare ei par a fi eterici şi asemănători visului[4].

Fragmentându-şi mai departe conştiinţa, Fondatorii au început să solidifice energia în materie. Această acţiune a creat un prototip al rasei fizice în care se vor încarna majoritatea conştiinţelor de tip umanoid. La nivele meta-atomice, codurile de organizare existente vor crea un corp umanoid coeziv, aflat într-un mediu înconjurător bazat pe carbon; iar acesta va fi vehiculul manifestării fizice a conştiinţei[5]. [2] Fondatorii au folosit acest cod care a apărut în mod natural pentru a le fi de ajutor în crearea unor versiuni ale lor, aflate atât în dimensiunile fizice cât şi în cele nonfizice. Această formă reflectă în mod simbolic aspectele universului polarizat în care s-au încarnat.

---

4 *În simbologia visului, Fondatorii sunt reprezentaţi de figuri asemănătoare insectelor mari de genul calugăriţelor, insecta băţ sau chiar a lăcustelor*

5 *Această idee este prezentă în munca lui Rupert Sheldrake despre rezonanţa morfică, care arată că există câmpuri energetice ce organizează toată materia. Aceste câmpuri pot transmite caracteristicile unor aspecte "neînrudite" ale aceleiaşi specii, care nu se află neapărat în proximitate fizică.*

Încă o dată, ea este reprezentativă pentru ideea că „părinţii” îşi „creează” copiii conform propriei imagini. Fondatorii sunt bunicii energetici ai rasei umane. Dorinţa lor a fost de a manifesta diferitele aspecte dimensionale ale conştiinţei lor. Această acţiune va produce forme fundamentale de viaţă, care vor facilita procesul de creare a diversităţii în interiorul realităţii nou născute. Ei sunt atât Sursa cât şi prototipul.

În timp ce s-au imersat în acest corp de lumină prin densificarea energiei, ei au devenit conştienţi de faptul că toată viaţa se va reîntoarce către Fondatori şi apoi către Sursă. Conştiinţa se va împrăştia şi fragmenta, uneori dincolo de orice recunoaştere; dar ea se va reîntoarce către Sursă atât într-o manieră fizică, cât şi mentală, emoţională sau spirituală.

Aşadar, Fondatorii au început o nouă etapă a procesului de fragmentare. Prima lor iniţiativă a fost crearea planurilor necesare pentru a împrăştia viaţa în sistemul Lirian. Ei erau conştienţi de faptul că odată cu trecerea timpului, formele de viaţă vor gravita în mod natural (prin intermediul atracţiei), în jurul civilizaţiilor planetare.

Pentru a adăposti noile rase au fost alese planete din grupul stelar Lirian. În timp ce aceste planete au început să dezvolte în mod natural viaţa primatelor, Fondatorii le-au imprimat cu energie plasmatică[6], la nivele meta-atomice din structura lor a ADN-ului. Acest lucru s-a

6 Formă condensată a energiei manifestată ca şi lumină.

desfăşurat de-a lungul mai multor generaţii, până când primatele/umanoizii au deţinut capacităţiile genetice necesare pentru a susţine vibraţiile mai ridicate ale conştiinţei de densitatea a treia. Deşi au existat câteva modificări, procesul de încarnare urma să înceapă pe câteva sisteme planetare.

Fondatorii s-au fragmentat mai departe pentru a elibera conştiinţele care trebuiau să se încarnaze pe aceste planete. În timp ce această fragmentare se află în desfăşurare, fiecare conştiinţă a fost atrasă de către o planetă specifică, unde vibraţiile erau mai compatibile cu trăsăturile unice ale sale.

Aşa cum am mai spus în capitolul precedent, modelul fundamental al conştiinţei care s-a fragmentat prin intermediul Prismei din Lira poate fi privit ca şi o triadă. El reprezintă o polaritate, opusul ei şi punctul de integrare. Fondatorii au observat cum acest flux natural al energiei a apărut la speciile aflate în dezvoltare. Iniţial, aceste sisteme planetare erau omogene, nemanifestând încă într-o manieră evidentă, vreun aspect singular al modelului general.

Odată cu trecerea timpului şi cu intensificarea interacţiunilor dintre indivizi şi grupuri, mulţi dintre ei s-au polarizat în cele două orientări: negativ sau pozitiv.

Unele grupuri au început să prezinte diferite grade de integrare. Acest scenariu a fost prevăzut de către Fondatori. Cu toate acestea, procesul a început să aibă o viaţă proprie. În timp ce procesul a crescut exponenţial, Fondatorii au început să vadă infinitele faţete ale întregului şi

într-o oarecare măsură au fost copleşiţi.

În timp ce aceste grupuri au evoluat şi au atins tehnologia spaţială, ele s-au expus dezvoltării unor grupuri din alte sisteme planetare. Culturile au început să se amestece şi să crească. S-au născut noi filosofii. Pentru o perioadă de timp, rasele Linene au dezvoltat tehnologie avansată, filosofie complexă şi o puternică dezvoltare socială datorată interacţiunii dintre aceste culturi. Apoi, dinamica modelului de bază a început să se manifeste.

Polarităţile[7] au început să se solidifice, generând propria lor polarizare care la rândul ei a crescut exponenţial. Polarităţile negative au început să se scindeze şi să genereze proprii poli negativi sau pozitivi. Polarităţile pozitive au făcut acelaşi lucru. Femininul şi-a exprimat masculinul iar masculinul şi-a exprimat femininul. Polarităţile au explodat ca viruşii în interiorul acestei civilizaţii înfloritoare.

Setul simplu de oglinzi create de Fondatori s-a sfărâmat într-un număr infinit de fragmente. Fondatorii au pierdut contactul direct cu multe dintre ferestrele genetice (fiinţele fizice) pe care le-au creat. Fiinţele fizice au început să aibă propriile vieţi, deşi programele originare au continuat să fie un factor important care le va influenţa dezvoltarea.

Primul grup care va deveni o specie diferită de cea Liriană a fost civilizaţia Vega[8]. Ei au format

7 Această orientare negativ/pozitiv nu este o judecată. Ea reprezintă ideea de poli, egali dar având energie contrară.

8 *Vega este steaua Alfa (cea mai strălucitoare) din constelaţia Lira.*

o filosofie şi o orientare spirituală distinctă şi au început să se izoleze de rasele Linene. Deoarece au adoptat o filosofie prin care se serveau doar pe sine, iniţial civilizaţia Vega era orientată negativ, exprimând polul negativ al Lirei (contracţie). Lira poate fi considerată polul pozitiv deoarece toate celelalte civilizaţii s-au „născut” din ea (expansiune).

Odată cu trecerea timpului, au crescut disensiunile între fiinţele din rasele Linene şi cele din civilizaţiile Vegane. Niciun grup nu a progresat spre punctul de integrare. Ambele se luptau în interiorul lor cu conflictul polarităţii. Niciun grup nu greşea deoarece urmărea aceleaşi idei din perspective diferite. Pur şi simplu nu au reuşit să găsească o manieră de a-şi echilibra energiile. În timp ce încercau să înţeleagă relaţiile dintre civilizaţii şi ei înşişi, polarizarea a început să crească exponenţial.

O a treia civilizaţie s-a născut din rasele Linene. Deoarece această planetă a fost un apex (vârf) care reprezintă în mod simbolic triunghiul integrării (echilibrarea polarităţilor negative şi pozitive), în acest stadiu al dezvoltării sale, ea poate fi numită planeta Apex. Mai târziu, ea va deveni o piesă mult mai complexă din puzelul galactic.

Planeta Apex şi-a început evoluţia atrăgând caracteristici atât din polarităţile Linene cât şi din cele Vegane. Din punct de vedere genetic ea reprezintă un melanj. În cadrul rasei lor, diversitatea a fost chiar mai abundentă decât cea din prezent de pe Pământ. Existau oameni cu ten

deschis la culoare şi oameni cu ten închis, pacifişti şi cuceritori, artişti, muzicieni şi soldaţi. Chiar şi în comparaţie cu rasa voastră, ei nu trăiau deloc în armonie. În cultura lor a început să apară separarea, până când întreaga planetă a fost prinsă în divergenţele create de polaritate.

Nu exista niciun mijloc paşnic de rezolvare a conflictului. Viitorul planetei Apex părea a fi fără speranţă – până la urmă ei au permis poluării şi proliferării armelor ca aproape să le distrugă lumea.

Atunci când polarităţile opuse sunt forţate şi nu integrate, ele provoacă fuziune. Această fuziune s-a manifestat pe planeta Apex printr-un război nuclear. Un număr mic de locuitori s-au refugiat în subteran iar cei rămaşi la suprafaţă au murit, fiind incapabili să ajungă la integrare. Ceea ce s-a întâmplat la scară globală a fost foarte interesant. Dintr-un punct de observare din spaţiu, planeta părea că s-a autodistrus.

Din perspectiva supravieţuitorilor care s-au refugiat în subteran, ei erau cât se poate de vii. Ca o consecinţă a exploziilor nucleare, planeta lor a fost propulsată către o dimensiune alternativă.

După cataclism, nivelele de radiaţie de pe lumea lor au rămas la un nivel ridicat, forţându-i să rămână în subteran. Odată ce şi-au revenit din şocul emoţional, a venit vremea să îşi refacă vieţile lor fărâmiţate. Progresul lor şi uimitoarea transformare vor fi explorate în capitolele următoare; deoarece ei au un rol important nu numai în transformarea planetei Pământ cât şi în transformarea familiei galactice şi a Fondatorilor.

Între timp, rasele Linene şi civilizaţiile Vegane şi-au continuat dezvoltarea. Câteva grupuri de Lineni au dorit să se îndepărteze de conflictul cu Vega şi au căutat alte zone pe care să le colonizeze. Grupuri de Vegani s-au eliberat de asemenea de conflictele de pe planeta lor şi au întemeiat câteva civilizaţii, inclusiv Altair şi Centauri (care nu vor fi prezentate în acest material). Au dispărut liniile clare de demarcaţie a istorilor filosofice şi genetice. Umanitatea se extindea rapid, purtând cu ea seminţele experienţei şi polarităţii. Scopul a fost mereu ascuns adânc în sufletul fiecărei fiinţe, şi acesta îi îndemna blând să evolueze. Scopul a fost, şi încă este, integrarea.

Este evident faptul că începutul intrării în polaritate a Fondatorilor nu a fost uşor. Ei au creat o ecuaţie a căror rezultate s-au aşteptat să decurgă conform planului. În concordanţă cu noile premise ale ştiinţei haosului, mişcarea energiei dintre aceste trei civilizaţii (Lira, Vega şi Apex) a devenit imprevizibilă pentru Fondatori. Întreaga familie galactică putea doar să privească şi să aştepte, ştiind că în interiorul haosului există ordine – ordine divină.

Aceste lecţii timpurii au fost imprimate în memoria eterică a umanităţii ca şi un semn pentru tot ceea ce a fost şi tot ceea ce poate deveni. Umanitatea nu este niciodată singură în această luptă. Fondatorii încă aşteaptă în tăcere. Ei există nu numai „acolo” ci şi în interiorul sufletului umanităţii ca arhetip fundamental. Ciclul vieţii şi al existenţei este doar un ciclu; începutul şi

sfârşitul sunt aceleaşi. Atunci când umanitatea simte chemarea evoluţiei, Fondatorii îi şoptesc prin imensitatea timpului şi a dimensiunilor. Ei fac parte din monologul omenirii. Probabil că a venit vremea să ascultaţi.

4

Factorul Siriusian

„Arzând ca steaua ce a sosit la timpul Recoltei, strălucind în mijlocul miriadei de stele

În întunericul nopţii, steaua pe care oamenii o numesc Câinele lui Orion. Cea mai strălucitoare dintre ele, cu un semn rău vine ea, aducând multă înfrigurare în sânul oamenilor fără speranţă…”

— Iliada

Tărâmul Siriusian este unul dintre primele ce va fi explorat de către conştiinţa curioasă, care a trecut prin Prisma din Lira şi s-a fragmentat din Fondatori. Sirius reprezintă un simbol foarte important pentru întreaga familie galactică – cel al triadei. Sirius este grup stelar trinuitar, deşi acest fapt încă nu a fost validat din punct de vedere ştiinţific[9]. Din punct de vedere simbolic, el reprezintă modelul format din două polarităţi

9 *În anii 20’, unii astronomi cum ar fi Van Den Bos şi Finsen de la Observatorul Uniunii şi mai recent D. Lauterborn au afirmat că Sirius este într-adevăr un grup stelar triunitar, deşi nu s-au găsit date care să confirme acest lucru.*

aflate la baza triunghiului şi îmbinarea sau integrarea lor în vârf. El reflectă dorinţa fundamentală a familiei galactice de a se reuni prin integrarea polarităţilor.

După Infuzia Dimensională, multe conştiinţe care au ales să rămână nonfizice au gravitat în jurul tărâmurilor Siriusiene. Aici, ele au început să creeze structurile atât fizice cât şi nonfizice prin care Siriusienii vor juca un rol important în drama aflată în desfăşurare. Ei vor devenii unii dintre primii ingineri genetici şi eterici care au mers pe urma Fondatorilor.

Anticipând ceea ce va veni, aceşti Siriusieni nonfizici au început să creeze (prin transmutarea energiei în materie) o lume de densitatea a treia care va putea fi capabilă să susţină viaţa fizică. Ei au creat de asemenea mai multe tărâmuri cu o vibraţie mai ridicată, pentru conştiinţele care vor alege să trăiască în starea nonfizică. Prin urmare, datorită abilităţii lor de a crea tărâmuri potrivite pentru toate manifestările conştiinţei, ei au devenit cunoscuţi ca Lorzii din Sirius.

În timpul conflictelor dintre Lira şi Vega, reprezentanţi din ambele polarităţi care au venit pe Sirius aveau dorinţa de a integra polarităţile. Lorzii din Sirius s-au pregătit pentru a primi un influx atât de energie pozitivă cât şi de energie negativă. Ei erau conştienţi de scenariul care trebuia să se desfăşoare.

Veganii care au ales să locuiască pe tărâmul Siriusian au decis să se încarneze fizic în interiorul unei realităţi de densitatea a treia. Din

punct de vedere cultural ei erau polarizaţi către latura masculină şi filosofia lor era centrată în jurul ideii de dominare, lucru care va deveni mult mai dificil de menţinut în cea de-a patra densitate. Ei simţeau că trebuie să îşi domine mediul înconjurător şi să îşi controleze evoluţia. Conform viziunii lor, acest lucru le va permite să fie stăpânii realităţii lor; iar în momentul când au luat această decizie, evoluţia lor a început să avanseze într-un ritm accelerat.

Pornind de la această dorinţă, Veganii au început să facă planurile pentru a coloniza o planetă care se afla pe orbita unuia dintre serii din Sirius. Dacă doreau să menţină această filosofie centrată în jurul ideii de dominare, polarizarea naturală inerentă în ea putea fi perpetuată doar printr-o existenţă de densitatea a treia. Ei urmau să fie foarte apropiaţi de latura fizică a realităţii, creând un voal de iluzie şi de uitare chiar mai dens decât cel pe care îl trăiţi acum pe Pământ. Ei erau atât de siguri de abilităţile lor (şi atât de inconştienţi faţă de atracţia separării din dimensiunea tridimensională), încât au început să fie zeloşi în a accelera procesul evolutiv al speciilor asemănătoare primatelor, specii care se dezvoltau pe lumea în care au ales să se încarneze. Odată ce ADN-ul speciilor indigene a ajuns să fie conform dorinţelor lor, ei au început să se încarneze.

Aceşti noi Siriusieni şi-au pierdut aproape instantaneu memoria conexiunii lor cu Vega. Voalul era prea dens. Dorinţa lor de a crea uitare era atât de puternică încât nu şi-au mai amintit

nimic din originile lor. Ei nu visau şi nu meditau. Ei nu se angajau în activităţi creative decât dacă îşi consolidau astfel structura lor de putere. Atunci când acest zel a fost transpus în realitatea fizică, el a creat o cultură mânată de dorinţa dominării – asupra fiinţelor din jurul lor şi asupra universului.

În timp ce planeta Siriusiană orientată negativ şi-a continuat dezvoltarea, un grup din Lira a decis să se aventureze în sistemul Siriusian. Aceste fiinţe au ales să rămână în dimensiunile nonfizice. Orientarea lor era centrată către ideea de a-i ajuta pe alţii. Ei erau în special interesaţi să îi vindece pe cei care sufereau. Combinaţia dintre Siriusienii orientaţi negativ (care şi-au negat sinele spiritual) şi Siriusienii pozitivi, nonfizici ce au venit din Lira (care credeau că este datoria lor să îi vindece pe toţi cei care sufereau), a creat o asemenea dinamică şi tensiune, încât s-au produs reverberaţii atât în sistemul Siriusian cât şi dincolo de el.

Astfel, a început drama. La nivele subsconştiente şi inconştiente pozitivii au început să îi bombardeze pe negativi cu iubire şi energie de vindecare. Deoarece negativii erau atât de ferm ancoraţi în tridimensional, acest lucru le-a cauzat durere psihologică. Cu cât negativii se opuneau mai mult cu atât pozitivii trimiteau mai multă energie de vindecare. Divergenţele apărute din această interacţiune erau foarte inconfortabile pentru toate conştiinţele din sistemul Siriusian. Într-un final Lorzii din Sirius au intervenit.

S-a decis că acest conflict să fie încă o dată mutat într-o altă locaţie. De această dată însă, se

va încerca integrarea dintr-o perspectivă mai puţin polarizată. Lorzii au început să caute o nouă locaţie pentru a adăposti acest conflict. Nu le-a luat mult timp să descopere proprietăţiile electromagnetice ale unei regiuni numite Orion. Astfel a luat naştere mitul stelei Sirius, Steaua Câinelui, care luminează drumul Vânătorului – Orion.

Deşi conflictul iniţial a fost îndepărtat din sistemul Siriusian, civilizaţia fizică a continuat să existe. Ei s-au îndepărtat atât de mult de spirit încât au ajuns în pragul morţii, unde au fost nevoiţi să se reîncarneze din nou în sistemul fizic, îndepărtându-se chiar mai mult de orice formă de existenţă nonfizică. Prin urmare, majoritatea societăţii polarizate negativ nu a fost conştientă faţă de acest conflict, aşadar nu li s-a permis să ştie faptul că el a fost mutat în sistemul Orion. Societatea lor a continuat să experimenteze acest voal al uitării. Cei care au dorit să experimenteze integrarea din perspectiva negativ-pozitiv au călătorit spre Orion din constelaţia Lira/Vega. Uneori, foarte rar, un suflet dintr-o lume Siriusiană negativă care a ajuns la integrare, va merge către arena Orioniană.

Din perspectiva pozitivă (şi nonfizică) Siriusiană, ei vor deveni capabili să îi influenţeze în mod direct pe negativii care au nevoie de ajutor. Mulţi s-au aventurat bucuroşi către Orion pentru a-şi asuma această sarcină. Ceilalţi au ales să rămână în interiorul tărâmurilor Siriusiene, îndreptându-şi abilităţile de vindecare către alte scopuri. Alţi pozitivi din Lira s-au alăturat

provocării Orioniene. Astfel s-a născut istoria galactică.

Datorită dorinţei pozitive a Siriusienilor de a facilita vindecarea fizică (membrii civilizaţiei alegând să fie de ajutor părţii fizice şi nu să intre în ciclul reîncarnării), ei s-au aliniat cu energiile Arcturiene. Arcturia este o civilizaţie orientată spre vindecarea emoţională. Împreună ei au format Matricea Sirius/Arcturia. Această matrice este prezentă în aproape orice planetă fizică locuită de familia galactică, fiind o energie holistică care simbolizează vindecarea corpului, a minţii şi a spiritului.

Planeta Pământ a cunoscut Matricea Sirius/Arcturia în multe forme. Ea este o energie arhetipală folosită în diverse scopuri, fie de către un individ sau de o societate. Ea este maleabilă şi poate fi modelată în orice formă adecvată. Oricare ar fi forma sa, ea este îndreptată spre serviciul părţii fizice. Matricea Sirius/Arcturia le reaminteşte conştiinţelor de conexiunea lor cu întregul şi de abilităţile lor naturale de autovindecare.

Deşi într-un număr mic, un grup de Siriusieni pozitivi au decis de asemenea să se încarneze în dimensiunea fizică. Cu toate acestea, ei au ales ca în locul formei umanoide să se încarneze într-o altă formă care este mai în acord cu propria lor natură. Această formă sunt cetaceele. Delfinii şi balenele reprezintă o transpunere a energiei Siriusiene într-o lume fizică, polarizată. Conform simbolismului arhetipal, apa reprezintă subconştientul. Cetaceele stau acolo în linişte – în

oceanele Pământului şi în marea subconştientului umanităţii. Ele sunt un semn al potenţialului umanităţii de a integra polarităţile.

Dintre toate energiile care fac parte din familia galactică, cea Siriusiană este folosită cel mai des pe Pământ. Numele Sirius înseamnă „Cel care Străluceşte" sau „Cel care Arde", numit şi „Steaua Câinelui" sau „Steaua Nilului". Probabil fiindcă este cea mai strălucitoare şi a doua dintre stelele cele mai apropiate, vizibile de pe Pământ (aflată la 8.7 ani lumină depărtare), multe culturi antice, în mod special cea Egipteană, au recunoscut importanţa energiei Siriusiene.

Uneori, conştiinţele din Sirius pot alege să îşi densifice vibraţia pentru a deveni vizibile oamenilor de densitatea a treia. De-a lungul multora dintre dinastiile egiptene era un lucru comun să fii vizitat de un Siriusian deghizat într-un zeu (de exemplu Isis, Osiris şi Anubis). Aceste „costume" le-au permis egiptenilor să le onoreze mai uşor prezenţa; şi deseori vizitele Siriusienilor au declanşat memorii ale vremurilor din trecut, în care „zeii" umblau liber pe Pământ. Aceşti Siriusieni le-au oferit Egiptenilor (cât şi altor civilizaţii de pe Pământ) informaţii astronomice şi medicale foarte avansate. Chiar şi astăzi, savanţii se întreabă care sunt originile acestor informaţii.

De cealaltă parte a globului, cultura Maiaşă avea propria sa relaţie cu Sirius. Lor le-au fost oferite cunoştinţe medicale şi astronomice încă nedescoperite de către cercetători. Maiaşii aveau o relaţie mult mai personală cu Siriusienii. Aceşti maiaşi erau turişti din Sirius (încarnaţi aici pe

Pământ) care au dorit să experimenteze latura fizică dintr-o perspectivă tridimensională. Relaţia lor cu Siriusienii era atât de intimă încât aceştia le-au oferit tehnologia transmutării – din materie către energie/conştiinţa pură. Atunci când lecţiile s-au încheiat, rasa Maiaşă a dispărut (s-a transmutat), lăsând urme pe care umanitatea să poată merge.

Aceşti Siriusieni au lăsat în urmă multe capsule temporale şi enigme care urmează să fie descoperite de viitoarele generaţii. Una dintre aceste enigme sunt craniile de cristal.

Craniul de cristal reprezintă natura infinită a omului şi a conştiinţei sale. Uitându-se în profunzimile sale, un individ poate simţi viitorul şi prezentul. Oamenii încă nu au învăţat cum să decodifice datele şi emoţiile, care sunt declanşate atunci când cineva se uită în infinitatea unui craniu. Probabil că într-o zi, informaţiile codificate în interiorul lui vor aprinde un val de reamintire la nivelul umanităţii, aşa cum probabil a fost şi intenţia Siriusienilor. Ei sunt unul din grupurile originare care au lăsat indicii privind trecutul Pământului.

Este important de ştiut faptul că Siriusienii nu sunt neapărat un grup de extratereştrii, ci o conştiinţă de grup care se manifestă atât fizic cât şi nonfizic. Ei sunt forţa motrice a dezvoltării civilizaţiei de pe Pământ. Aşa cum va fi arătat în capitolele următoare, ei sunt unul din actorii principali care au participat la crearea speciei umane de pe Pământ.

Întorcându-ne la planeta Siriusiană orientată

negativ, există o analogie a filosofiei lor în practicile de pe Pământ. Ceea ce este numită „magie neagră" sau „Artele negre" îşi are sursa în filosofia Siriusienilor negativi. În cadrul culturii Egiptene, adorarea organizată a forţei negative s-a desfăşurat în interiorul templelor preoţiilor lui Set. Această filosofie respinge ideea reintegrării în matricea universală. Adepţii acestei filosofii se consideră a fi unici, separaţi şi egocentrici. Iluzia pe care au creat-o este cea de iresponsabilitate faţă de acţiunile lor. Deseori ei au nevoie de multe lecţii, şi uneori de multe vieţi, pentru a înţelege că acţiunile şi convingerile lor creează realitatea din care încearcă să evadeze.

Dintr-o perspectivă uşor negativă, o altă manifestare a influenţei Siriusiene asupra Pământului este reprezentată de Illuminati. Illuminati sunt un grup de extratereştrii orientaţi negativi (unii dintre ei fiind orientaţi pozitiv), prezenţi în formă fizică sau nonfizică, care au venit pe planeta voastră în timpul Creării Pământului[10].[2]

Aceste fiinţe au simţit că nu primesc recunoaşterea (sau puterea) pe care credeau că o merită[11]. Multe dintre conştiinţele timpurii venite din afara planetei, care au interacţionat cu umanitatea, le-au permis energiilor sau „istoriilor" lor să evolueze şi să devină un arhetip pentru

10 *Grupul Illuminati nu este format numai din Siriusieni. Alte grupuri, cum ar fi cele din Orion, fac şi ele parte din structura Illuminati.*

11 *. Aceste fiinţe reprezintă doar o mică parte din conştiinţa Siriusiană. Încă de la Crearea Pământului, umanitatea a dezvoltat câteva relaţii foarte stranse şi pozitive cu fiinţele de pe Sirius, aceştia fiind printre principalii susţinători ai umanităţii.*

ajutorarea Pământului. Alţii însă s-au identificat cu ideea de control. Dacă nu îi pot controla pe alţii, ei simt că nu există... şi sunt înspăimântaţi de nonexistenţă. Încă de la începutul creării Pământului, această motivaţie i-a îndemnat să încerce să se amestece în treburile umanităţii. La fel ca o insectă enervantă, ei sunt o bătaie de cap, dar rareori cauzează probleme serioase. Numai indivizii care nu reuşesc să acceseze propria putere interioară vor fi găsiţi în acele structuri de putere de pe Pământ care încurajează frica şi neputinţa. Ei nu pot fi o influenţă dacă cineva nu le permite. Totul se reduce la ideea de a vă revendica propria putere.

DISCUŢIE:

O idee finală cu privire la manifestările contemporane ale energiei Siriusiene are legătură cu apariţia extratereştriilor ameninţători prezenţi în literatura OZN. În cea mai mare parte, experienţele profund negative cu OZN-uri, mutilările vacilor şi fenomenul „Oameni în Negru”, au legătură cu grupurile negative de Siriusieni (şi Orionieni), care de fapt produc mai multă frică decât pagube. Uneori Siriusienii fizici (şi Orionienii) pot străpunge straturile de protecţie ale sistemului solar cu scopul de a încerca să provoace haos. Care este motivaţia lor?

Explorând textele Sumeriene antice în care este prezentată o istorie timpurie şi natura conflictelor dintre zei, putem ajunge la concluzia

că Pământul (în totalitatea lui sau parţial) a fost implicat în disputele teritoriale ale diferitelor grupuri. Deseori a fost pusă întrebarea: De ce Siriusienii par atât de interesaţi de progresul Pământului? Dacă este adevărat faptul că Sirius este un grup stelar triunitar (aşa cum este sugerat în tradiţiile astronomice ale tribului Dogon), ar putea fi adevărat şi faptul că Sol (soarele Pământului) este sau a fost odată cea de-a treia stea? Dacă aşa se prezintă situaţia, atunci înseamnă că încă de la crearea Pământului, el ar putea să fi fost implicat în disputele teritoriale dintre Siriusieni. Acest lucru ar explica de ce Siriusienii orientaţi negativi consideră că au dreptul de a dispune de Pământ după bunul lor plac. De asemenea, poziţionarea Pământului ar putea fi un indiciu cu privire la acuzaţiile Siriusienilor îndreptate împotriva altor extratereştrii, acuzaţii care susţin că aceştia au intervenit în problemele interne ale Siriusienilor; astfel luând naştere multe dispute istorice. Siriusienii pot considera Pământul ca făcând parte din teritoriul lor. În prezent, Sol se află la o depărtare de doar 8.7 ani lumină faţă de Sirius, şi este privit de către astronomi ca făcând parte din familia noastră de stele.

Mulţi dintre vechii Siriusienii erau profesionişti în manipularea genetică. În timpul procesului Creării Pământului, Siriusienii orientaţi fizic au implantat în primii pământeni un cod ADN latent. Atunci când Pământul începe să atingă o anumită frecvenţă vibraţională, acest cod va fi declanşat. El îi va ajuta pe cei de pe Pământ să îşi

reamintească istoria galactică a umanităţii. Siriusienii contemporani orientaţi negativ sunt îngroziţi de acest lucru. Ei şi-au limitat în mod constant progresul spre a patra dimensiune, datorită fricii lor faţă de nonexistenţă. Le este frică de faptul că dacă *Pământul* face tranziţia, *ei* vor face de asemenea tranziţia şi vor înceta să mai existe. Ei cred că dacă menţin societatea în frică, Pământul nu va fi capabil să realizeze saltul în conştiinţă. Ca şi organizaţie, ei nu pot determina soarta omenirii, deoarece oamenii de pe Pământ deţin mult mai multă putere decât cred Siriusienii negativi. Cu toate acestea, ei vor continua cu demersurile lor deoarece nu cunosc o altă cale.

Fie că este vorba de extratereştrii fizici sau de energia arhetipală, identitatea Siriusiană este interconectată cu cea a umanităţii. Ea este plină de cunoaştere şi de provocări. Un individ trebuie mereu să îşi reamintească de Sirius ca fiind triadă care reprezintă integrarea polarităţilor – acesta fiind şi destinul Pământului.

5

Drama Orioniană

Înconjurat de multe stele arzătoare.
Stă drept marele gigant Algebar.
Orion, vânătorul bestiei!
Cu sabia strălucind în lateral.
Iar pe mâna sa, pielea leului.
Răspândită de-a lungul aerului nopţii

Lumina Aurie a părului său…
— Longfellow

Oare poţi consolida influenţa prietenoasă a Pleiadelor sau vei ceda bandelor din Orion?
— Job 38: 31

Atunci când două polarităţi se întâlnesc, ele sunt în mod natural atrase una de cealaltă. Atunci când încearcă să fuzioneze (mai degrabă decât să ajungă la integrare) vor produce o concentrare imensă de energie. Ele produc scântei. Ele produc schimbare. Uneori produc chiar şi durere.

Acesta a fost şi cazul civilizaţilor Linene care au încercat să ajungă la integrare în interiorul sistemelor solare din Vega şi din Sirius. Conflictul a început să se desfăşoare acolo, dar a fost extins în manieră energetică pentru a-l include şi pe Orion. Originile sale îşi aveau sursa în conflictul Lirian. De-a lungul generaţiilor el a evoluat într-un nou război rasial, cel al Orionienilor. Odată cu trecerea timpului, fiecare facţiune a pierdut contactul cu cauza pentru care luptau. Cu toate acestea, durerea a continuat.

Mizele au fost clar delimitate. Partea „negativă” a continuat să susţină ideea de ajutorare a sinelui. Conform filosofiei lor, dacă un individ îşi susţine sinele, întregul urma să fie susţinut. Ceea ce nu au înţeles este faptul că *negau* întregul datorită mijloacelor prin care au ales să exercite această filosofie. Ea era transpusă în dorinţa de dominare.

Erau cu adevărat vremuri negre. Dorinţa de

dominare necesita un comportament pe care Pământenii nu l-au mai trăit până atunci. Manipularea genetică a liniilor de sânge era un lucru obişnuit, fiind o încercare de a slăbi sau a concentra puterea. Ceea ce voi cunoaşteţi ca fiind magie neagră era o practică obişnuită. Fiinţele erau atât de saturate de propria lor frică încât îi loveau pe toţi cei care erau diferiţi. Legendele de pe Pământ despre sabie şi magie sunt nişte palide amintiri (încorporate în memoria celulară eterică) despre acele vremuri întunecate de pe Orion.

Partea „pozitivă" era centrată în jurul ideii de a-i ajuta pe alţii. Ei deţineau convingerea că singura cale de a supravieţui era de a fi folositori celorlalţi, chiar şi în detrimentul sinelui. Astfel, a apărut o dinamică interesantă. Existau indivizi care jucau rolul de dominatori şi indivizi care erau prea dispuşi să îşi asume rolul de victimă. Acei „pozitivi" credeau că pentru a susţine întregul trebuie să îl slujească şi să renunţe la sine. În realitate ei îşi negau o porţiune la fel de validă din acel întreg.

Civilizaţia Orioniană a fost una dintre puţinele care au reuşit să evolueze din punct de vedere tehnologic deşi se aflau într-o stare de profund conflict spiritual. Deşi au trecut eoni întregi, drama a continuat să se desfăşoare. Ea a început cu manipularea emoţională la un nivel fundamental şi a evoluat către celălalt capăt al spectrului – manipularea folosind instrumente tehnologice foarte avansate. Din punct de vedere al procesului reîncarnării, aceleaşi suflete s-au încarnat de nenumărate ori, schimbând taberele,

încercând să găsească o cale de a rezolva conflictul.

În istoria Orionului întotdeauna a existat o mişcare subterană de rezistenţă. De-a lungul secolelor puterea ei s-a aflat în declin, risipându-se ca pulsaţiile soarelui lor roşu, Betelgeuse. De obicei erau descoperiţi de către „negativi”, desfiinţaţi şi pedepsiţi. De fiecare dată când adunau un impuls mai mare, el era prea zgomotos astfel încât până la urmă erau descoperiţi.

Odată ce filosofia rezistenţei a ajuns să fie cunoscută, a devenit evident faptul că aveau nevoie să îşi diminueze expansiunea ideilor. Ei au decis să absoarbă simbolic. Le-au permis oamenilor să vină la *ei*. Au devenit asemănători unei găuri neagre care nu putea fi văzută; cu o forţă şi un impuls al energiei la fel de puternic ca şi un vânt silenţios. Astfel, organizaţia lor era numită „Liga Neagră”. Simbolul luptei lor era un dragon negru. Un nou capitol al dramei a început.

Acum existau trei părţi implicate în luptă: dominatorii, victimele şi rezistenţa (alimentată de neînţelegerile dintre cele două polarităţi). Liga Neagră a avut succes în a contracara eforturile dominatorilor (cunoscuţi ca şi Imperiul Orionian); cu toate acestea ei au reuşit doar să stopeze expansiunea lor. Astfel, s-a ajuns într-un impas energetic.

Cei oprimaţi simţeau o mare disperare în sufletul lor. Ei cunoşteau măsura controlului Imperiului Orionian. Imperiul a construit dispozitive pentru a controla corpurile astrale; moartea nu mai însemna libertate. Mulţi indivizi

au început să studieze cu profesorii eretici, pentru a învăţa vechile cunoştinţe despre călătoria conştiinţei prin porţile interdimensionale. Puţini au avut succes, dar cei care au reuşit, au descoperit o metodă de a părăsi pentru totdeauna sistemul Orionian. Prin focalizarea concentrării şi decuplarea de convingerile Orioniene deţinute în masă, un mic procentaj de indivizi au reuşit să îşi părăsească corpurile (prin moarte), şi să localizeze sau să urmărească fiinţele care au scăpat de Imperiu şi s-au încarnat pe Pământ venind din Orion[12].

Odată ce aceste fiinţe au fost localizate, entitatea Orioniană a fost capabilă să creeze o fereastră prin care el sau ea putea să călătorească. Atunci când el sau ea a venit prin acea fereastră şi s-a încarnat pe Pământ, acea fiinţă s-a „pierdut" în conştiinţa de masă a Pământului. Acesta era un mecanism de protecţie; dacă nu îşi cunoşteau identitatea, nu puteau fi urmăriţi de Imperiul Orionian.

Fugarii care au intrat în ciclul reîncarnaţional al Pământului erau predispuşi să continue drama Orioniană la un nivel inconştient al tiparului sufletului lor. Uneori ei puteau fi imediat urmăriţi de către reprezentanţii Imperiului Orionian. Deseori aceşti reprezentanţi ai Imperiului au ajuns la rândul lor să fie „prinşi" în conştiinţa de masă a Pământului şi au trebuit să intre în ciclul reîncarnaţional; iar atunci când s-au încarnat au

12 *Orionienii aveau capacitatea de a-i urmării pe indivizii de pe Pământ aflaţi în trecut, prezent şi viitor.*

perpetuat vechea dorinţă Orionianã de control.

În timp ce disperarea creştea, Liga Neagră a decis să îşi intensifice eforturile. Ei aveau oameni de ambele părţi. Rapoartele sustrase de către informatori au condus la creşterea rezistenţei. Liga Neagră a început să folosească tactici împrumutate de la dominatori. Toate acestea erau făcute în numele libertăţii. Într-un final au învăţat că libertatea este înşelătoare, iar conflictul s-a agravat.

Cu toate eforturile lor, Liga Neagră nu a putut înţelege de ce nu aveau succes în lupta lor de eliberare a victimelor. Au început să fie descurajaţi. Oamenii doreau o formă de spiritualitate, dar tot ceea ce li s-a arătat a fost o frică şi un gol pătrunzător. Nimic nu a funcţionat. Pentru câteva generaţii, Liga Neagră a rămas în impas, fiind prezentă doar ca idee şi nimic mai mult.

Apoi, ceva miraculos s-a întâmplat. De-a lungul a câtorva generaţii de transformare spirituală, o sămânţă a început să crească. Un suflet încarnat care reprezenta toate speranţele şi visele raselor Orioniene, şi care nu avea nicio urmă de frică sau de ură. Atunci când s-a născut, el era protejat de un mediu neutru din punct de vedere energetic şi emoţional, mediu aflat adânc în interiorul planetei, pentru ca sufletul să nu devină polarizat. Când a ajuns la maturitate, el a început să predea. Ceea ce a spus a început să arunce o nouă lumină asupra luptei. Ceea ce a propus putea să pună capăt conflictului odată pentru totdeauna.

El i-a învăţat legile universale – nu se poate ajunge la integrare prin intermediul negativităţii. Liga Neagră lupta cu foc contra focului, creând un infern în locul păcii. Un individ trebuie să integreze pozitivitatea şi negativitatea până când ajunge la punctul de echilibru. Un individ trebuie să *iubească*, nu să îi fie frică. Ideea de pace şi de libertate trebuie să fie iubită atât de mult încât un individ să fie dispus să o *trăiască* în sufletul său indiferent de manifestările exterioare. Liga Neagră a învăţat că intenţiile lor erau pozitive, dar acţiunile întreprinse au perpetuat lucrurile pe care le dispreţuiau.

Această conştientizare a apărut la nivele de masă. Ea a deschis noi drumuri spirituale pentru fiinţele din aceste lumi oprimate. Aveau un lung drum de parcurs, dar măcar ştiau de unde să înceapă.

Odată ce această dinamică a început să fie înţeleasă de către nivelele înalte ale fiinţei lor, ei au decis să transmute energia negativităţii călătorind în afara galaxiei şi luând-o de la început. Din aceste nivele înalte ale fiinţei lor, ei au apelat la Fondatori pentru a-i ajuta să aleagă o lume. De primă importanţă a fost să li se asigure acestor fiinţe aventuroase, toate mijloacele necesare pentru a începe transmutarea energiei Orioniene. Liberul Arbitru (mai degrabă decât drama controlului Orionian) era unealta principală, cât şi un cod ADN latent care va activa dorinţa de protejare a societăţii atunci când ajungeau în punctul în care erau capabili să se

autodistrugă. Lumea aleasă a fost Pământul. Fondatorii au început să contacteze diverse grupuri pentru duce la bun sfârşit Crearea Pământului. [Vedeţi Capitolul 9]

De-a lungul istoriei sale, Pământul a manifestat drama Orioniană printr-o încercare de a echilibra polaritatea. Căderea Atlantidei şi a Imperiului Roman, războaiele religioase, toate sunt exemple ale modelelor memoriilor din Orion care ies la suprafaţă pentru a fi curăţate. De-a lungul tuturor acestor drame, rasa umană a supravieţuit şi s-a ferit de sclavia absolută. Umanitatea continuă să fie implicată în aceeaşi dinamică: victime, agresori şi rezistenţă. De data aceasta însă, lumina începe să se propage iar chiar şi cei care opun rezistenţă înţeleg repede că nu poţi lupta cu foc împotriva focului.

Civilizaţia Orioniană contemporană, cea care există în acelaşi continuum spaţio-temporal în care se află în prezent Pământul, a depăşit deja conflictul. Deoarece Pământul încă perpetuează modelele Orioniene din *trecut* cu scopul de a încerca să le echilibreze, principalele legături pe care umanintatea le are cu Orion sunt privite a fi negative. Fenomenul Oamenilor în Negru cât şi alte manifestări ale structurii Illuminati perpetuează vechea nevoie Orioniană de control.

Oamenii în Negru au origini diferite. Unii sunt oameni încarnaţi de pe Orion şi/sau energie Siriusiană orientată negativ; alţii sunt Orionieni din trecut care au călătorit „în viitor” către Pământul din prezent. (În această categorie sunt incluşi şi reprezentanţi ai Imperiului care îi

urmăresc pe fugarii Orionieni). Ei percep Pământul ca fiind o ameninţare. Din punctul lor de vedere, odată ce umanitatea se trezeşte şi se eliberează, ea îi va îndemna pe Orionienii oprimaţi să găsească libertatea aici. Ei vor să închidă aceste oportunităţi pentru victimele Imperiul Orionian, să îi lipsească pe pământeni de propria putere şi să deţină controlul total. Oamenii în Negru sunt doar o manifestare a acestei idei; ea fiind jucată pe Pământ într-o manieră mult mai subtilă. Acei indivizi care duc mai departe modelele opresive din Orion acţionează din memoria sufletului lor şi nu sunt neapărat conştienţi de dorinţa lor pentru controlul absolut. Cercetând întâlnirile cu aceşti oameni în negru din secolul XX, un individ poate descoperi comportamentul ironic al acestora – ei funcţionează la un nivel autonom şi par să nu revendice niciodată puterea pe care încearcă să o colecteze atât de meticulos de la oameni. Acest lucru poate fi reprezentativ pentru faptul că Oamenii în Negru sunt doar un pion într-un joc de putere chiar mai bizar.

Drama Orioniană nu este un experiment făcut *asupra* cuiva *de către* altcineva. Toţi cei care aleg să facă parte din această Transformare desfăşurată la nivel Planetar, au ales-o prin intermediul propriului Liber Arbitru. Acest proces de Transmutare/Integrare va influenţa întreaga familie galactică creată prin Infuzia Dimensională. El va iniţia procesul de Integrare realizat prin intermediul Prismei din Lira. Astfel, polarităţile integrate pot fi numite „Lumina Orioniană”.

Există indici încorporaţi în proiectul de Transmutare prin care Fondatorii pot măsura nivelul progresului. Pe planeta Pământ, prima etapă a fost o simplă însămânţare şi dezvoltare a vieţii de densitatea a treia într-o rădăcină genetică puternică. Stadiile ulterioare implică diferite dezvoltări ale civilizaţiei. Punctul crucial apare acum pe Pământ – trezirea în masă a milioane de suflete către un scop spiritual măreţ.

Această trezire apare natural şi începe să mărească distanţa dintre polii negativi şi pozitivi (aşa cum puteţi vedea în societatea voastră). Accentuarea acestui decalaj are menirea de a polariza şi de a releva alegerile pe care societatea le poate lua – arătând clar faptul că în acest moment ea *trebuie* să ia anumite alegeri. Umanitatea nu cară bagajul urâţeniei şi durerii unui trecut chinuitor, în aceeaşi măsură în care orionienii l-au experimentat. Odată ce Pământul se trezeşte, umanitatea va avea acces la toate mijloacele prin care poate revendica responsabilitatea pentru întreg şi pentru Sine. Amintirile dureroase din Orion pot continua să iasă la suprafaţă, dar vindecarea lor se va realiza prin dorinţa umanităţii de a proclama libertatea şi puterea de alegere.

În momentul Infuziei Dimensionale, existau câteva conştiinţe individuale şi de grup care au ales să rămână inactive. Ele au decis să joace rolul arhetipurilor, putând fi trezite atunci când era nevoie de ele. Unele au permis unor fragmente de-ale lor să se încarneze. Un exemplu este conştiinţa cunoscută sub numele de Merlin. În timpul dramei

din Orion, conflictul dintre cele două polarităţi l-a trezit pe magicianul adormit. „El” a devenit o forţă motrice, care reprezenta dorinţa de a integra polaritatea dintr-o perspectivă atât fizică cât şi nonfizică. Fragmente din conştiinţa sa se vor încarna în diferite perioade istorice pentru a reaprinde memoria trecutului şi a oferi o viziune a viitorului. El a fost cunoscut sub mai multe nume, pe mai multe lumi, dar mereu a simbolizat atât frumuseţea cât şi urâţenia unei fiinţe. Energia sa a fost îmbinată cu cea a Pământului încă de la începuturile Creaţiei.

În capitolele următoare vom examina mult mai în amănunt Crearea Pământului. Pentru moment, putem spune că drama Orioniană a ajuns să aibă succes. Majoritatea celor încarnaţi pe Pământ sunt implicaţi (în diferite măsuri) în această dramă. Toate fiinţele au ales să vină pe Pământ. În momentul în care cineva deţine convingerea că umanitatea se află aici împotriva voinţei sale, el cedează atât puterea personală cât şi cea planetară.

6

Verii Pleiadieni ai Pământului

„În multe nopţi învelite în iederă am stat să mă odihnesc, şi m-am uitat la marele Orion, alunecând încet spre apus.

De multe ori pe noapte am văzut Pleiadele, urcând prin umbra delicată.

Strălucind ca un roi de muşte, prinse într-o plasă argintie".

— Tennyson

Încă din primele stadii ale dezvoltării sistemului Lirian au început să apară conflicte între polarităţi. Unii Lineni reprezentau polaritatea feminină – intuitivă şi permisivă. Ei credeau că drumul spre reintegrare va fi împlinit prin dezvoltarea interioară. Alţi Lineni, reprezentau polaritatea masculină. Filosofia lor era centrată în jurul ideii că ei trebuiau să domine universul cunoscut pentru a evolua. Aceste idei contrare au cauzat disensiuni între cele două tabere.

Odată cu progresul civilizaţiei Linene, un grup de Lineni a decis că preferă să îşi dezvolte cultura cât mai departe de ceea ce ei percepeau a fi influenţe negative. Astfel, ei au început să cerceteze galaxia pentru a găsi o nouă casă. În căutarea lor, au descoperit o planetă tânără, bogată în resurse naturale. Această planetă a fost Pământul.

Grupul de Lineni a locuit pe Pământ timp de câteva generaţii, coexistând paşnic cu rasa primatelor aflate în dezvoltare. Cu toate acestea, deşi a trecut o perioadă lungă de timp ei au observat că nu s-au adaptat atât de bine pe cât doreau la condiţiile fizice şi electromagnetice ale Pământului. Aşadar, ei au preluat mici cantităţi de material genetic de la primate cu scopul de a-i ajuta să se acomodeze cu mediul de pe Pământ. De-a lungul generaţilor, ADN-ul lor a început să se

schimbe puţin, permiţându-le să se adapteze mai bine.

În timp ce aceşti Pământeni-Lirieni au încorporat material genetic de la primate, alte grupuri de Lineni au venit pe planetă pentru a îndeplini atât dorinţele Fondatorilor cât şi propriile dorinţe, înserând material genetic Lirian în primate. Sosirea acestor Lineni a reaprins conflictul de care voiau să scape Pământenii-Lirieni, aşadar aceştia din urmă au decis să caute un alt sistem planetar pe care să îl colonizeze. Dorind să construiască o nouă cultură unde să fie izolaţi de vechile conflicte din trecut, ei au explorat foarte mult regiunea până când au găsit o grupare de stele albastre cunoscute sub numele de Pleiadele[13].

Atunci când sistemul stelar Pleiadian a început să fie colonizat de către Pământenii-Lirieni, dorinţa lor a fost de a crea o rasă foarte echilibrată şi independentă. Această dorinţă a fost exprimată prin alegerea unei aglomerări stabile de stele. Mai mult decât orice altceva, ei au dorit să creeze o cultură a cărui fundament să fie armonia, adevărul şi iubirea necondiţionată. Odată ce planul de colonizare a devenit cunoscut, cei care aveau o moştenire Liriană şi doreau o nouă casă, au decis la rândul lor să colonizeze alte zone ale Pleiadelor[14].

---

13 *Anumite grupuri separate au colonizat alte sisteme din vecinătatea galactică a Pământului.*

14 *Cu ochiul liber putem vedea doar şapte stele în sistemul Pleiadelor. Din perspectiva Pleiadienilor însă, există sute de stele cu planete ce pot susţine viaţa (nevăzute de pe Pământ), planete care formează coloniile lor.*

Aceşti Pleiadieni timpurii (precedenţii Pământeni-Lirieni) deţineau abilităţi intuitive foarte bine dezvoltate cât şi o dorinţă înnăscută de a crea un stil de viaţă orientat spre comunitate. Întregul era la fel de important ca şi Sinele. Chiar dacă aveau această dorinţă, a fost nevoie de multe generaţii pentru ca ei să se maturizeze şi să îşi creeze propria identitate, separată de moştenirea Liriană. Timp de câteva generaţii ei au dezvoltat această nouă cultură, care era filosofică în esenţa sa, şi au progresat din punct de vedere tehnologic, într-un ritm aflat în acord cu dezvoltarea lor generală. Deşi au existat câteva perioade de conflict, baza culturală creată de aceşti noi Pleiadieni a rămas stabilă de-a lungul multor milenii.

Odată cu trecerea timpului, Pleiadienii orientaţi spre traiul în comunitate au început să susţină atât de mult pacea şi seninătatea încât au învăţat să invalideze orice formă de negativitate. Ei şi-au suprimat din ce în ce mai mult tendinţele umanoide naturale, până când un mare vid a luat naştere în sufletul lor. Nu exista niciun conflict, provocare sau dorinţă de învăţare. O voce a început să crească în sinele lor. Exista o porţiune din ei care cerea să fie ascultată.

Având în ei sâmburele disperării, au apelat la strămoşii lor, Linenii. Atunci când apelul a fost recepţionat, Linenii au fost surprinşi să găsească o cultură care s-a izolat complet de creaţie. Pleiadienii nu ştiau nimic despre ceea ce se întâmplă în universul din jurul lor. Cu toate că atât ei cât şi Orionienii erau descendenţii Linenilor,

Pleiadienii nu erau conştienţi de suferinţa lor. Atunci când Pleiadienii au aflat de drama Orionianã, propriul lor dragon adormit s-a trezit. Au simţit o pasiune. Au simţit cã sunt din nou vii. O misiune profundã a crescut în sufletul lor. În acel moment s-au hotãrât sã lupte împotriva negativităţii Orioniene.

Astfel, ostilităţile au început. Pleiadienii au intrat în lupta Orionianã prin diverse mijloace. Unele suflete au ales sã se încarneze direct în sistem, fãcând parte din ambele orientări (polarizate negativ sau pozitiv), cu scopul de a înţelege lupta. Majoritatea Pleiadienilor care au luat parte la lupta Orionianã au devenit captivi – este uşor sã intri în ciclul reîncarnaţional Orionian, dar aproape imposibil sã ieşi din el. Alţii au decis sã se alieze cu Liga Neagrã sau sã continue sã se încarneze în sistemul Pleiadian, încercând sã limiteze expansiunea Imperiului Orionian. Ei au luptat cu toate forţele lor împotriva negativităţii pe care o vedeau în jurul lor. La nivel inconştient însã, ei se luptau cu negativitatea din interiorul lor.

Lupta a continuat. Pleiadienii luptau cu un zel atât de mare împotriva negativităţii orioniene, pe cât luptau împotriva propriului sine umbrã aflat în stare de latenţã. În loc sã descopere adevãrul din interiorul lor, ei au reuşit sã perpetueze ura împotriva propriei negativităţi. Numai în momentul când Imperiul Orionian le-a distrus una dintre cele mai populate planete ale lor, Pleiadienii au decis sã se retragã din conflictul Orionian.

Planeta carbonizată şi lipsită de viaţă încă există în sistemul lor, fiind un simbol al acţiunilor lor din trecut. Atunci când acea planetă a fost distrusă, Pleiadienii au fost devastaţi. Într-un final, s-a ajuns la un impas.

La cele mai înalte nivele ale existenţei lor, fiecare conştiinţă implicată în drama Orioniană şi-a acordat un moment de reflecţie. Ele au evaluat situaţia. A devenit evident faptul că acest conflict nu poate fi rezolvat decât printr-o abordare diferită. Conştiinţele au fost de acord să mute conflictul într-o altă zonă din interiorul galaxiei. Astfel, Pleiadienii aveau de luat o decizie: îşi vor îndrepta energiile către lumile din care au venit sau vor fi de acord să îşi rezolve definitiv propriile probleme (cât şi conflictul Orionian)?

Iniţial, ei au decis să se întoarcă acasă. Acest lucru le-a permis să îşi reîmprospăteze forţele şi să caute în profunzimea sufletelor lor o cale de a deveni întregi. Le era atât de frică de negativitate încât s-au autoimobilizat. Au aşteptat. S-au gândit… şi au ezitat.

În timp ce au aşteptat, proiectul Creării Pământului a început în plină forţă. Linenii erau administratorii fizici ai proiectului (supravegheat de Fondatori), acceptând asistenţă din partea celorlalte grupuri orientate fizic – de exemplu, din partea Siriusienilor. A devenit repede evident faptul că pentru realiza acest proiect, aveau nevoie de o structură genetică de origine atât terestră cât şi extraterestră. Prin urmare, i-au contactat pe Pleiadieni.

La început, Pleiadienii şi-au exprimat rezerva

în a se implica din nou în afacerile Pământului. Cu toate acestea, Linenii au prezentat într-un mod foarte ingenios posibilele beneficii pe care Pleiadienii le-ar putea obţine. Cunoscând faptul că aceştia din urmă au încorporat în propriul organism material genetic provenit de la primatele de pe Pământ, Linenii au ajuns la concluzia că au nevoie de anumite aspecte ale ADN-ului Pleiadian pentru a fi folosite în crearea speciei umanoide. Fără să fie conştienţi de acest lucru, ei le-au oferit de asemenea Pleiadienilor o cale prin care aceştia să îşi depăşească odată pentru totdeauna negativitatea.

S-a ajuns la concluzia că un transfer de ADN de la Pleiadieni către speciile terestre, de-a lungul unei perioade lungi de timp, va crea o rasă de umanoizi care vor avea rădăcini atât terestre cât şi extraterestre. Cei mai apropiaţi strămoşi ai acestor umanoizi de pe Pământ sunt Pleiadienii; iar prin aceste legături familiale, Pleiadienilor le va fi permis să fie implicaţi în dezvoltarea speciei pământene. În cadrul acestui proiect, ei vor observa rasa aflată în dezvoltare, vor interacţiona din când în când cu ea pentru a o menţine pe drumul ales, învăţând astfel despre negativitatea umană. Indirect, această acţiune le va permite să vindece durerea trecutului Pleiadian. După o oarecare opoziţie în a se asocia din nou cu Linenii, un grup de Pleiadieni a acceptat într-un final.

Datorită acestui acord, au urmat mii de ani de interacţiuni ale Pleiadienilor cu aproape fiecare cultură primitivă de pe faţa Pământului. Desene ale unor fiinţe şi nave spaţiale se găsesc pe mulţi

pereţi ai peşterilor, şi multe documente antice consemnează acţiunile acestor zei care au venit din cer. Ei nu se percepeau a fi „zei”, la fel cum nici oamenii din prezent nu se privesc în aceasta lumină. Cu toate acestea, din punctul de vedere al unui om primitiv, cu siguranţă ei păreau a fi zei.

De-a lungul anumitor stadii de dezvoltare a speciilor umanoide, era un lucru obişnuit să îţi cedezi puterea personală unui zeu, sau unei fiinţe magice. Această practică a devenit atât de larg răspândită, încât Pleiadienii au început să guste din puterea care li s-a acordat. Ei au început să o folosească. Unii dintre ei utilizau frica pentru a manipula. Acordul pe care l-au făcut la nivelul sufletului, prin care urmau să înveţe ceea ce se întâmpla pe Pământul aflat în dezvoltare, s-a transformat în curând într-o îmbuibare cu dorinţele personale. Multe mituri antice care vorbesc despre zeii geloşi, au legătură cu aceste fiinţe extraterestre venite din alte sisteme, inclusiv din Pleiade. [3]

În momentul apariţiei acestei desfătări în propria putere, a fost necesar să li se reamintească extratereştriilor care era scopul lor iniţial. Deseori a existat un resentiment din partea Pleiadienilor faţă de alte grupuri aflate în vizită. Timp de o perioadă de câţiva mii de ani puterea Pleiadienilor a crescut, astfel încât a trebuit să li se reamintească motivul venirii lor pe Pământ. Într-un final au ajuns să vadă ironia situaţiei – ei au dorit să intre în contact cu negativitatea lor. Dorinţa lor a fost îndeplinită.

De-a lungul acestor interacţiuni, Pleiadienii

implicaţi în dezvoltarea Pământului proveneau din acelaşi continuum spaţio-temporal. Contactele cu ei erau proporţionale cu gradul lor de dezvoltare. Încă nu au ajuns să stăpânească tehnologia complexă a manipulării spaţiu-timpului. De abia în secolul XX Pământul a putut să ia contact cu Pleiadienii, aflaţi simultan în diferite cadre temporale.

Deşi interacţiunile au continuat să se desfăşoare intermitent până în zilele noastre, în comparaţie cu alte vremuri ritmul lor a încetinit. Majoritatea Pleiadienilor nu îi mai privesc pe oamenii de pe Pământ ca fiind copiii lor, şi îi permit umanităţii să facă propriile alegeri. Odată ce Pământul a intrat în era sa tehnologică, el a fost supravegheat foarte atent pentru a vedea dacă atinge masa critică, necesară pentru a activa codul ADN de protecţie a speciei. Încă din anii ’40 extratereştrii atât fizici cât şi nonfizici au monotonzat umanitatea şi au încercat să comunice cu ea, în principal într-o manieră subtilă. Pleiadienii au fost primii care au iniţiat un program benefic de interacţiune cu Pământul. Deşi procesul a început discret în anii ’30, el a început să fie observat la o scară mai largă în anii ’70.[15]

DISCUŢIE:

15 *Există indicii care arată că grupurile negative (de exemplu Siriusienii negativi) au început să contacteze Pământul în anii 30’, dar acţiunile lor au fost mereu neutralizate de către grupurile binevoitoare, cum ar fi Pleiadienii de exemplu. Această activitate sporită (atât a grupurilor negative cât şi a celor pozitive) s-a desfăşurat în cicluri de 20 de ani: 1930, 1950, 1970 şi probabil că va continua şi în anii 90’.*

În anii ’70, un elveţian pe nume Billy Meier a înregistrat sute de ore de convorbiri cu un cosmonaut Pleiadian pe nume Semjase. De asemenea, el deţinea un număr mare de fotografii ale navelor Pleiadiene, care au fost testate cu tehnologia fotografică şi nu s-a dovedit că sunt false. El pretinde că a fost transportat în viitor şi în trecut de către Pleiadieni (şi aliaţii lor cei din DAL) cu scopul de a vedea diferite evenimente. Din momentul în care a fost dezvăluit, acest contact a produs mari controverse. Lui Meier i s-a oferit o dovadă (de către însuşi Pleiadienii), o mostră de metal care a fost analizată de către un cunoscut cercetător de la compania IBM. Analiza a arătat o combinaţie neobişnuită de metale, inclusiv un element rar şi scump pe nume thulium. De asemenea, atunci când mostra a fost analizată mai în profunzime, ea părea să aibă proprietăţile unui metal dar şi ale unui cristal. Ulterior, bucata de metal a dispărut dar analiza fotografică a rămas.

În cadrul comunităţii de cercetare a OZN-urilor, cazul este un exemplu clasic de respingere a unui eveniment datorită atenţiei oferite elementelor neesenţiale ale lui. Deoarece este „prea uşor”, el este considerat a fi o fraudă. Atunci când Meier a încercat să construiască nave Pleiadiene pentru a vedea dacă fotografiile puteau fi falsificate, modelele navelor au fost găsite şi cazul a fost catalogat drept o farsă.

Învăţăturile din anii ’70 ale lui Semjase şi ale

asociaţilor lui încep acum să fie mai bine cunoscute. Ei vorbesc despre valori spirituale şi oferă o istorie parţială a rasei Pleiadiene. Unele învăţături ne avertizează faţă de iminentele dezastre naturale sau create de om, dezastre care au legătură cu noua eră în care a intrat omenirea. Se pare că aceste fiinţe din Pleiade au o filosofie a contactului, prin care îi avertizează pe Pământeni de viitoarele cataclisme. Deşi aceste învăţături probabil că au putut fi aplicate în momentul când au fost oferite, ne putem întreba cât de relevante sunt ele în prezent pentru conştiinţa de masă.

Există câţiva indici prin care putem vedea cum conştiinţa de masă a Pământului a făcut un salt între anii 1980 – 1982, de la un viitor cu dezastre naturale către un viitor cu mai multă responsabilitate din partea oamenilor. Deoarece aceste învăţături ale Pleiadienilor au fost oferite înainte de începerea saltului în conştiinţă, probabil că ele reprezintă o veche idee. Nu înseamnă neapărat că ele nu sunt valide, ci că probabil omenirea a mers pe alt drum – unul care reflectă alegerile şi schimbările pe care umanitatea le-a făcut la nivelul conştiinţei de masă.

Interacţiunea noastră cu Pleiadienii, cea pe care o simţim în prezent (atât în formă fizică cât şi telapatică), poate fi ecoul unei voci diferite. Unii dintre ei afirmă că sunt descendenţii Pleiadienilor lui Meier. Aceşti Pleiadieni vorbesc în mod direct despre dificilul lor trecut, cât şi despre motivele pentru care au trebuit să folosească anumite strategii în relaţia lor cu Pământul. Ei admit faptul

că au propriile motivaţii pentru a realiza acest contact şi îi mulţumesc planetei Pământ pentru tot ce au putut să înveţe. Ei oferă sprijin societăţii, explicând mai clar acele forme de contact în care ei nu sunt implicaţi în mod direct (cum ar fi experienţele negative în care pământenii au fost răpiţi de extratereştrii). Pleiadienii ajută în mod sincer umanitatea, folosind orice mijloace pe care le au la îndemână; permiţându-i planetei să ajungă la o viziune atât globală cât şi galactică.

Pleiadienii au propriile motive pentru care ezită momentan să interacţioneze mai mult cu Pământul. Timp de mii de ani ei au intervenit pentru a ne proteja de pericole, sau a ne controla „pentru binele nostru”, ca şi cum am fi nişte copii mici. Unele grupuri izolate au ajuns să se folosească de umanitate pentru propriile lor scopuri. Acest lucru este o ruşine pentru ei. Până la urmă au înţeles că umanitatea trebuie să ia propriile alegeri, iar ei trebuie să aibă încredere în capacitatea oamenilor de a face acest lucru. Prin intervenţile lor au creat un ciclu karmic. Dacă vor să evolueze este nevoie ca acest ciclu să fie abandonat. Gândul perpetuării modelului de interferenţă asupra afacerilor Pământului, este una dintre ideile cele mai înfricoşătoare pentru un Pleiadian.

Vor continua Pleiadienii să comunice cu Pământul? Deoarece din punct de vedere fizic, ei se aseamănă cel mai mult cu oamenii de pe Pământ (aflându-se într-o formă de densitatea a patra), pare logic ca ei să fie printre primii care vor umbla pe această planeta fără să poarte o

mască. Cu toate acestea, ei spun că oricât de mult şi-ar dori umanitatea să îşi întâlnească rudele din Pleiade, civilizaţia lor nu va iniţia un contact direct până când oamenii nu îi vor primi cu braţele deschise. Depinde de oamenii de pe această planetă. Umanitatea este cea care ia deciziile. Suntem în sfârşit pregătiţi să renunţăm la frica de a ne recunoaşte moştenirea şi de accepta dorinţa lor de comunicare?

7

Poarta Arcturiană

Fără îndoială, atunci când o persoană părăseşte această lume ea aparţine vântului, care trece prin ea ca prin spaţiul dintre spiţele căruţei.

Deşi, dacă se caţără mai sus, va merge către soare.

Dacă vântul ce o străbate este ca pauza dintr-un ritm de tobe...

ea va merge către lună...

ea va merge către lumea fără de tristeţe...

— Upanişada Brihad-Aranyaka

În momentul trecerii prin Prisma din Lira, existau câteva fiinţe care au decis să rămână în formă nonfizică. Aceste fiinţe au ales cu iubire o existenţă prin care să îi ajute pe cei aflaţi în realităţi mai dense, cum ar fi de exemplu

Pământul de densitatea a treia. Ei au înţeles că viaţa aflată în procesul de evoluţie de pe planetele fizice, ar putea avea nevoie de ajutor din partea altor tărâmuri. Această asistenţă va veni sub formă de arhetipuri, îngeri, ghizi şi inspiraţie neperceptibilă.

Aceste fiinţe erau atrase faţă de zona din vecinătatea stelei Arcturia. În timpul atracţiei iniţiale, câmpul stelar din regiunea Arcturia a fost puţin diferit faţă de manifestarea sa din prezent, dar energia zonei rămâne constantă. Arcturienii au înţeles că această poartă dimensională trecea prin aproape toate zonele locuite după Infuzia Dimensională. În acel moment ei au început să îşi înţeleagă menirea – cea de a ajuta conştiinţele aflate la diferite nivele de evoluţie.

Scopul Arcturienilor este multidimensional. O parte a lui este de a servi ca şi un ideal pentru omenire. Ei reprezintă sinele din viitor al unei persoane sau societăţi. Energia lor este prin natura sa, un magnet care atrage din nivelele profunde ale fiinţei, potenţialul pozitiv şi integrarea. Ei le arată Pământului în ce direcţie se îndreptă prin procesul de evoluţie. În momentul în care umanitatea va evolua către starea nonfizică, idealul ei va fi să atingă o conştiinţă de masă asemănătoare cu cea a Arcturienilor. Ei se percep a fi o matrice de grup, devotată ideii de evoluţie a conştiinţei.

Deseori, fiinţele Arcturiene se vor arăta oamenilor sub forma îngerilor. Este cunoscut faptul că una din sarcinile unui înger este de a servi umanitatea. Într-un sens foarte veridic,

Arcturienii sunt dedicaţi umanităţii. Ei au ales să înveţe despre latura fizică a realităţii prin intermediul fiinţelor fizice.

Natura lor este eterică. Energia lor poate fi simţită ca şi o prezenţă, un influx de creativitate şi de iubire necondiţionată. Ei se vor manifesta conform sistemelor de convingeri ale persoanei cu care interacţionează. Persoanelor religioase li se vor arăta sub forma de îngeri. Căutătorilor moderni, probabil sub formă de extratereştrii sau ca un sine viitor. Oricum ar fi, rezultatul este acelaşi – o interacţiune cu o fiinţă cu adevărat iubitoare, dedicată ajutării fiinţelor fizice şi prin extensie ajutării întregului.

Deoarece ei slujesc latura fizică, Arcturienii interacţionează nu numai cu fiinţele umanoide de pe o planetă, ci de asemenea cu tărâmurile nevăzute a căror evoluţie este diferită de cea a oamenilor. Fiecare planetă are propriile sale spirite ale naturii – energia conştientă a plantelor, mineralelor şi regatelor animalelor – iar energia Arcturiană acţionează ca şi un aspect superior al acestor spirite. Încă o dată, ei simbolizează ideea unui evoluţii ideale.

Există un număr mic de Arcturieni care aleg să experimenteze o existenţă fizică cu scopul de a ajuta alte conştiinţe. În loc să intre într-o dimensiune fizică prin intermediul naşterii, ei aleg să „între” într-un corp deja existent într-o lume fizică. Ei nu simt nevoia (sau vorba vine „necesitatea karmică”) de a trece prin procesul de reîncarnare. Este realizat un „schimb”, prin intermediul unor diverse înţelegeri făcute între

suflete. Sufletul unui om care simte durere la nivel emoţional, va intra în tărâmul Arcturian pentru a fi vindecat, iar Arcturianul curios se va încarna temporar pe o planetă.[16]

Serviciul principal asigurat de Arcturieni este cel de vindecare emoţională. Arcturia este mai degrabă un tărâm decât un loc specific, iar în interiorul său, sufletele Pământene care au avut o moarte (sau o viaţă) traumatică sunt vindecate şi reîmprospătate. Deoarece poarta Arcturiană are o legătură dimensională cu Pământul, toţi cei care se încarnează pe Pământ trebuie să treacă mai întâi prin tărâmul Arcturian. Ei pot evita să îl străbată doar dacă aleg în mod conştient acest lucru. Acest drum le asigură o vindecare celor care se vor naşte, cât şi o consolidare a alegerilor şi dorinţelor pe care le vor lua în viitoarea viaţă fizică.

Poarta către Arcturia pregăteşte conştiinţele nonfizice pentru experienţa intensă a vieţii fizice şi implicit a sexualităţii. Din punctul de vedere al Arcturienilor, caracterul fizic şi sexualitatea reprezintă acelaşi lucru. Energia Arcturiană este în mod special eficientă pentru a realiza diferite forme de vindecare sexuală, cum ar fi în cazul abuzurilor sexuale din timpul copilăriei sau maturităţii. Energiile de vindecare din Arcturia îi

16 *Acesta nu este un caz obişnuit. Multe "schimburi de suflete" reprezintă de fapt un proces mult mai comun numit "contact cu esenţa". Prin acest proces personalitatea fizică intră în legătură cu energia propriului suflet, fără să se realizeze vreun schimb de conştiinţe. El poate fi înţeles greşit ca intrarea unei noi conştiinţe şi nu ca o integrare a conştiinţei mai ample.*

regenerează în mod egal atât pe victimă cât şi pe agresor, deoarece ambii suferă. În asemenea cazuri, utilizarea matricei de vindecare Sirius/Arcturia poate fi un instrument puternic.

Cetaceele, în special delfinii, pot reprezenta matricea Sirius/Arcturia pentru cei aflaţi în suferinţă. Deoarece delfinii sunt sexuali şi iubesc necondiţionat, ei pot servi ca şi o manifestare fizică a matricei de vindecare Sirius/Arcturia. Această matrice nu este deloc ameninţătoare şi asigură o energie de vindecare subtilă care acţionează la un nivel profund.

În momentul morţii, conştiinţa umană trece prin tărâmul Arcturian. Acolo ea este vindecată şi îngrijită până când se trezeşte la o realitate mai cuprinzătoare. În cazul unei morţi traumatice, vindecarea se realizează cu o deosebită grijă astfel încât sufletul care se va încarna, să facă o tranziţie lină.

În experienţele de după moarte, lumina care este văzută la capătul tunelului este de fapt o reprezentare a vibraţiei Arcturiene. Această vibraţie va fi interpretată prin filtrul convingerilor celui care o percepe. Deoarece Arcturia se află în principal în densitatea a şasea, ea este deseori percepută ca având vibraţia lui Hristos sau a lui Buddha. Lumina poate fi privită ca şi sinele viitor sau sinele amplu (sinele Christic) al unui individ. Aşadar, într-un sens, în timpul procesului morţii un individ se îmbină cu sinele său amplu, care se află într-o bandă de frecvenţă aproape identică cu cea a tărâmului Arcturian. Astfel, este realizată vindecarea. De-a lungul întregii creaţii, nu există

altceva care vindecă, hrăneşte şi regenerează spiritul uman mai complet decât vibraţia Arcturiană[17]. [2]

O altă idee sinonimă cu vibraţia Arcturiană este cea a creativităţii. Atunci când cineva creează, el se aliniază cu energia Creatorului. Deoarece Arcturia are rolul de „mesager" al Creatorului, vibraţiile sale sunt destul de asemănătoare. Încă de la început Arcturia a avut o legătură intimă cu umanitatea, deoarece aceasta din urmă se află mereu într-un proces creator.

Arcturia este mult mai mult decât o stea. Ea este o frecvenţă pe care fiecare o are în interiorul său. Ea este frecvenţa creaţiei, vindecării şi evoluţiei. Încă de la început, ea sprijină Pământul şi alte planete fizice aflate în dezvoltare. Arcturia nu este atât de mult un personaj al familiei galactice ci mai degrabă un curent subteran – unul care este mereu prezent în ideea de Infuzie Dimensională.

Deoarece energia Arcturiană este un curent psihic care interacţionează în mod constant cu noi, mediul planetar al Pământului îl transpune deseori într-o formă care este menită a declanşa o reacţie emoţională într-o persoană. Un exemplu

17 *Indivizii care au trecut prin experienţe de după moarte au vorbit într-o manieră profundă despre lumina strălucitoare pe care au întâlnit-o. Într-o mărturie din cartea lui Moody "Viaţa de după moarte" el scrie următoarele cuvinte: "O lumină strălucitoare albă a venit la mine. Lumina era atât de intensă încât nu am putut să văd prin ea, dar stând în prezenţa sa a fost odihnitor şi minunat. Nu există nici o experienţă pe întreg Pământul care să se asemene cu ea." Intrarea în vibraţia Arcturiană poate fi comparată cu această experienţă.*

este norul eliptic, o structură spectaculoasă de forma unui disc. Poate că el arată ca o navă spaţială, dar de cele mai multe ori este doar mediul de pe Pământ care retransmite această energie percepută la un nivel eteric. Aceste „nave" eterice au rolul de a îi reaminti umanităţii de conexiunile sale nevăzute.

În cadrul realităţii polarizate, Arcturia a ales o pereche care să reflecte celelalte aspecte ale naturii sale evolutive. Perechea ei se află în zona numită Antana. În regiunea porţilor sau a intersecţiilor dimensionale, există un punct de legătură între Antana şi Arcturia care are rolul de centru energetic. Majoritatea conştiinţelor care se încarnează pe Pământ trec doar prin vibraţia Arcturiană. Există însă unele care aleg să treacă prin Antana înainte de a ajunge în Arcturia. Acestea sunt conştiinţele care lucrează în mod direct cu modelele conştiinţei de masă, matrice şi evoluţia celulară.

Antana reprezintă de asemenea conexiunea dimensională realizată între cvadrantul Pământului din Calea Lactee şi galaxia Andromeda. Conexiunea Antana/Andromeda activează conceptele abstacte ale existenţei şi conştiinţei, acestea fiind necesare pentru ca rasele fizice să îşi reamintească de moştenirea lor, transformând astfel trecutul.

Majoritatea raselor despre care am vorbit în această carte deţin legături personale cu planeta Pământ. Legătura cu Arcturia este foarte fluidă, foarte maleabilă, dar nu mai puţin importantă. Dacă cineva compară celelalte personaje ale

poveştii cu ingredientele unei supe cosmice, poate vedea cum fiecare dintre ele are o aromă specifică. Cu toate acestea, dacă acea persoană compară Arcturia cu consistenţa bulionului din supă, atunci devine evident faptul că vibraţia Arcturiană este un ingredient vital care menţine coeziunea.

Pot fi explorate diferitele manifestări ale energiei Arcturiene de pe Pământ. În primul rând, se poate spune că Arcturia şi Sirius formează un parteneriat. În timp ce Arcturia este orientată spre vindecarea emoţională, Sirius facilitează vindecarea fizică. Egiptenii erau conştienţi de aceste legături şi au apelat la energia matricei Sirius/Arcturia pentru a-i ajuta în ritualurile lor. Zeul egiptean cunoscut sub numele de Anubis a fost un arhetip Siriusian, deşi el a lucrat cu energia Arcuturiană. Anubis îi conducea pe indivizi către lumea din adâncuri (planul astral), sau prin procesul morţii fizice. În acea zonă, energia Siriusiană şi cea Arcturiană se aflau în cooperare cu sufletul şi începeau procesul de vindecare. Imaginea şacalului (sau a „câinelui" Steaua Câine din constelaţia Sirius) ca zeul Anubis este un semn clar că Egiptenii erau conştienţi de această conexiune. Anubis (ca arhetip Siriusian) îl conducea pe sufletul care a murit către tărâmul Arcturian unde începea procesul de vindecare.

Arcturia reprezintă integrarea în aceeaşi măsură în care Orion reprezintă natura dual a umanităţii. Arhetipul Merlin a fost deseori catalogat ca fiind un punct de legătură. Atunci când două polarităţi încearcă să ajungă la

unificare, trebuie să existe o zonă comună de întâlnire. Merlin este o punte de legătură între energia Orioniană explozivă şi energia de vindecare Arcturiană. El este mediatorul. În prezent este clar faptul că energia sa a avut o influenţă majoră, nu numai pentru pământeni ci şi pentru toţi cei care experimentează polaritatea. Magia este scânteia apărută din conflictul între polarităţi, catalizatorul transformării.

În timpul primei faze a dezvoltării Pământului, Arcturienii au fost de acord să devină suficient de denşi pentru a fi percepuţi. Ei au interacţionat cu o versiune timpurie a culturii Lemuriene, învăţându-i tehnici de vindecare. Memoria acestor interacţiuni a fost păstrată de-a lungul generaţiilor. Atunci când Lemurienii au migrat către diferite zone ale Pământului, aceste memorii au fost purtate cu ei. Statuile din Insula Paştelui sunt una dintre mărturiile care au rămas ca urmare a acestor interacţiuni. Aceste statui nu urmăresc neapărat să îi reprezinte pe aceşti Arcturieni ci mai degrabă să le ofere un omagiu. Statuile sunt îndreptate spre cer, privind către orizont, aşteptând reîntoarcerea Arcturienilor.

Umanitatea nu a trebuit niciodată să aştepte ca ei să se reîntoarcă. Energia lor este mereu prezentă. Dacă cineva se uită în interior şi nu în exterior, atunci îi poate găsi. Ei sunt rasa umană care a evoluat până la cel mai înalt potenţial. Ei sunt un simbol pentru oameni şi îi împing înainte către spirala magnifică a evoluţiei. Acasă este acolo unde se află inima ta şi inima este calea Arcturiană.

8

Crearea Pământului

„Apoi Dumnezeu a spus, să facem om după chipul şi asemănarea Noastră…”
— Geneza 1: 26

În a cărui imagine au fost creaţi oamenii de pe Pământ? Multe dintre cele mai vechi manuscrise sugerează faptul că dezvoltarea oamenilor a fost asistată de către zei care au coborât din cer. Chiar şi antropologii sunt conştienţi de progresul relativ rapid al speciei Homo Sapiens. Unii dintre ei estimează că specia Homo Sapiens pare a fi cu milioane de ani înaintea „programului”. În timp ce dezvoltarea evolutivă dintre speciile Australopitecus şi Neanderthal a durat mai mult de două milioane de ani, au fost găsite dovezi pe Pământ prin care s-a arătat că Homo Sapiens (cromagnon) au apărut acum 35.000 de ani în urmă. Mai uimitor este faptul că deşi frecvent sunt descoperite rămăşiţe ale omului, arheologii au găsit rămăşiţe chiar mai *vechi* ale speciei Homo Sapiens, în zona Asiei de Vest şi în Nordul Africii. Aceste rămăşiţe au vechimea de 250.000 ani, *înainte* de apariţia omului din cromagnon. Ar trebui adăugat faptul că din punct de vedere al evoluţiei, specia Homo

Sapiens nu are un precursor. Nicio specie nu a evoluat *în* Homo Sapiens – ea pur şi simplu *a apărut*.

Sunt extratereştrii interesaţi de evoluţia Pământului? Dacă este aşa, ce ar putea obţine de la oamenii de pe Pământ? Probabil că interacţiunea cu Pământul este o cale prin care ei îşi accelerează propria evoluţie.

Pare evident faptul că există trei grupuri principale care sunt responsabile pentru Crearea Pământului. Ei sunt: Fondatorii, un grup Lirian şi un grup Siriusian. Fondatorii au facilitat Crearea Pământului dintr-o perspectivă nonfizică şi au fost supraveghetorii întregului proiect. Nefiind conştienţi de aceste influenţe nonfizice, Linenii sunt cei responsabili pentru partea fizică a creaţiei, ei cerând ajutorul unui grup Siriusian. Fiecare grup a avut propriile motive pentru a se implica. Deşi motivaţiile lor au fost diferite, scopul a fost acelaşi – crearea unei rase umanoide care să locuiască pe Pământ.

Aşa cum am spus mai devreme, Pleiadienii care s-au implicat în evoluţia Pământului au avut propriile motivaţii. Ei au simţit că dacă interacţionau cu oamenii, vor fi capabili să contribuie atât la dezvoltarea vechiului lor cămin cât şi să înveţe despre negativitate şi integrare fără să fie nevoie să se încarneze într-o lume guvernată de aceste idei. Ei au fost convinşi de către un grup Lirian, aceştia din urmă fiind conştienţi de compatibilitatea genetică dintre

Pleiadieni şi noii Pământeni care erau creaţi.

Grupul Lirian (mai exact o combinaţie între diferitele rase Linene) mereu a experimentat. Aşa cum oamenii au anumite impulsuri instinctive (cum ar fi procrearea), aceşti extratereştrii au propriile impulsuri, propriile dorinţe de a-i emula pe „creatorii" lor – Fondatorii. La un nivel instinctiv, „Copiii" Fondatoriilor doreau să ducă mai departe însămânţarea genetică. Iar Fondatorii erau conştienţi de faptul că împerecherea în cadrul aceleiaşi rase ar fi condus la extincţia ei; prin urmare ei se află tot timpul în căutarea unor noi stocuri genetice, pentru a păstra caracterul eterogen al fondului genetic.

Există încă o motivaţie pentru implicarea Linenilor în afacerile Pământului. După secole de conflicte între rasele Linene (Vega, Sirius, Orion etc), aceştia s-au săturat să creeze civilizaţii polarizate care nu reuşeau să trăiască în armonie. Ei erau hotărâţi ca Pământul să fie fondat pornind mai degrabă de la ideea de integrare decât de la cea de polaritate. Grupul Lirian a simţit că probabil ceea ce aveau nevoie, era o planetă a cărui început să fie orientat mai degrabă spre ideea de integrare, decât spre cele care perpetuează polaritatea, idei provenite din alte sisteme solare. Cu acest gând în minte ei au început să traseze planul lor rigid – Crearea Pământului.

Cu toate acestea, Fondatorii aveau alte planuri. Ei ştiau că Pământul putea fi punctul terminus de vindecare a dramei Orioniene, prin urmare el trebuia să rămână polarizat pentru a se

ajunge la o rezolvare a conflictului. Fondatorii ştiau că familia galactică va putea să înveţe despre integrare, prin experienţa integrării polarităţii de pe Pământ. Fondatorii i-au permis grupului Lirian să îşi ducă la îndeplinire planul, deoarece ştiau că până la urmă el va susţine planul cosmic.

În ceea ce priveşte grupul Siriusian, motivaţiile lor erau mult mai apropiate de casă. Ei considerau Pământul ca făcând parte din sistemul triunitar Siriusian; prin urmare credeau că aveau dreptul de a manipula fondul genetic al Pământului. Siriusienii doreau să creeze rase primitive pe Pământ, rase care puteau fi folosite ca şi forţă de muncă manuală, în timp ce ei îşi extindeau coloniile. Astfel, ei au susţinut iniţiativa Liriană având propriile scopuri în minte. Proiectul Creării Pământului a început.

Timp de mii de ani, în timpul primelor faze ale proiectului, Linenii[18] au supravegheat foarte atent rasa de primate de pe Pământ. Din când în când ei prelevau moastre şi făceau mici modificări în structura ADN-ului. În momentele critice ale dezvoltării, ei au început să însereze în aceste primate material genetic de la Pleiadieni[19] (şi de la

18 *Aceşti Lirieni, cât şi alţii, au fost cunoscuţi de către Evrei prin numele "Nefilim", tradus greşit prin "giganţi'. Nefelim se traduce prin "cei care au coborât'. În Geneza 6:4 se spune: "Nefelimii au venit pe Pământ în acele zile – şi în alte vremuri – atunci când copii lui Dumnezeu au alergat după fiicele oamenilor şi au făcut copii cu ele. Ei erau vechii eroi, oameni de renume." Cuvântul originar evreiesc tradus prin "renume" este "shem" care înseamnă vehicul aerian, probabil o navă spaţială. Prin urmare, "Ei erau vechi eroi, oameni din navele spaţiale."*

19 *Aşa cum a mai fost spus, Pleiadienii au purtat genele Pământene*

alte grupuri). De-a lungul timpului a devenit evident faptul că evoluţia se desfăşura într-un ritm accelerat. În acest moment, au fost iniţiate experimentele cu prototipurile cruciale.

Povestea lui Adam şi Eva este una dintre puţinele moşteniri rămase, care îi reamintesc în mod subtil umanităţii de începuturile sale. Ea conţine multe referinţe simbolice cu privire la legenda diferitelor specii, care urmau să locuiască pe Pământ.

Aşa cum am mai spus, grupul Lirian dorea o specie orientată în jurul ideii de integrare. Prin urmare, ei au considerat că specia umană nu trebuie să cunoască polaritatea – „binele" şi „răul". Linenii controlau în mod strict mediul acestor noi oameni astfel încât ei să fie focalizaţi înspre a deveni vehicule cât mai perfecte ale integrării. Nu doreau ca noii oameni să ajungă ca ei – polarizaţi. Ceea ce grupul Lirian nu a înţeles era faptul că prin acţiunile lor, le restricţionau oamenilor dreptul de a alege.

După câteva generaţii în care au manipulat genele primatelor şi cele extraterestre, grupul Lirian a dezvoltat un prototip uman a cărui semnificaţie – „cel al pământului", a fost transpus în numele „Adam". Prototipul Adamic a fost introdus pe Pământ, pentru a testa capacitatea sa de adaptare la diferitele regiuni geografice ale planetei. (Au existat mai mulţi Adami). Atunci când aceste prototipuri s-au adaptat în mod

care au fost integrate cu succes în stocul genetic Lirian. Astfel, ei au devenit cei mai potriviţi pentru a însămânţa fondul genetic al rasei pământene.

satisfăcător, ele au fost rechemate.

„Dumnezeu a făcut ca omul să intre într-un somn adânc, şi el a dormit. Apoi a luat o coastă a omului şi a închis rana din acel loc[20]”.

Prin intermediul clonării şi ingineriei genetice, a fost creat un prototip feminin pe nume „Eva”. Ambii au fost duşi înapoi pe Pământ şi au fost supravegheaţi îndeaproape.

Dorind să creeze o specie care să nu cunoască polaritatea, Linenii i-au instruit pe toţi cei care au avut grijă de prototipuri să ia interzică cunoaşterea – de fapt, să le interzică dreptul de a alege, drept cu care sunt înzestrate toate fiinţele divine. Prin urmare, puteţi vedea sensul următoarei afirmaţii spuse de Dumnezeu: „Poţi să mănânci după plăcere din orice pom din grădină. Dar din pomul cunoştinţei binelui şi răului [polaritate] să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreşit[21]”.

Siriusienii care au colaborat cu grupul Lirian nu au fost de acord cu această filosofie. Ei au considerat că dorinţele personale ale Linenilor, în ceea ce priveşte crearea acestei specii, se aflau în dezacord cu drepturile fiinţelor umanoide. Deşi aceşti Siriusieni doreau o specie umană care să le satisfacă propriile interese, ei au descoperit că simţeau o afecţiune autentică pentru oameni. Ei au ales să intervină în ciuda acestei dualităţi, astfel oferindu-le oamenilor posibilitatea de a

20 . *Geneza 2:21.*
21 *Geneza 2:16.*

alege.

Siriusienii i-au avertizat pe oameni: „Iar şarpele i-a spus femeii[22]: *Cu siguranţă nu veţi muri! Căci Dumnezeu ştie că în ziua când veţi mânca din pom vi se vor deschide ochii şi veţi fi ca Dumnezeu, cunoscând binele şi răul*[23]”.

Fiind puşi în faţa unei alegeri şi trebuind să ia o decizie cu privire la existenţa lor, oamenii au atins conştiinţa de densitatea a treia. Atunci când oamenii au înţeles că au fost înşelaţi de către „Dumnezeu”, ei au optat pentru cunoaştere: iar în momentul în care au ales să primească cunoaşterea polarităţii ei au devenit în totalitate ancoraţi în tridimensional. În acel moment ei au dobândit un ego, sau cunoaşterea lui „Eu sunt”, devenind astfel conştienţi de sine.

„Apoi Dumnezeu a spus Priveşte, omul a devenit asemănător nouă, cunoscând binele şi răul [polaritate]. El nu trebuie lăsat să întindă mâna şi să mănânce din pomul vieţii care îi va permite să trăiască veşnic[24]”.

Nici nu mai trebuie spus că grupul Lirian nu a fost mulţumit. Într-un acces de furie ei le-au negat oamenilor cunoaşterea pomului vieţii (Moştenirea Divină). Astfel, rasa umană a fost forţată să se

---

22 *Şarpele este un simbol arhetipal care este găsit în multe mituri antice. Natura şarpelui este cea a dualităţii – temut dar în acelaşi timp un aliat puternic al umanităţii. În textele Sumeriene, Enki, zeul (Siriusian) care protejează umanitatea, este reprezentat printr-un şarpe. Judecata că şarpele este “rău” este mai recentă şi poate fi un şiretlic folosit de zei (Lirieni) pentru a împiedica umanitatea să urmeze instrucţiunile Siriusienilor care au încercat să ajute omenirea.*

23 *Geneza 3:4.*

24 *Geneza 3:22.*

dezvolte fără să fie conştientă de legăturile sale cu familia galactică şi cu întregul. Aceasta este o mare provocare.

4.

5. Şarpele este un simbol arhetipal care este găsit în multe mituri antice. Natura şarpelui este cea a dualităţii – temut dar în acelaşi timp un aliat puternic al umanităţii. În textele Sumeriene, Enki, zeul (Siriusian) care protejează umanitatea, este reprezentat printr-un şarpe. Judecata că şarpele este „rău" este mai recentă şi poate fi un şiretlic folosit de zei (Lineni) pentru a împiedica umanitatea să urmeze instrucţiunile Siriusienilor care au încercat să ajute omenirea.

6. Geneza 3: 4.

7. Geneza 3: 22.

Ca să se asigure că oamenii nu vor căuta această cunoaştere, grupul Lirian a luat câteva măsuri de precauţie: „Pentru a păzi calea spre Pomul Vieţii, El a postat în partea de est a grădinei un heruvim cu o sabie arzătoare, care se rotea în orice direcţie[25]".

Linenii au lăsat umanităţii această moştenire Orioniană (reprezentată simbolic prin intermediul sabiei), fără să ofere un mijloc de rezolvare a conflictului.

Ce s-a întâmplat cu grupul Siriusian care s-a amestecat în planurile Linenilor? Datorită acestei

25 Geneza 3:24.

alegeri, ei au devenit legaţi din punct de vedere energetic cu procesul evoluţiei de pe Pământ. Mereu au avut câteva şiretlicuri la îndemână, şi de aceasta dată ei au râs la urmă. Când au lucrat cu grupul Lirian în timpul programului genetic, Siriusienii au înserat un cod ADN în celulele umane. Acest cod este declanşat în momentul accelerării vibraţiei, care apare atunci când o civilizaţie începe să evolueze spiritual. În timp ce Pământul avansează către conştienţa de sine şi intră în densitatea a patra (lucru care se întâmplă în prezent), codul va fi activat. Odată activat, rasa umană va renunţa la voalurile viziunii sale limitate, până când imensitatea lui Tot Ceea Ce Este devine vizibilă. Aceasta era maniera Siriusienilor prin care le-au permis umanităţii să mănânce din Pomul Vieţii.

Din punctul de vedere al Fondatorilor, Planul continua perfect. Grupul Lirian avea nevoie să joace acest scenariu pentru a evolua. Aceşti „zei" extratereştrii timpurii au lăsat pe Pământ indicii, care într-un final vor fi de ajutor planetei în a se trezi către propria sa moştenire. Odată ce umanitatea redescoperă aceste informaţii, ea va începe să utilizeze mijloacele necesare pentru a vindeca drama Orioniană. Rezolvarea conflictului se va realiza prin permisivitate. Dacă rasa umană va permite cu adevărat existenţa diversităţii în cadrul unităţii, fără să emită judecăţi, *va fi creat* Raiul pe Pământ.

DISCUŢIE:

Există câteva indicii în vechile texte Sumeriene prin care se sugerează că heruvimii sunt dispozitive de natură mecanică sau roboţi, care au rolul de a proteja Pomul Vieţii. Care este traducerea literală a Pomului Vieţii? În limba sumeriană echivalentul lui era cuvântul GISH. TIL. GISH înseamnă un dispozitiv făcut de om; TIL înseamnă (şi încă are acelaşi sens în Ebraica contemporană) rachetă. În loc de un copac concret, Pomul Vieţii ar putea fi „un vehicul către viaţă” – sau o navă spaţială. În scrierile sumeriene există câteva descrieri clare ale navelor spaţiale, cât şi a oamenilor care salută aceste nave.

Pare evident faptul că zeii care au postat îngeri pentru a-i ţine pe oameni departe de pomul vieţii, au dorit să îi împiedice să îşi cunoască moştenirea. Oamenilor de pe Pământ nu le mai era permis să se amestece liber cu zeii, sau să părăsească planeta împreună cu ei. Oamenii au fost alungaţi din rai. Umanitatea a moştenit o provocare de la aceşti creatori timpurii ai planetei Pământ. Aşa cum am mai spus, „copiii” care sunt născuţi poartă de obicei codurile genetice şi atitudinile adânc înrădăcinate ale „părinţilor” lor.

Dacă într-adevăr Pământul a fost creat pornind de la un punct de inegalitate şi de lipsă a liberului arbitru, atunci acest lucru ar putea explica de ce atât de multe popoare încă au convingerea fundamentală că rasa Ariană/Caucaziană este superioară (grupul Lirian?).

Ar putea fi deoarece rădăcinile

prejudecăţiilor rasiale au fost prezente încă de la crearea planetei? Textele vechi disponibile celui care caută, cu siguranţă afirmă acest lucru. Înregistrările Sumeriene fac trimitere la „cei cu capul negru”, care au lucrat pentru zei în minele din Africa. Dacă aceasta este situaţia – că umanitatea perpetuează modelele predecesoriilor să-i – înseamnă că această provocare este doar începutul. Eliberarea de această vrajă care a fost aruncată asupra umanităţii, poate fi cheia eliberării rasei umane de pe Pământ.

În trecut, rasa umană a primit semnaluri conflictuale din partea zeilor. Existau perioade (unele dintre ele înregistrate în textele Sumeriene, cum ar fi marele potop de exemplu) când oamenii au fost abandonaţi şi lăsaţi să moară pe planetă, în timp ce zeii în care aveau încredere au plecat cu navele lor spaţiale. În timpul acestor perioade, unii dintre zei i-au salvat în mod „ilegal” pe câţiva oameni aleşi de ei. Aceste acţiuni au creat un model emoţional prezent în specia umană în perioadele de criză. Prin intermediul lui, oamenii îşi reamintesc de legătura cu zeii, astfel încât este declanşată o luptă între frica de abandon şi bucuria salvării. Este absolut necesar ca rasa umană să îşi rezolve această dependenţă faţă de zei şi să devină autosuficientă.

În prezent, există grupuri extraterestre care încă promit salvarea. Ei se înfăţişează oamenilor ca şi fiinţe de dimensiunea a treia, sau comunică în mod telepatic cu cei care pot recepţiona semnalele lor. Deseori ei îi numesc pe diferiţi oameni de pe Pământ ca şi „comandanţi” sau

„aleşi”, şi continuă să ispitească ego-ul uman cu propriul sentiment de superioritate. Deşi în general aceste grupuri din afara planetei au intenţii bune, ei continuă să susţină polaritatea dintre teama de abandon şi bucuria salvării, astfel încurajând convingerea separativă în elitism. În timp ce oamenii îşi asumă propria putere şi intră într-o perioadă de maturitate, aceste grupuri se vor transforma şi ele. Majoritatea grupurilor extraterestre au învăţat din acţiunile lor trecute şi doresc ca acest conflict să fie rezolvat odată pentru totdeauna.

9

Zeta Reticuli:
Transformare şi Trezire

„Ei caută profunzimile sufletului.
Ei caută comuniunea”.
— Whitley Strieber

Începuturile civilizaţiei Zeta Reticuli pot fi urmărite înapoi în timp până la crearea de către Fondatori a planetei Apex din sistemul Lirian. Dezvoltarea lor unică şi profundă a avut o influenţă semnificativă asupra evoluţiei planetei Pământ.

Planeta Apex a permis ca existenţa polarităţii, exprimată printr-o individualizare dusă la extrem, să îi distrugă. Deoarece evoluţia tehnologică a locuitorilor planetei s-a desfăşurat rapid, depăşind dezvoltarea lor spirituală, ea i-a împiedicat să

coexiste în mod paşnic cu semenii de pe lumea lor. Acest dezechilibru energetic a cauzat distrugerea planetei Apex. Din perspectiva unui observator din spaţiu, planeta a fost devastată. Din perspectiva locuitorilor planetei, putea fi văzut un scenariu diferit.

Planeta a devenit extrem de toxică. Poluarea şi nivelele ridicate ale radiaţiilor au făcut ca suprafaţa planetei să devină nelocuibilă. Locuitorii care au supravieţuit catastrofei s-au izolat în interiorul planetei[26]. Era absolut necesar ca integrarea să fie realizată în această nouă societate, altfel ciclul distrugerii va fi recreat. Înţelegând importanţa integrării, ei au decis să forţeze realizarea ei (fuziune) printr-o restructurare fundamentală a realităţii lor.

În timp ce planeta Apex se apropia de distrugere, mentalitatea şi intelectul erau atât de dezvoltate încât acest lucru a devenit vizibil în forma fizică a Apexienilor. Odată cu trecerea generaţiilor craniile şi-au mărit dimensiunile. Procesul natural al naşterii a devenit din ce în ce mai dificil, deoarece capul nu mai putea trece prin canalul de naştere. Femeile pur şi simplu nu au reuşit să se adapteze la ritmul rapid de creştere al craniului.

---

26 *Această izolare din subteran a produs diferite facţiuni de Zetani. Cei despre care am vorbit în ultimul capitol sunt o rasă mai benevolentă. Altele care au fost orientate negativ (şi au contribuit la crearea haosului de pe planeta Apex), au părăsit până la urmă planeta şi s-au stabilit în zonele din Sirius şi Orion, în mod special pe Betelgeuse. Fiinţele negative care interacţionează în prezent cu Pământul au fost catalogate drept Siriusienii şi Cenuşii negativi; şi ele au propriile motivaţii pentru a comunica cu Pământul.*

Anticipând ceea ce va deveni o criză la nivelul speciei, inginerii genetici au început să înveţe tehnici de clonare care vor înlocui până la urmă procesul naşterii. Această decizie le-a salvat specia – deoarece după ce suprafaţa planetei a devenit de nelocuit, specia a devenit sterilă.

Odată ce au realizat că sunt sterili, Apexienii au decis să folosească acest lucru în avantajul lor. Ei nu mai doreau acelaşi tip de civilizaţie ca până acum; voiau să înceapă de la început. Prin urmare, au luat o decizie fermă de a controla evoluţia genetică a viitoarei societăţi. Inginerii genetici au început să lucreze la dezvoltarea noii rase. Această rasă (în viziunea apexienilor) va integra aspectele negative din trecutul lor. Prioritatea principală a fost de a realiza modificări genetice, în structura creierului lor, cu scopul de a influenţa manifestările emoţionale. Ei au eliminat vechile manifestări ale pasiunii şi haosului; acum doreau ordine. Creierul lor a fost într-o asemenea măsură modificat, încât atunci când intra în contact cu stimulii exteriori, producea un răspuns chimic semnificativ. Ei au reuşit să se detaşeze faţă de structura ego-ului. De-a lungul a câtorva generaţii de manipulări neurochimice, Apexienii au devenit o minte de grup. Manifestările individuale de care cândva au fost atât de mândrii au dispărut.

Combinaţia dintre radiaţiile planetare şi efectele clonării au început să producă o rasă cu mici diferenţe fizice între indivizi. Pentru a folosi mai eficient mediul subteran, corpurile lor au fost create să aibă o statură mai mică. Adaptându-se la

absenţa luminii ultraviolete şi a luminii naturale, ochii i lor au început să reacţioneze la diferitele frecvenţe ale spectrului vizual. Pupilele lor s-au transformat astfel încât să acopere întreaga zonă a ochiului, iar ochii lor s-au mărit pentru a permite o mai mare suprafaţă de colectare a luminii.

Ca răspuns la lipsa de hrană proaspătă, în cele din urmă corpurile lor s-au adaptat astfel încât să absoarbă anumite frecvenţe ale luminii. Pielea lor a devenit fototermică şi fotovoltaică, fiind senzitivă la sursele de lumină din cavernele subterane. Plantele salvate şi mineralele care emiteau lumină aveau rolul de supliment nutritiv. Astfel, multe din organele Apexienilor, de exemplu cele din sistemul reproductiv şi digestiv, au început să se atrofieze. Transformarea prin care au trecut a influenţat fiecare aspect al existenţei lor. O nouă civilizaţie s-a născut.

Forţa şi vibraţiile exploziilor atomice de pe planeta Apex au deformat spaţiul din jurul ei, astfel încât ea a apărut „de cealaltă parte” a unei porţi dimensionale. În timpul izolării din subteran, care a durat mii de ani, Apexienii habar nu aveau că planeta lor şi-a schimbat poziţia în timp şi spaţiu. De abia după câteva generaţii când au revenit la suprafaţă, au descoperit că exista o variaţie semnificativă în câmpul lor stelar. De abia în acel moment au devenit conştienţi de gravitatea acţiunilor lor. Planeta Apex şi-a modificat poziţia (relativ la dimensiunea spaţiu-timp) din cosmos. În prezent ea se afla „necentrată” în spaţiu – comparativ cu lumiile faţă de care erau familiari. Pentru a înţelege ce s-a întâmplat şi a folosi

cunoaşterea în avantajul lor, ei au început să înveţe disciplina călătoriei interdimensionale.

În ziua când într-un final au revenit pe suprafaţa planetei, ei au devenit o nouă specie. Ca un Phoenix care renaşte din cenuşa sa, au reuşit să se transforme fiind în pragul distrugerii. Ei nu mai erau Apexieni. Şi-au asumat o nouă identitate, cea de o Singură Rasă care Reflectă întregul.

Din perspectiva Pământului, aceste fiinţe pot fi numite acum Zeta Reticuli[27]. Planeta lor, datorită faptului că şi-a schimbat dimensiunea, a ajuns în vecinătatea lui Zeta Reticuli 1 şi Zeta Reticuli 2[28] din grupul stelar Reticulum Rhomboidalis[29]. Din

---

27 *Aşa cum am spus în prima notă de subsol, au existat mai multe facţiuni de Zetani care au mers în subteran. Unele dintre ele au devenit fiinţe benevolente. Aceste entităţi sunt cele despre care am vorbit în Capitolul 9. Facţiunea pe care am amintit-o în prima notă de subsol poate fi privită a fi Zetanii negativi, cei care au părăsit planeta Apex după ce aceasta şi-a schimbat dimensiunea; colonizând apoi o altă planetă din sistemul Zeta Reticuli. Ca înfăţişare exterioară ei sunt aproape identici cu Zetanii benefici şi pot fi deosebiţi doar prin vibraţia sau comportamentul lor, care în esenţă este negativ. Probabil ca în momentul în care oamenii percep versiuni diferite ale Zetanilor, ei interacţionează de fapt cu cei aflaţi în diferite stadii ale evoluţiei, chiar dacă toţi dintre ei vin dintr-o probabilitate viitoare a Pământului. Manifestările mai negative pot fi de domeniul trecutului, pe când interacţiunile mai inofensive sunt realizate cu o versiune mai evoluată a Zetanilor. Atunci când Zetanii îi contactează în prezent pe oameni, se presupune că ei provin dintr-un singur punct temporal. Dacă într-adevăr cei care vin pe Pământ se află în diferite stadii de evoluţie, atunci acest lucru ar putea explica diferenţele semnificative din mărturiile oamenilor care au fost răpiţi de extratereştrii.*

28 *Dicţionarul Webster defineşte cuvântul "reticular" prin "ca o reţea; complicat." Cu siguranţă se poate spune că psihicul Reticulienilor este complicat!*

29 *Una dintre cele mai faimoase cazuri în care cineva a fost răpit de extratereştrii, care dovedeşte existenţa acestor fiinte, este cazul Betty şi Barney Hill. În 1961 lui Betty Hill i-a fost arătată (în timp ce a fost rapită) o hartă a unui grup stelar. După câţiva ani ea a desenat harta în*

acea poziţie ei au început să restabilească legăturile lor cu Fondatorii Vieţii. Până în această zi, ei duc mai departe dorinţa Fondatorilor de evoluţie galactică. Ceea ce încep însă să înţeleagă este faptul ca şi ei contribuie la propria lor evoluţie.

În momentul de faţă, Zeta Reticuli trebuie să găsească un mijloc de a-şi întări linia genetică pentru a crea un viitor al rasei lor. După generaţii de clone care au avut acelaşi material genetic, creşterea lor evoluţionară a stagnat foarte mult. Rasa lor se află pe moarte, dar suprasufletul lor doreşte să continue a se încarna în corpuri fizice. Ei evită în mod intenţionat să facă tranziţia către cea de-a 5-a dimensiune, dorind să lase în spatele lor urmaşi, care din punct de vedere genetic pot să se reproducă. Acest lucru va fi de ajutor evoluţiei totalităţii familiei galactice.

Înţelegând situaţia dificilă în care se aflau, Reticulienii au apelat la Fondatori.

Fondatorii le-au arătat o planetă care avea un fond genetic bogat, format din mai multe specii umanoide a căror origini merg înapoi în timp până la crearea raselor Linene. Reticulienii, în loc să meargă de la civilizaţie la civilizaţie pentru a colecta material genetic, puteau acum să îl ia dintr-un singur loc. Această planetă este

---

timp ce se afla sub hipnoză. La acel moment, acest grup stelar nu era menționat în hărțile astronomice. De atunci s-a descoperit că desenele lui Betty se potrivesc cu un grup stelar nou descoperit văzut din emisfera sudică a Pământului. Grupul stelar Reticulum Rhomboidalis (Rețeaua Romboidală) este gazda unui nou grup stelar numit acum Zeta Reticuli 1 şi 2.

Pământul.

Reticulienii au fost atraşi de Pământ în special în anii ’40, atunci când planeta a început să deţină tehnologii de autodistrugere. Ei erau conştienţi că trecutul lor reprezintă o probabilitate viitoare pentru Pământ. Datorită abilităţii lor de a călători prin timp, ei au reuşit să adune material genetic din orice perioadă istorică a Pământului. Cu toate acestea, aveau nevoie de material genetic dintr-o perioadă când civilizaţia se afla în pragul distrugerii şi transformării. Acest lucru le va fi de folos în propriul proces de integrare. Într-un sens, este modul lor de a schimba trecutul. Interacţionând în prezent cu Pământul, ei îşi vindecă trecutul şi îşi schimbă viitorul.

În prezent, ei continuă cu acest program genetic. Deoarece planeta Pământ încă nu a înţeles şi acceptat ideea de alegere la nivelul sufletului, majoritatea oamenilor care participă la acest program se percep a fi victime. Există mii de poveşti cu privire la prizonieri care sunt terorizaţi de extratereştrii care îi fură din paturile lor[30]. 5 Experienţele înfricoşătoare apar deoarece umanitatea nu este încă pregătită să îşi înfrunte propria umbră, reprezentată de imaginea Reticulienilor.

30 *Deşi majoritatea răpirilor sunt realizate de către Zeta Reticuli, există câteva incidente izolate în care alte grupuri se folosesc de acest scenariu cu scopul de a-şi urmări propriile interese. De exemplu, Siriusienii şi Orionienii negativi cât şi cei numiţi “Cenuşiii” deseori folosesc mijloace coercitive. Este important ca oamenii să învete să facă diferenţa între contactele benefice cu Zeta Reticuli şi cele malefice. Autorii au explorat mult mai în profunzime această temă (şi ramnificaţiile sale cu privire la evoluţia personală şi planetară) în cartea lor numită: Vizitatorii din Interior.*

Reticulienii caută anumite caracteristici umane pe care acum câţiva mii de ani în urmă le-au eliminat din specia lor. O asemenea caracteristică este variabilitatea reacţiilor pământenilor faţă de stimulii exteriori. Pentru a reînvăţa acest lucru, ei trebuie să ia mostre şi să studieze reacţiile neurochimice ale oamenilor faţă de o mulţime de stimuli.

Cea mai comună metodă de a examina aceste secreţii neurochimice este de a implanta o sondă organică. Această sondă este inserată în capul persoanei răpite, fie prin nas, ochi sau prin cavitatea urechii. Sondele absorb şi inventariază datele neurochimice şi sunt extrase periodic pentru a fi analizate; iar apoi sunt reinserate. Dacă un individ moare, sonda organică este absorbită în mod natural de către corp.

Zetanii caută să obţină de la oameni nu numai informaţii biologice, ci şi să învete despre vitalitatea emoţiilor. Au trecut mii de ani de când nu au mai avut grijă de copii. Ei sunt fascinaţi de abilitatea oamenilor de a creşte copii. Odată ce încep să îşi modifice structurile neurochimice, ei vor fi din nou capabili să aibă reacţii materne faţă de urmaşii lor. Acesta este unul din motivele pentru care femeilor pământene li s-a cerut să poarte copii hibrizi. Aceste femei ajută la trezirea instinctelor materne şi instintelor de procreaţie ale Zetaniilor.

Umanitatea nu îi ajută numai pe ei – ci ea joacă de asemenea un rol vital în evoluţia Pământului. Fondatorii sunt perfect conştienţi de

faptul că oamenii de pe Pământ, trebuie să ajungă la o integrare realizată la diferite nivele, altfel scenariul conflictual va continua. Pentru rasa umană, Zetanii simbolizează una din ideile fundamentale pe care oamenii le-au negat – unitatea. Specia umană le reaminteşte Zetaniilor de propria lor individualitate, lucru care îi sperie. Dacă golul creat de fricile umanităţii poate fi umplut, transformarea se va realiza într-o manieră profundă.

În prezent, Zetanii achiziţionează material genetic de la voluntarii care au ales, la nivelul sufletului, să ajute la trezirea conştiinţei de pe planeta voastră şi să fie martorii naşterii unei noi civilizaţii. În acest moment al jocului, încă este nevoie ca răpitorii să se folosească de frică. Pe Pământ, frica este principalul obstacol în calea creşterii. Dacă umanitatea va putea să îşi depăşească frica, ea va atinge multe obiective ce par a fi imposibil de îndeplinit. Zetanii trebuie la rândul lor să îşi înfrunte frica (pe care încă o neagă), şi să o depăşească. Fără acea frică, creşterea ar fi minimă. Uneori, cele mai mari obstacole produc cele mai mari beneficii.

Unul dintre aceste beneficii este crearea unei noi rase hibride care va avea atât calităţiile Zeta Reticulienilor, cât şi cele ale oamenilor de pe Pământ. Ei vor fi omogeni şi diverşi. Ei vor avea un umor bogat şi o mare mobilitate emoţională. Dar cel mai mult, ei vor fi nişte vestitori care iubesc necondiţionat şi ne conduc înapoi către Sursa întregului.

10

Integrare: Regăsirea de sine

În timp ce încă de la naştere toate creaturile se uită lung către pământul cu care sunt înrudite;
Omului îi este poruncit să meargă drept şi să exploreze raiul din care a luat naştere sufletul său; locul în care sunt oferite speranţele sale".
— Ovidiu

Integrarea înseamnă recunoaşterea tuturor nivelelor existenţei ca fiind porţiuni valide din întreg. Ea înseamnă a renunţa la negare şi a ne accepta atât pe noi cât şi pe ceilalţi.

Deoarece conştiinţa noastră unificată a *creat* acest domeniu al polarităţii, noi îl putem transforma. Atunci când integrarea este realizată, lumea noastră va fi definită de parametrii complet diferiţi. Noi vom devenii atât arhetipurile cât şi Fondatorii. Nu înseamnă neapărat că identităţiile noastre vor fi absorbite. Ci că vom ajunge în punctul în care ne vom alege în mod conştient destinele noastre, deşi nu din perspectiva ego-ului. Probabil că vom alege să intrăm în alte zone şi să fim ghizii nevăzuţi ai societăţilor de pe diferite planete, societăţi care încă sunt implicate în jocul separării. Am putea chiar să fim extratereştrii pentru o altă planetă – fiind puşi în faţa aceloraşi decizii (de a interveni sau a nu interveni) pe care strămoşii noştri au trebuit să le

ia.

Fiind liniştiţi şi ascultând atent, putem auzi şi simţi curenţii subterani ai acestei transformări. Existenţa şi schimbarea sunt singurele constante. Putem alege să credem în iluzia că suntem creaţi în mod accidental, dar mai devreme sau mai târziu ne vom bate pe umăr şi jocul se va termina. În realitatea Pământului, Arcturienii, Siriusienii, Linenii, Orionienii, Zetanii, Pleiadienii, etc., sunt cei care ne bat pe umăr. De fapt ei fac parte din acelaşi întreg – *noi.*

Aşadar, cum putem încuraja realizarea Integrării? În primul rând, *trebuie să ştim că ea va fi îndeplinită cu sau fără intenţia noastră conştientă. Principala diferenţă este că acţiunea conştientă va face ca procesul trezirii divinităţii noastre să fie mult accelerat.*

Acţiunea conştientă care va accelera procesul de integrare este foarte simplă – permisivitatea. Dacă *permitem* ca integrarea să fie realizată la toate nivelele, vom vedea cum drumul nostru ni se va arăta cu bucurie în faţa noastră.

Integrarea va fi realizată la patru nivele fundamentale: Mental, Emoţional, Spiritual şi Fizic.

Nivelul Mental:

A integra mentalitatea noastră înseamnă să ne permitem să combinăm procesele mentale cu cele intuitive şi emoţionale. În prezent, modul de gândire căruia îi este acordat credit, este orientat

aproape în totalitate către gândirea raţională. Formulele şi calculele determină realitatea Pământului din secolul 21. Dacă ne permitem să înţelegem că procesele intuitive şi emoţionale sunt la fel de valide şi pot fi folosite în combinaţie cu cele mentale, vom fi pe calea cea bună către integrarea mentalităţii noastre.

Nivelul Emoţional:

Integrarea părţii emoţionale înseamnă că noi începem să înţelegem cum să fim în acord cu sinele nostru umbră. Putem lua decizia de a deschide camerele ascunse ale psihicului nostru, şi a căuta adânc în subconştient pentru a găsi acele convingeri care ne limitează. De cele mai multe ori, aceste părţi neglijate ale noastre cer doar să le fie acordată atenţie. Aşa cum Pleiadienii şi Linenii au descoperit, negarea şi separarea doar prelungesc durerea existenţei. Haideţi să învăţăm de la aceste sine alternative din lumile îndepărtate. Haideţi să nu repetăm la infinit aceleaşi lecţii.

Nivelul Spiritual:

Integrarea părţii spirituale este probabil cea mai uşoară dintre toate. Fiecare persoană deţine o spiritualitate lăuntrică care nu este asociată cu vreo doctrină. Dacă putem renunţa la doctrină şi intra în contact cu spiritualitatea noastră, vom începe procesul de integrare. El are efect asupra

planetei prin faptul că noi vom onora *adevărul fiecărei persoane* ca fiind o manifestare a unui Singur Adevăr. Acest lucru îi permite fiecăruia dintre noi să aibă propria filosofie fără a fi nevoie să schimbăm convingerile altei persoane. Faptul că Dumnezeu/Tot Ceea Ce Este există, nu poate fi schimbat de către disputa noastră asupra culorii robei purtate de „El", sau a numelui său adevărat. Ne este atât de frică să fim singuri şi separaţi, încât creăm mai multă separare din dorinţa noastră de a avea o doctrină unificată. Dacă am avea curajul să începem a accesa spiritualitatea noastră lăuntrică, vom vedea cum transformarea noastră va înflori. Natura noastră divină este deja o experienţă integrată – dar putem oare învăţa să depăşim jocurile egoului/minţii şi să ne vedem Sinele nostru adevărat?

Nivelul Fizic:

Integrarea fizică este puţin diferită. Ea implică recunoaşterea trecutului şi a istoriei noastre ca făcând parte dintr-un scenariu mai cuprinzător, realizat la un nivel cosmic. Noi ne-am fragmentat din Sursă şi din Fondatori. Noi ne-am împins individualizarea către limitele sale. Dacă vrem să fim din nou împreună va trebui să recunoaştem şi să acceptăm faptul că facem parte din familia noastră galactică. În timp ce ne depăşim fricile noastre rasiale şi încetăm a pune bariere în funcţie de culoarea pielii sau de diferenţele culturale, ne vom depăşi de asemenea frica de extratereştrii, celebrând reuniunea pe

care întâlnirea cu Zeta Reticulienii ne-o oferă. Putem permite ca integrarea să fie realizată la diferitele nivele ale vieţii noastre fizice de pe Pământ.

Niciunul dintre noi nu este din „alt" loc. Noi facem parte din Sursă, iar Sursa este vastă. Să spunem că suntem „din „Pleiade este o negare a celorlalte idei cu privire la existenţa noastră. Sinele nostru pământean devine confuz dacă negam în mod continuu faptul că viaţa noastră face parte din corpul planetei. Noi suntem Tot Ceea Ce Este! Dacă simţim o conexiune cu o rasă din afara planetei, noi ne identificăm cu ceea ce ei reprezintă sau cu diferitele vieţi pe care le-am trăit în acel sistem. Dacă indivizii insistă să spună că sunt „de altundeva", le este oferită sugestia să îşi reîntărească alianţa lor cu Pământul. Ei au ales să trăiască *aici.* Într-un sens foarte veridic, oamenii de pe Pământ pot fi priviţi ca şi modele pentru ideea de integrare. Noi suntem divini şi pământeni; zei şi oameni. Noi suntem dovada faptului că viaţa umană se poate adapta la nişte condiţii aproape insurmontabile. Haideţi să celebram *umanitatea!*

Nu există fraţi extratereştrii care au de gând să ne salveze – ei sunt prea ocupaţi să se salveze pe ei înşişi! Noi nu suntem copiii. Deşi încă suntem oarecum implicaţi în jocul ignoranţei, noi reprezentăm o enigmă pentru celelalte civilizaţii. Noi suntem civilizaţia care a refuzat să moară! Am refuzat să fim dominaţi şi folosiţi de către grupul Lirian în timp ce locuiam în Grădina Edenului. Datorită lui Noe şi a maestrului Siriusian care l-a

avertizat, noi avem în prezent o civilizaţie înfloritoare.

Mulţi s-au întrebat de ce Pământul este aflat sub observarea atâtor grupuri extraterestre. Probabil că suntem o manifestare previzibilă a ideii de integrare. Drumul poate fi dureros, dar în lumina convingerilor conştiente pe care le avem, durerea poate produce rezultate miraculoase.

Pământul din prezent şi Pământul din viitor reprezintă într-adevăr acel miracol. Haideţi să-l sărbătorim reuşind să ajungem la integrare şi asumându-ne responsabilitatea pentru realitatea noastră. Noi facem parte din Asociaţia Lumilor şi calitatea noastră de membru este supusă reînnoirii! De aceasta dată însă, ea necesită ca noi să ne trezim din drama cosmică în care am fost de acord să fim implicaţi. Trezirea noastră ne va conduce acasă… către noi înşine.

PARTEA A 2-A

11

O Poveste a Creării Galactice

Următorul fragment provine dintr-o sesiune de chanelling realizată de Lyssa Royal. El explorează multe teme din prima ediţie a cărţii Prisma din Lira, *cât şi noi informaţii care*

consolidează materialul originar. Sunt incluse şi întrebările publicului.

Salutări; eu sunt Germane. Cum vă simţiţi în această zi? Excelent. Sper că ne vom distra astăzi. Noi vom încerca să nu vă oferim câteva informaţii plictisitoare, ci o poveste vie care vă va stimula imaginaţia.

Sasha [contactul Pleiadian al Lyssei] a vorbit despre polaritate, despre paradigma realităţii din care toţi faceţi parte, cât şi despre ceea ce a existat „înainte" de această paradigmă. Cine sunteţi voi? Ce tip de realitate experimentaţi? La fel ca şi Sasha, chiar dacă noi avem o perspectivă mai amplă, vorba vine suntem de aceeaşi parte cu voi, aşadar nu prea avem ce să vă spunem despre acest subiect. Noi vrem să vorbim despre starea voastră de existenţă ca şi un întreg unificat, în care aţi trăit înainte ca această realitate să fie însămânţată sau creată. Aceasta este mai degrabă o stare aflată între paradigmele realităţii. Aşadar, orice am fost înainte de aceste paradigme, am trecut prin ele şi am trăit pentru o perioadă într-o stare de tranziţie, dacă vreţi s-o numiţi astfel. În acea stare intermediară, voi aţi experimentat acea reunificare cu vechea paradigmă. În acea stare frumoasă, minunată, voi aţi trăit bucuria unificării, extazul şi comuniunea totală – o singură minte. Nu aţi fost capabili să împărţiţi întregul în fiinţe individuale. Aşa cum oamenii se gândesc la această idee, ea este asemănătoare cu Dumnezeu. Aşadar, în esenţă, voi aţi fost cel mai integrat Sine-Dumezeu. Vă rugăm să observaţi că vorbim despre „înainte" şi „după", deoarece timpul linear este o

unealtă care poate fi folosită pentru a explica anumite idei. Cu toate acestea, în realitate totul există simultan.

Aşadar, voi aţi gravitat în jurul acestui minunat şi extatic Sine-Dumnezeu – starea de integrare – contemplând universul. Vă priveaţi ca fiind o fiinţă măreaţă şi vă gândeaţi: „Oare cum ar fi să nu mă cunosc? Oare cum ar fi să nu îmi amintesc de anumite aspecte ale „mele”. Oare cum ar fi să nu cunosc acest extaz al unificării”.

De fiecare dată când apare acest tip de interogaţie, gândul creează realitatea. Aşadar, forţa acestei întrebări a creat ceea ce voi percepeţi a fi o „explozie” sau „fragmentare”.

Această fragmentare poate fi asemănată cu o oglindă de forma unei sfere – ea reprezentând starea iniţială de unificare – care brusc se crapă şi devine ca una dintre acele globuri de discotecă. În esenţă voi încă sunteţi sferici, deşi întrucâtva fragmentaţi şi poziţionaţi în diferite direcţii, cu fiecare mică faţetă a sferei îndreptată în altă direcţie. Deoarece fiecare fragment are o anumită viziune, el nu deţine neapărat perspectiva „Întregului”. În acelaşi timp, voi nici măcar nu sunteţi conştienţi de faptul că un fragment al sferei aflat lângă voi vede puţin diferit realitatea, deoarece este îndreptat într-o altă direcţie. Aşadar, în ultimă instanţă voi aţi făcut tranziţia de la o oglindă sferică netedă către un glob de discotecă fragmentat.

Vom vorbi despre această fragmentare aflată în diverse stadii ale ei, astfel încât să începeţi a înţelege mersul evoluţiei. Nu vorbim despre

ierarhie, un concept care are sens doar într-o realitate lineară. Ideea conform căreia există oameni, ghizi spirituali, maeştrii ascensionaţi etc; aflaţi într-un sistem ierarhic este sau poate fi importantă pentru voi, deoarece într-o realitate lineară, ea vă permite să înţelegeţi diversele etape ale evoluţiei. Cu toate acestea, în marea schemă a lucrurilor, nu există ierarhie. Există doar un curcubeu – diverse frecvenţe dintre care niciuna nu este mai bună sau superioară. Aşadar, deşi puteţi avea impresia că noi prezentăm o parte din aceste informaţii ca făcând parte dintr-o structură ierarhică, nu vrem ca ele să fie percepute în acest sens. Mai mult, vă vom cere să vă folosiţi imaginaţia şi să încercaţi a vă reamintiţi faptul că, noi suntem limitaţi în exprimare de către dimensiunea voastră fizică; prin urmare deşi uneori vom prezenta aceste informaţii în ceea ce pare a fi un flux temporal (trecut, prezent, viitor, sau înainte, acum, după), ar trebui înţeles faptul că ele există în mod simultan. Dacă mintea voastră are dificultăţi în a înţelege, pur şi simplu lăsaţi acest concept să germineze şi întoarceţi-vă din când în când la el. Nu trebuie să înţelegeţi dintr-o perspectivă intelectuală. Pur şi simplu prefaceţi-vă că înţelegeţi şi acest lucru va fi de ajuns pentru moment.

Prima fragmentare

Această fiinţă măreaţă a spus: „Mă întreb cum ar fi să nu mă cunosc”. Această forţă a întrebării simbolizează de fapt ideea polarităţii şi

vă arată unde este începutul ei. Atunci când cercetaţi o stare opusă experienţei voastre, aşa cum a făcut această fiinţă măreaţă, voi creaţi o realitate în care există două stări – cunoaşterea de sine şi necunoaşterea de sine. Aceasta este polaritatea. Explozia. Fragmentarea. Oglinda sferică se fărâmiţează.

Metaforc vorbind, la început oglinda sferică s-a fisurat în bucăţi mari. Micile bucăţele ale globului de discotecă nu au fost încă create. Acel Sine-Dumnezeu unificat s-a fragmentat în câteva conştiinţe de grup, care au devenit arhitecţii realităţii pe care urmau să o creeze. Noi îi numim pe aceşti arhitecţi iniţiali (fragmentele primare ale oglinzii metaforice) Fondatorii. Într-un sens, ei au creat realitatea fizică.

Odată ce aceste fiinţe au început încă o dată să se minuneze contemplând această realitate, a urmat o nouă fragmentare – mai multe bucăţele s-au spart. Deşi au existat câteva procese de fragmentare, aceste noi fiinţe încă se puteau numi Fondatori. Cele mai timpurii fragmentări s-au realizat în tărâmul nonfizic. Odată cu apariţia mai multor fragmente, aceste fiinţe au început să apară sub formă de lumină densificată (plasmă). Există diferite imagini pe care cineva le poate folosi atunci când se gândeşte la aceşti Fondatori. Unii dintre ei sunt asociaţi cu insecta pe care oamenii o numesc „călugăriţa”. Alţii sunt reprezentaţi ca fiind înalţi şi suplii – arătând ca Zeta Retuiculieni sau Cenuşiii, dar fiind totuşi Fondatori. Acestea sunt primele fiinţe care s-au densificat suficient de mult pentru a lua o formă

fizică, iar ei au început să acţioneze ca şi arhitecţii noii realităţi.

Evident, noi încercăm să transpunem în cuvinte o poveste care are mult mai multe aspecte. Putem realiza acest lucru doar folosind metafore şi imagini care vă vor ajuta să înţelegeţi ideea de bază. Pentru a înţelege la nivelul sufletului vostru, lăsaţi aceste imagini şi metafore să vă poarte într-o călătorie spre interior. Emoţiile şi senzaţiile pe care le simţiţi în interiorul vostru vă vor oferi răspunsuri mult mai complete, decât cele pe care vi le putem transmite prin intermediul limităriilor limbajului.

Globul de discotecă încă păstrează acea iubire nelimitată, acel extaz măreţ al unităţii. Iluzia este reprezentată de ideea că globul este fragmentat şi nu poate percepe alte aspecte ale sale. Astfel, voi uitaţi intensitatea acelei iubiri. Cu toate acestea, simţiţi uneori momente de extaz care vă reamintesc de existenţa unificării.

Fondatorii

Aşadar, imaginaţi-vă că Fondatorii – primele fiinţe densificatedeţin această iubire nemărginită. Nu vrem să emitem o judecată, dar aceşti Fondatori încorporează mai multă iubire decât sunt capabili oamenii să exprime în acest moment. Dacă ar fi să vă întâlniţi faţă în faţă cu una dintre aceste fiinţe, ar fi aproape imposibil să o percepeţi, datorită diferenţelor de vibraţie. Toţi aţi comunicat cu aceste fiinţe, deoarece ei înţeleg faptul că faceţi parte din acelaşi glob de discotecă! Ei sunt aspecte ale Sinelui vostru aflate la nivele mai integrate ale existenţei. Imaginaţi-vă

că v-aţi întâlni cu una dintre aceste fiinţe. Datorită diferenţei vibraţionale, voi veţi fi presaţi să vă aliniaţi cu frecvenţa lor. Nu aţi putea să menţineţi această realitate tridimensională centrată în jurul undelor cerebrale beta. Prin urmare, trebuie să vă întâlniţi cu ei într-o stare modificată a conştiinţei, de exemplu în zona undelor theta sau delta. (Ne referim la stările intermediare ale conştiinţei: delta fiind starea de somn iar theta fiind o stare foarte profundă care apare înainte de somn sau într-o meditaţie de adâncime. Aceste unde cerebrale influenţează realitatea pe care o experimentaţi).

Mulţi dintre voi aţi avut vise cu aceste fiinţe înalte şi suple – uneori ele având culoarea albastră, alteori înfăţişându-se sub forma insectei călugăriţe. Unii dintre voi aţi experimentat ceea ce numiţi a fi vise negative sau întâlniri negative cu fiinţe care par a fi de forma insectei călugăriţe. Ele nu sunt cele la care ne referim noi. În schimb, noi vorbim despre fiinţele aflate la un nivel foarte amplu al existenţei. Imaginea fizică a călugăriţelor este doar o singură formă prin care oamenii îi percep. Ei nu se percep în această manieră. Reţineţi acest lucru.

Aceste fiinţe sunt responsabile pentru crearea şi însămânţarea realităţii viitoare. Deja s-a stabilit ca această realitate să fie orientată în jurul ideii de polaritate. „Mă întreb cum ar fi să nu mă cunosc” – acest gând stabileşte paradigma polarităţii. Din acest motriv, în momentul când corpul de lumină al Fondatoriilor s-a solidificat într-o formă fizică, el a luat o formă simetrică –

două mâini, două picioare, doi ochi, ş.a.m.d. El este creat în acord cu ideea de simetrie şi de polaritate. Acest lucru nu exclude faptul că există alte forme de viaţă care au o structură diferită. În această prezentare, noi vorbim doar despre acele forme de viaţă care au aceeaşi moştenire galactică.

Stelele şi Planetele

Iniţial, aceşti Fondatori erau forţa motrice a stelelor, sistemelor solare, ş.a.m.d. Stelele sunt de fapt Fondatori care nu s-au densificat într-un corp simetric. Stelele sunt fiinţe conştiente care pur şi simplu au altă formă. Manifestarea acestor fiinţe este reprezentativă pentru totalitatea globului de discotecă – un semn pentru a vă reaminti de unde veniţi. Aşadar, atunci când vă uitaţi către stele şi aveţi o reacţie emoţională, voi vă uitaţi la strămoşii voştri. Aceste fiinţe măreţe au ales să stea cât mai departe posibil faţă de manifestarea polarităţii şi să emită lumină în vid; pentru a păstra viu focul din voi, astfel încât să vă reamintiţi de unde aţi venit. Probabil că nu vă veţi mai uita la stele în aceeaşi manieră!

Acest lucru ne duce cu gândul către acei oameni care se uită la cer şi percep planeta Venus sau steaua Sirius, crezând de fapt că văd un OZN. Dacă auziţi un om spunându-vă că planeta Venus este un OZN, nu îl judecaţi prea aspru; cu siguranţă el accesează o formă a conştiinţei. Această idee că Fondatorii apar sub forma stelelor este o manifestare veche, prin care vă reamintiţi de originile voastre.

Deseori s-a făcut afirmaţia că trecând prin găurile negre sau prin soare, puteţi accesa alte dimensiuni sau realităţi. Ceea ce faceţi cu adevărat atunci când vă permiteţi să călătoriţi în acest fel, este un salt în vidul dintre paradigmele realităţii. Este ca şi cum v-aţi afla într-o haltă. Pentru moment, nu vom dezvolta acest subiect. Ideea este să priviţi aceste stele ca fiind acei Fondatori, care au ales să nu se întrupeze în corpuri simetrice.

Puteţi vedea cum aceşti arhitecţi (Fondatorii) şi stelele au cooperat cu scopul de a crea universul fizic. Aceşti arhitecţi nu s-au plimbat din loc în loc teraformând civilizaţii, ci mai degrabă a existat o cooperare la nivelul conştiinţei; astfel încât, în procesul de formare al planetelor, ele au devenit stele care se vor fragmenta. Planetele, fiind conştiinţa stelelor care s-a fragmentat, deţin de asemenea conştiinţa Fondatorilor. Ele devin fiinţe planetare. Planeta voastră este numita Gaia, sau planeta Pământ. Voi o numiţi „ea”. Ea este un Fondator. Ea este o conştiinţă, o fiinţă vie. Ea nu a ales să emită lumină în vid aşa cum face soarele, ci să susţină viaţa din vid, în cooperare cu cei care trimit lumină în vid.

Deoarece am stabilit identităţiile planetelor şi stelelor, haideţi să ne întoarcem către arhitecţii care şi-au asumat corpuri de lumină. În timp ce lucrau la crearea fizică a galaxiilor, a venit vremea să înceapă a le popula. Aceste fiinţe erau extrem de inteligente. Ştiau că acest proiect nu va fi „floare la ureche”. Ştiau că nu va fi o Grădină a Edenului, populată de un grup de oameni care

trăiesc într-o stare de bucurie şi extaz; deoarece din acea stare s-au desprins ei, iar întrebarea a fost: „Oare cum ar fi să nu mă cunosc?” Din acest motiv, ei nu aveau de gând să creeze o realitate în care totul era minunat. Ei au permis energiilor naturale ale polarităţii – care stau la baza acestei realităţi – să înceapă a crea atât formele de viaţă care vor popula lumiile cât şi ideologia acestor forme.

Există o zonă din spaţiu pe care o numiţi Lira ce poate fi considerată un leagăn al civilizaţiei. Ea este diferită de stelele fizice care există în prezent. Ele sunt mai noi. Cele la care ne referim noi sunt stele mult mai vechi, care s-au aflat la un moment dat în acea zonă din constelaţia Lira. Ele au acţionat ca şi o matcă din care s-au născut aproape toate formele de viaţă, care vor deveni familia voastră galactică.

În timp ce Fondatorii s-au fragmentat mai departe, ei au început să se identifice cu planetele, fiind ajutaţi de Fondatorii stelari şi de cei planetari. Odată ce aceste planete au devenit stabile, primele forme de viaţă nu au evoluat direct din bacterii – este nevoie de o perioadă mai mare de timp decât cred cercetătorii voştri. Fondatorii au trecut prin încă un proces de densificare a energiei lor plasmatice, astfel încât au început să se manifeste în realitatea solidă, fizică, tridimensională.

Aşadar, cum arătau aceste prime corpuri? Ele aveau forma standard – două mâini, două picioare, foarte puţin par. În general erau – mari, mult mai mari decât cele pe care le aveţi acum pe Pământ.

Dacă ar fi să le măsuraţi, ele aveau între 3 şi 20 de metrii, uneori chiar mai mari. Culoarea pielii avea diverse nuanţe, inclusiv albastru, maro, alb, galben şi roşu – ea varia în funcţie de fiecare grup. Ei aveau doi ochi (mult mai mari decât cei pe care îi aveţi voi), un nas (mult mai mic decât al vostru), o gură, urechi (în general mai mici decât ale voastre) şi nu prea mult par. Corpurile lor erau foarte agile – nu neapărat foarte musculoase ci suple şi cu o agilitate a maeştriilor din Orient, care au practicat forme intense de yoga timp de 50 de ani. Ei erau foarte flexibili şi puternici, deşi păreau a fi slabi.

Aceste fiinţe au vrut să se reproducă, dar au observat că habar nu aveau cum să facă acest lucru! La început ei s-au manifestat sub formă androgină, gândindu-se că astfel puteau să se autoreproducă, dar curând au înţeles că androginitatea nu era compatibilă cu o realitate polarizată. Provocarea nu era suficient de mare. Astfel, ei au început să se separe în ceea ce voi numiţi masculin şi feminin. Bineînţeles, odată cu această decizie, ei au trebuit să înţeleagă procesul de reproducere. Au descoperit că el era foarte greu de realizat din simplul motiv că, a lor corpuri erau formate din plasmă densificată, care a intrat în această realitate dintr-un alt tărâm al existenţei. Ei trăiau pe o planetă care a trecut prin milioane de ani de evoluţie pentru a ajunge la stabilitate. Fondatorii erau ca şi o entitate străină care încearcă să se integreze într-un ecosistem, din care nu a evoluat în mod natural. Deşi aţi putea crede că acest lucru poate fi realizat într-un

laborator, în realitate a fost foarte dificil. Ei au înţeles că pentru a se încarna complet ca şi fiinţe pe aceste corpuri planetare, trebuiau să încorporeze ADN-ul planetei în structura lor genetică.

De fapt, în marea schemă a lucrurilor, au trebuit să aştepte mai mult timp până când formele de viaţă de tipul primatelor (unele dintre ele fiind reptiliene sau aviare) au început să se dezvolte. În acel moment, ei au putut împrumuta materialul genetic şi încorpora mici porţiuni din el în structura lor corporală. Aici este ironia, paradoxul şi provocarea: În cărţile voastre, voi numiţi aceasta acţiune „Căderea”. Odată ce au intrat în această stare, au început să uite cine erau.

Atunci când încorporaţi materialul genetic al unei planete, este ca şi cum aţi pune un virus în voi. El se multiplică şi ajunge să domine celulele. Aşadar, atunci când aceste fiinţe au încorporat tiparele genetice ale planetei, propriile lor gene s-au transformat. Celulele lor s-au schimbat atât de mult încât ei au început să uite. Fragmentele Fondatorilor nu mai puteau să menţină aceeaşi cantitate de lumină. Ne reamintim că în acele momente, unele dintre aceste specii au început să fie disperate. Erau îngrozite. Unele fiinţe au ales să se reîntoarcă în starea de unificare a Fondatoriilor, deoarece nu mai puteau să facă faţă nivelului de separare sau stării de abandon. Ei nu puteau să nu se cunoască pe sine, ceea ce, în mod ironic, a fost motivul pentru care au dorit să trăiască experienţa separării.

Unele fiinţe s-au reîntors la nivelul nonfizic al Fondatorilor. Unii dintre ei pur şi simplu au ales să rămână pe Pământ, până când au uitat de conexiunea lor cu strămoşii, dincolo de înţelegerea ei doar la un nivel intelectual. Ei nu ştiau cum să fie conştienţi de legăturile lor. Era ca şi cum ar fi adormit.

Aceste civilizaţii planetare originare au început să uite cine erau, trebuind să se concentreze asupra creării din nimic a propriilor identităţi. Ei nu îşi reaminteau istoria lor, deoarece nu aveau o istorie. Dacă doriţi să ştiţi ce înseamnă abandonul, singurătatea şi izolarea, gândiţi-vă că aceste fiinţe care nu aveau memorii sau o istorie trebuiau să îşi construiască propriile identităţi, fiind înfricoşate că sunt singure.

Acesta este punctul central al fiecăruia dintre voi. Ţineţi minte, voi sunteţi aceste fiinţe. Voi faceţi parte din ele. Acesta este trecutul vostru. Cei mai mulţi dintre voi nu v-aţi împăcat cu acea teroare a izolării, astfel încât, încă o purtaţi în interiorul vostru. Pentru cei mai mulţi dintre voi, ea nu vă influenţează viaţa într-o manieră negativă, dar este mereu prezentă. De aici vine acel sentiment – din trauma iniţială de a fi singuri.

Ca şi o referinţă suplimentară, atunci când copiii se nasc în realitatea voastră, ei vin dintr-o stare de integrare mult mai amplă. Atunci când intră în realitatea tridimensională, ei se fragmentează într-o manieră similară cu cea realizată de Fondatori. Există o conexiune foarte puternică. Cu cât copiii înaintează în vârstă (de la naştere până la vârsta de doi ani), cu atât mai

mult trec încă o dată prin acea frică intensă a abandonului şi a izolării. Voi o purtaţi la nivelul sufletului vostru, şi retrăiţi trauma în fiecare viaţă pe care o experimentaţi.

Există unele civilizaţii care nu experimentează această traumă la intensitatea aleasă de voi. De exemplu, Pleiadienii şi alte cvilizaţii au ajuns să o accepte. Voi cei de pe Pământ încă sunteţi în rezonanţă cu acel sentiment al izolării.

Fiind lăsate singure, aceste planete cu Fondatori densificaţi care şi-au pierdut conexiunea cu Sursa şi au „picat”, au trebuit acum să înceapă a construi o cultură. Deoarece ele trăiau într-o realitate centrată în jurul ideii de polaritate, realitate care nu avea o influenţă exterioară, aceste diverse grupuri planetare au trebuit să înceapă a-şi construi propriile identităţi. Privind dintr-o perspectivă globală, ei au sfârşit prin a crea două ideologii polarizate. Acest lucru nu este surpriznzător, deşi vă imaginaţi că nu au fost prea încântaţi să descopere aceste manifestări!

Un grup a ales să fie exploratorii şi pionierii. Ei aveau de gând să străbată dimensiunile şi planetele. Ei doreau să colonizeze şi să îşi extindă influenţa, impunându-şi voinţa asupra realităţii; astfel încât să poată cuceri această dimensiune şi să se întoarcă cât mai repede „acasă”. Ei simţeau că aceasta era metoda de a ajunge la unificare. Erau convinşi. Nu doreau să mai piardă timpul. Pur şi simplu doreau să cucerească universul şi apoi să se întoarcă acasă.

Linenii şi Veganii

Trecem foarte repede prin timp. Procesul s-a desfăşurat pe o perioadă de milioane de ani şi nu poate fi descris într-o singură zi. Aceste fiinţe care au decis să cucerească spaţiul şi să meargă spre exterior, împrăştiindu-şi sămânţa, sunt numiţi Linenii. Nu fiţi prea stricţi cu noi. În general vorbind, ei au ales să îşi creeze corpul având o culoare mai deschisă a pielii, părului şi ochii lor – ceea ce pe Pământ voi numiţi caucazian. Odată ce au încorporat ADN planetar, părul lor a început să crească. Aceştia sunt Linenii.

În cadrul grupului stelar numit de voi Lira, există o stea numită Vega aflată destul de aproape de Pământ. În apropierea stelei Vega existau planete care au început să formeze o identitate opusă (în unele aspecte) ideologiei Linene. Aceşti indivizi credeau că pentru a se reîntoarce la Sursă, trebuiau să meargă în interior. Ei doreau foarte mult să nu piardă conexiunea cu Dumnezeu (sau cu Fondatorii). Ei nu puteau să se obişnuiască cu ideea de separare. Astfel, au încercat să redescopere cunoştinţele lor esoterice, sau cunoaşterea a ceea ce voi numiţi Dumnezeu. Veganii nu erau atât de interesaţi în a cucerii spaţiul. Până la urmă, au ajuns în punctul în care foloseau călătoria spaţială, dar aceasta nu era prioritatea lor.

Vă vom oferi o simplă analogie care descrie înfăţişarea Veganilor. Cei mai mulţi dintre voi o vor înţelege, oferindu-vă în acelaşi timp un sistem

familiar de referinţă. În mitologia mult iubită de pe Pământ numită Star Trek, Veganii se aseamănă cu Vulcanienii. Ei aveau un grad mare de dezvoltare al telepatiei, puterii fizice, conexiunilor spirituale, ş.a.m.d. Înfăţişarea lor fizică tinde să aibă nuanţe mai închise ale culorii pielii, ochilor şi părului. Ei sunt similari cu rasele de pe planeta voastră numite Nativii Nord Americani, Aborigenii sau Asiaticii.

Acum puteţi vedea polarităţile. Ele au început să se manifeste prin culoarea pielii, ideologie şi aproape orice element la care v-aţi putea gândi. Atunci când aceste culturi s-au întâlnit, ele au intrat în conflict. Linenii erau geloşi pe Vegani (deşi nu ar fi admis niciodată acest lucru), deoarece ei păreau să nu îşi fi pierdut atât de mult din memoria lor. Într-o oarecare măsură, ei au ajuns să fie împăcaţi cu ceea ce sunt deoarece îşi puteau aminti – chiar dacă uneori doar simbolic – care erau originile lor. Acest lucru îi enerva pe Lineni. Mânia lor era bineînţeles, mânie faţă de Sine pentru faptul că au pierdut legătura. Ea era direcţionată în altă direcţie – mai degrabă către călătoria spaţială şi colonizare.

Pentru o perioadă Veganii au încercat să îi ignore pe Lineni, dar era ca şi cum exista un bătăuş în şcoală care te aţâţă în mod constant. La un moment dat vrei să devii mai puternic. Veganii au simţit că dacă Linenii continuă în această manieră, atunci ar fi mai bine să înveţe cum să se apere.

La început, mijloacele lor de autoapărare nu implicau folosirea tehnologiei. Aceasta era ultimul

lucru la care s-ar fi putut gândi. Ei se apărau prin stăpânirea conştiinţei. Veganii au început să înveţe ceea ce voi numiţi arte marţiale. Ele presupuneau folosirea diferitelor forme de manipulare a energiei cu scop defensiv. În curând, Veganii şi-au dat seama că trebuiau totuşi să călătorească în spaţiu şi să dezvolte tehnologie convenţională. Dar, de fiecare dată când era posibil, ei încercau să se folosească mai degrabă pe ei ca şi o unealtă, decât tehnologia.

Din ceea ce am spus până acum puteţi ajunge la concluzia că Veganii sunt aceste fiinţe bune, minunate şi spirituale, iar Linenii sunt nişte dictatori răi. Nu. Veganii au avut propria lor faţă nemiloasă. Iar Linenii au avut propria lor faţă blândă şi iubitoare. Noi facem această diferenţiere doar pentru ca voi să puteţi identifica polaritatea dintre Lineni şi Vegani. În curând veţi vedea faţa nemiloasă sau plină de compasiune a ambelor părţi – atunci când vom vorbi despre maniera în care aceste civilizaţii s-au ramnificat. A existat un moment când viaţa a început să explodeze în exterior (prin intermediul explorării şi colonizării) atât pentru Lineni cât şi pentru Vegani. În acel moment, spaţiul era ca şi o sălbăticie – nu existau alte civilizaţii.

Primul grup care a venit în sistemul vostru solar au fost Veganii. Atunci când au ajuns în acest sistem solar, Pământul era foarte diferit. Acest lucru se întâmpla în primele stadii ale erei dinozaurilor. Planeta nu s-a stabilizat foarte bine. Veganii erau atraşi de Pământ deoarece au simţit că resursele sale naturale erau foarte bogate. De

asemenea, erau foarte receptitivi faţă de frecvenţa sa şi au intuit potenţialul sistemului vostru solar; deoarece acesta avea atât de multe planete care puteau fi uşor colonizate. În acele vremuri, atunci când un grup ajungea pentru prima oară într-un sistem solar, el îl revendica pentru „Imperiul" lor. Aşadar, în această eră reptiliană foarte timpurie, coloniştii Vegani au revendicat Pământul.

Pământul şi Sistemul Solar

Există Fondatori diferiţi care sunt responsabili pentru evoluţia vieţii de pe Pământ? Lucrează ei în cooperare cu Fondatorii colonizatori?

La început a existat o cooperare. Atunci când Fondatorii timpurii şi-au menţinut conexiunea lor cu Sursa, şi au înţeles că planetele şi stelele erau şi ele Fondatori, a existat o acţiune comună. Dar odată ce ei au început să îşi piardă memoria, uneori părea că există o cooperare, alteori părea că nu există. În esenţă, nivelul cooperării era în concordanţă cu gradul în care îşi reaminteau. Ţineţi minte – Fondatorii unificaţi, „arhitecţii", încă sunt încorporaţi în totalitatea realităţii, astfel încât orice lucru se întâmplă conform „planului", sau voinţei divine. Atunci când nu există o memorie, este greu să îţi reaminteşti şi prin urmare par a exista linii diferite. În acel moment se naşte conflictul. Fie că aceste fiinţe şi-au amintit sau nu, totul s-a întâmplat (şi încă se

întâmplă) conform viziunii arhitecţiilor, Fondatorilor sau lui „Dumnezeu” – orice termen doriţi să folosiţi pentru a exprima ideea Totalităţii. Diferenţa este dată de acea memorie – ei/voi vă amintiţi sau nu? Ei/voi vă amintiţi că în realitate există doar o singură fiinţă, care se manifestă printr-o multitudine de fragmente?

Este adevărat că primii colonişti de pe Pământ, Veganii, au venit aici în formă fizică?

Da. Deşi prima oară când au ajuns aici – în perioada dinozaurilor, atunci când planeta era foarte instabilă şi cu multă activitate vulcanică – ei nu au colonizat-o. În principal, se aflau pe orbita Pământului şi din când în când coborau. De fapt, înainte să colonizeze Pământul ei au aterizat pe planetele pe care voi le identificaţi ca fiind Marte şi Maldek (centura de asteroizi dintre Marte şi Jupiter). După cum veţi vedea odată ce continuăm cu povestea noastră, ei au realizat de asemenea câteva experimente genetice cu reptilele. Vom vorbi imediat despre ele.

Atunci când au venit pe Pământ, Veganii erau conştienţi faţă de conştiinţa planetei (Gaia)? Sau au uitat-o?

Deoarece aceştia erau Vegani şi nu Lineni, ei aveau o conexiune mai profundă cu ceea ce este sacru. Ca o analogie, cunoştinţele lor cu privire la Gaia sunt similare cu relaţia Americanilor Nativi sau a Aborigenilor cu pământul. La început a

existat o dorinţă permanentă de a trăi în armonie. După aceea, ei şi-au pierdut memoria.

Vrei să spui că în perioada dinozaurilor, energia reptiliană a fost printre primele care au fost încorporate?

Haideţi să clarificam faptul că Veganii nu erau reptilieni. Ei făceau parte din clasa mamiferelor, nişte fiinţe care respirau oxigen şi îşi purtau copiii. Atunci când au venit pe Pământ, cele mai avansate forme indigene de viaţă făceau parte din clasa reptiliana; aşadar Veganii au ales să încorporeze o parte din materialul genetic al reptilelor în propriul lor organism. Vom discuta mai târziu despre acest subiect.

Ce se întâmplă cu stelele căzătoare, stelele neutronice, ş.a.m.d.?

Unele dintre ele aleg să se reîntoarcă acasă. De exemplu, o gaură neagră este un Fondator care a adunat atât de multă experienţă pentru familia galactică, încât el se prăbuşeşte în interiorul său şi se reîntoarce la Sursă. Dar acest lucru nu înseamnă că el dispare. Atunci când se reîntoarce la Sursă, el creează o gaură de vierme. Ea încă are anumite funcţii, deşi ele de asemenea evoluează şi se schimbă. Noile stele, quasari, ş.a.m.d., sunt Fondatori care aleg să se „nască” – să fie de ajutor în această manieră. În timpul procesului de fragmentare, o parte din acel Fondator poate ajunge într-un corp umanoid. Toţi faceţi parte din

Fondatori. Voi sunteţi de asemenea un fragment al stelelor, şi nu doar din punct de vedere molecular; toţi sunteţi interconectaţi. Stelele simbolizează diferitele stadii ale naşterii fizice şi ale morţii Fondatorilor. „Moartea" înseamnă transformare.

A fost gândul originar – „Oare cum ar fi să nu mă cunosc? – sursa Big Bang-ului şi a creării universului fizic, aşa cum îl cunoaştem noi?

Da. Mai bine spus, aceasta a fost sursa „filosofică" a universului. Bineînţeles, ea a creat polaritatea. Astfel, polaritatea a fost sursa ştiinţifică, dacă vreţi să priviţi în acest mod.

Aşadar, înainte de Big Bang nu a existat un univers fizic?

Nu a existat, cel puţin nu sub forma paradigmei pe care aveaţi de gând să o exploraţi. Au existat alte universuri fizice, dar niciunul dintre ele nu era centrat în jurul ideii de polaritate. Ştim că ceea ce v-am spus până acum necesită un efort intelectual.

Haideţi să ne întoarcem la Veganii care au venit în sistemul vostru solar. Bazele lor terestre au fost situate pe planeta Marte şi pe cea pe care o numiţi Maldek (din care a rămas doar o centură de asteroizi). Bineînţeles, există istoria planetei Maldek şi a planetei Marte, care reprezintă alte teme ce pot fi explorate! În orice caz, Veganii au făcut excursii pe Pământ pentru a efectua diverse experimente geologice, moleculare, ş.a.m.d.

Experimentele Reptiliene

La un moment dat, în timp ce făceau câteva experimente, Veganii au dorit să îşi încerce norocul cu manipularea genetică. Singurul material genetic care era disponibil în acel moment al evoluţiei planetei provenea de la reptile. Ei l-au folosit cu permisiunea donatorului. (Vrem să spunem că au făcut experimentul într-o manieră sacră, la fel ca o persoană care participă la o ceremonie. Ei au onorat sursa.)

Unii dintre ei au încorporat ADN reptilian. Unii dintre ei nu. Puteţi vedea cum se formează o nouă subspecie, aşadar odată cu trecerea timpului aveţi Vegani din clasa mamiferelor şi Vegani din clasa reptilelor. Acest lucru este important de ţinut minte, deoarece ulterior ei au explorat alte sisteme solare. De asemenea, Veganii au participat la crearea unei rase de fiinţe reptiliene. Deoarece nu erau geneticieni foarte buni, nu au reuşit să creeze o fiinţă reptiliană care să aibă aceeaşi capacitate cerebrală pe care o aveau ei. În schimb, au trebuit să separe ADN-ul umanoid şi cel reptilian pentru a crea o fiinţă care teoretic era un mamifer dar care avea înfăţişare reptiliană.

Acum avem trei grupuri (evident trecem foarte rapid prin timp). Există grupul umanoid Vegan, grupul umanoid-reptilian Vegan (care a încorporat doar o mică parte din ADN-ul reptilian) şi grupul reptilian. Vreau să fie clar, aceşti „reptilieni” nu sunt reptile ci mamifere care păreau a fi foarte reptiliene.

Până la urmă, grupul reptilian a migrat în

afara planetei. Ei şi-au dobândit suveranitatea şi au început să exploreze universul. În principal, Reptilienii s-au stabilit în sistemul Orionian şi pe câteva dintre planetele Linene abandonate. Nu au stat foarte mult pe Pământ.

Odată ce Linenii şi Veganii au început să facă experimente genetice, în general motivaţia şi scopul lor a fost de a se perfecţiona. În acel moment (chiar şi după milioane de ani de la fragmentarea iniţială) ei încă erau conştienţi de faptul că încercau să se reîntoarcă la Sursă, care între timp a devenit aproape mitologică. De-a lungul timpului, existau diferite teorii cu privire la modul în care o fiinţă se poate reîntoarce la Sursă – care este cea mai bună abordare?

Pentru o vreme, exista o teorie foarte larg răspândită care afirma că dacă ai construi vehiculul perfect (prin manipulare genetică), vei putea să încorporezi Sinele-Dumnezeu şi să te reîntorci la Sursă mai rapid. Într-un fel, această căutare a devenit un capriciu. O motivaţie a manipulării genetice a fost de a crea un vehicul perfect, în care se puteau încarna şi apoi reîntoarce la Sursă.

Pe lângă satisfacerea propriei curiozităţi, Veganii au încercat de asemenea să atingă acest obiectiv prin intermediul ADN-ului reptilian originar pe care îl foloseau. Nu a funcţionat. Până mult mai târziu în istorie, marea majoritate a manipulărilor genetice nu au avut mare succes în a dezvolta vehiculul fizic. Bineînţeles, motivul eşecului s-a datorat faptului că ideea nu era de a dezvolta corpurile fizice, ci de a dezvolta Sinele

care se încarnează în corpurile fizice. Ei trebuiau să evolueze la nivelul Sinelui, integrând diferitele faţete ale polarităţii. Aşadar, nu conta ce fel de vehicul foloseau; ei nu se vor reîntoarce la Sursă până când nu s-au distrat suficient de mult timp cu aspectele polarităţii.

Migrarea

În acest moment ne aflăm la un punct terminus. Veganii au călătorit către Sirius şi Orion. Reptilienii au mers către Orion şi Lira. Barierele dintre specii au început să se estompeze. Uneori ele se încrucişau. Haideţi să ne îndreptăm atenţia către Pământ pentru o clipă.

Spre sfârşitul perioadei reptiliene, s-a desfăşurat o mare bătălie spaţială. Pământul şi sistemul său solar au devenit un teren de luptă. Linenii au câştigat. Coloniile de pe Marte şi Maldek, cât şi planeta Pământ, şi-au schimbat stăpânii şi au devenit proprietate Liriană. (Acest lucru s-a întâmplat de mai multe ori). Ţineţi minte că Veganii au făcut deja câteva experimente genetice pe Pământ. Ei s-au „jucat” cu dinozaurii şi au manipulat genetic câteva forme de viaţă mai primitive, care aveau şansa de a evolua în primate. În timpul acelei perioade antice, urmele Veganilor se simţeau deja pe Pământ. Dar ei au fost forţaţi să părăsească planeta.

Atunci când Veganii au plecat, ei şi-au îndreptat o mare parte din atenţia lor către sistemul Orionian, care în acel moment era imens. Au colonizat o mulţime de planete. A venit vremea

pentru introspecţie. Ceea ce au simţit atunci când au ajuns în Orion a fost: „Am mers către sistemul planetar al Pământului. Am făcut ceea ce au făcut şi Linenii – am colonizat. Nu a funcţionat, aşadar haideţi să ne reîntoarcem către sine”. În aceste vremuri timpurii ale colonizării sistemului Orionian, ei şi-au îndreptat atenţia spre interior şi şi-au dezvoltat mult mai puternic abilităţile spirituale. Au mers pe calea misticismului Vegan.

În esenţă, această formă de misticism este fundaţia câtorva linii de dezvoltare spirituală de pe Pământ, deoarece ulterior Veganii s-au reîntors pe planeta voastră. Misticismul Vegan este fundamentul multor culturi de pe Pământ, cum ar fi de exemplu cultura Tibetană precedentă Budismului şi cultura Vedică din zona Indiei, precedentă Hinduismului. Această influenţă a fost foarte veche, existând doar câteva texte antice care au rămas din aceste vremuri importante.

Ceea ce aţi învăţat despre modelele de migraţie şi teoria migraţiei din Asia către America nu este în totalitate exact. O parte din teorii sunt adevărate, dar luaţi de asemenea în considerare faptul că, unele persoane au fost mutate deliberat dintr-o parte în alta a planetei. Prin urmare, americanii nativi din Nordul Americii şi cei din Mexic, au de asemenea o legătură cu misticismul Vegan. De aceea, chiar şi în prezent, există o conexiune atât de puternică între energia Maiaşă şi cea Tibetană. Cele două culturi îşi au originea în aceeaşi sursă antică. Artele martiale (care sunt mult mai recente) şi vechile practici Orientale (Yoga) nu sunt de natură religioasă ci spirituală.

Ele îşi au originea în misticismul Vegan.

Orion

Haideţi să călătorim în afara Pământului şi să mergem către Orion. Veganii care au colonizat acea zonă şi-au creat până la urmă o identitate proprie – cea de Orionieni. În principal, pielea şi părul acestora erau mai închise la culoare, orionienii având mai multe trăsături Asiatice sau ale Americanilor Nativi. Ei au trecut printr-o lungă perioadă de introspecţie şi de dezvoltare a practicilor spirituale. Până la urmă, ele au creat o separare în ideologia lor, astfel încât o parte dintre orionieni – cei care nu şi-au pierdut originile Vegane – au mers într-o altă direcţie. Unii dintre ei au ales să rămână în izolare şi să îşi dezvolte practicile spirituale. Alţii au ales să exploreze sistemul Orionian şi să se folosească de acele practici pentru a construi o civilizaţie măreaţă.

Trecem foarte repede prin timp. Până la urmă, minunatele practici spirituale care au menţinut conexiunea cu Sinele Divin al Veganilor, au început să fie abuzate. Ele au fost impuse asupra altor fiinţe, astfel încât Orionienii au devenit una dintre cele mai polarizate civilizaţii care au făcut parte din familia galactică.

Aşadar, pornind de la aceste începuturi umile, cultura Orioniană a evoluat până când a ajuns să deţină un guvern care era expert în manipularea psihică – nu doar din punct de vedere energetic, ci şi tehnologic. Ei păstrau un control absolut asupra populaţiei. Ei ţineau populaţia total lipsită de putere.

Pentru a vă da un exemplu cu privire la intensitatea acestei drame, gândiţi-vă că Orionienii au creat ceea ce ei numesc a fi plasa Orionianã. Ea era un câmp electromagnetic poziţionat în jurul sistemelor planetare, pentru a ţine captive sufletelor oamenilor atunci când mureau; astfel încât ele nu putea părăsi sistemul. Plasa forţa sufletul să se reîncarneze în acelaşi sistem. Ideea de Liber Arbitru este omniprezentă, dar atunci când o societate este lipsită de putere şi nu ştie că are autodeterminare, ea simte că nu poate alege. Astfel au reuşit Orionienii să păstreze acest ciclu al sufletelor care se reîncarnează în cadrul aceluiaşi sistem, împingându-l din ce în ce mai mult în întuneric. S-a ajuns la un punct în care Orionienii nu mai putea fi contactaţi de alte civilizaţii. De fiecare dată când cineva din exterior încerca să salveze victimele Orionienilor, ei erau distruşi. Aşadar, sistemul Orionian este cel în care aţi trăit cele mai negre momente şi cel mai adânc simţ al lipsei de putere.

Am spus mai devreme că reptilienii au colonizat sistemul Orionian. Ei au avut un oarecare rol, deşi nu au fost neapărat priviţi ca fiind Orionieni. Ei erau o specie satelit. Le era permis să plece şi să vină atunci când doreau. Nu făceau parte din plasa orionianã. Nu erau reţinuţi de ea.

Cum reuşeşte o civilizaţie ca aceasta să îşi redescopere propria suveranitate? În primul rând, exista Imperiul Orionian, care în mitologia Star Wars era reprezentat de Imperiul lui Darth Vader. Apoi, aveţi acei oameni care sunt oprimaţi şi fără

putere. Iar odată cu trecerea timpului, a apărut o nouă facţiune, reprezentată de luptătorii pentru libertate. Aceşti luptători sunt similari cu acei Jedi din mitologia Star Wars.

Ţineţi minte care era sursa civilizaţiei Orioniene – misticismul Vegan. Jedi sunt simboluri foarte vii care fac parte moştenirea pământului. Memoria lor este redată aproape perfect în mitologia voastră. Ei au fost de asemenea descrişi în mitologia Dune a lui Frank Herbert, ca fiind luptătorii pentru libertate care trăiau în subteran – Fremenii. Este aceeaşi idee.

Există o mare lecţie de învăţat. Luptătorii pentru liberate Orionieni şi-au luat numele de Liga Neagră. (Negru însemna „ascuns.”) Deşi iniţial Liga Neagră avea cele mai pure intenţii – de a-i elibera pe oameni şi de a aduce suveranitatea pentru toţi, de a-i învăţa pe fiecare orionian cum să fie în conexiune cu Sursa – ei au simţit că trebuiau să lupte cu foc împotriva focului. Aşadar, în luptele lor cu Imperiul, pur şi simplu foloseau aceleaşi tehnici, lucru care bineînţeles că a generat un foc mai mare. Era o situaţie în care nimeni nu câştiga. Niciodată nu poţi lupta cu foc contra focului şi să te aştepţi să obţii pace.

Vă vom oferi câteva reprezentări vizuale care pot readuce la suprafaţă o parte din memoriile voastre. Unele planete din sistemul Orionian erau foarte asemănătoare deşerturilor. Ele aveau o serie de peşteri şi de tunele subterane care erau formate de lavă. Unele dintre ele erau construite artificial. Liga Neagră a trăit, s-a reprodus şi a construit o societate în interiorul acestor peşteri.

În mitologia Dune, ea este reprezentată de societatea Fremenă, aceasta fiind o memorie directă a Ligii Negre. Memoriile voastre sunt transpuse sub forma ficţiunii, aşadar fiţi atenţi!

Imperiul nu a ştiut niciodată câţi membrii erau în Liga Neagră. Pentru o perioadă lungă de timp, ei nu erau conştienţi că exista o întreagă societate şi că populaţia acesteia era imensă. Liga Neagră se angaja în diverse practici spirituale pentru a dezafecta plasa Orioniană. Din când în când preoţii săi se adunau pentru a face anumite ritualuri şi ceremonii, cu scopul de a crea o gaură suficient de mare; astfel încât sufletul unui preot să se elibereze şi să găsească adăpost pe o altă lume. Uneori, preoţii aveau succes. Locul de adăpost în care doreau să ajungă, era ceea ce voi cunoaşteţi ca fiind planeta Pământ. Pentru ei, Pământul era ţinutul mitologic al libertăţii.

Părăsind sistemul Orionian şi căutând un refugiu, preoţii au descoperit Pământul. Imperiul, realizând că există fiinţe care au evadat, a început să le urmărească. Aşadar, Pământul este o continuare a dramei Orioniene, ea începând imediat după Potop şi continuând până în prezent. Ea este o perpetuare a luptei pentru suveranitate. O parte a vechiului Imperiu încă încearcă să îi controleze pe oameni. Deşi puteţi crede că există lucruri rele pe Pământ, ele sunt nimic în comparaţie cu suferinţele unora dintre voi îndurate pe planetele Imperiului.

Imaginaţi-vă pentru un moment cum ar fi să trăiţi în peşteri: aerul este foarte uscat; de obicei erau purtate robe, asemănătoare cu cele pe care

le vedeţi în orientul apropiat; ceremonii, ritualuri şi o mulţime de întruniri în care se vorbea o pasiune adâncă pentru libertate. În cel de-al doilea război mondial, rezistenţa nazistă era similară cu cea orioniană. Mulţi dintre aceşti luptători erau foşti membrii ai Ligii Negre care ştiau deja cum să se opună Imperiului – nu numai la nivel fizic ci şi spiritual şi energetic.

Aceasta este o perioadă neagră despre care nu mulţi vor să vorbească. Ea este una din părţile fundamentale ale istoriei voastre, care vă reaminteşte ceea ce sunteţi în momentul de faţă şi de ce aţi ajuns să fiţi ceea ce sunteţi. Ea vă reaminteşte care este soluţia. Soluţia nu este niciodată lupta ci integrarea polarităţii.

Christosul Orionian

Aşadar, cum au reuşit Orionienii să depăşească această imensă provocare? Ei erau atât de prinşi în ideea de luptă încât deşi aveau multe aptitudini, nu puteau să transcendă vechea paradigmă. Cu toate acestea, vă rog să ţineţi minte că există o forţă inteligentă – Fondatorii nonfizici – care supravegheau spectacolul. Ei îi ghidau şi le reaminteau celor care puteau auzi, cine sunt şi ce conexiuni aveau. În aceste perioade întunecate din sistemul Orionian, Fondatorii aflaţi la un nivel nonfizic au spus: „Trebuie să trimitem paramedicii!”. S-a luat hotărârea ca un Fondator să se fragmenteze şi să se încarneze în sistemul Orionian, încercând să schimbe lucrurile.

Preoţii din Liga Neagră au ştiut că el va veni

– datorită propriilor metode de a vedea viitorul. De asemenea, ei ştiau că trebuiau să protejeze mama acestui copil (Sună familiar? Nu există nimic nou sub soare. Există noi decoraţiuni, dar piesa rămâne aceeaşi). Mama a fost inseminată şi pusă într-o cavernă adâncă. Această cavernă era protejată electromagnetic pentru a nu fi găsită de imperiu, sau pentru ca cineva să interfereze. Ea a trăit acolo pe toată durata sarcinii. Atunci când copilul s-a născut, el avea ochii albaştri. În cultura lor, doar preoţii şi maeştrii de rangul cel mai înalt aveau ochi albaştrii. Pentru ei, acesta era un semn al unei mari măiestrii.

Copilul a fost crescut în acest mediu de către cei mai avansaţi dintre preoţi şi mistici. Dar bineînţeles, a sfârşit prin a fi profesorul acestor preoţi şi mistici! El este cunoscut ca şi Christosul Orionian.

El a avut rolul de profesor pentru populaţia Ligii Negre şi a fost capabil – nu doar prin învăţături ci şi prin intermediul energieisă ajute Liga Neagră în a-şi schimba paradigma, de la cea de lipsă a puterii către cea de suveranitate personală. Atunci când o mare parte a populaţiei învaţă să devină suverană, ea schimbă structura realităţii în care se află, atât din punct de vedere energetic cât şi emoţional. Astfel, Imperiul a început să aibă din ce în ce mai puţină putere. Odată ce Imperiul şi-a pierdut puterea, marea masă a populaţiei (adică cei care nu făcut parte din Liga Neagră) au început să se trezească.

Cum arăta lumea lor privită din exterior? Într-un final Imperiul s-a prăbuşit şi populaţia a fost

foarte confuză. Ei nu îl mai aveau pe „fratele mai mare” – Imperiul – care să le spună cine sunt. A existat o perioadă de neliniște și confuzie. În acel moment, Liga Neagră a ieșit din caverne și au început să acționeze ca și învățători. La momentul potrivit, Christosul Orionian s-a înălțat.

Atunci când Christos s-a născut pe Pământ, s-a sperat că același lucru se va întâmpla aici. Dacă a avut succes pe Orion, trebuia să aibă succes și pe Pământ. Surpriză! În sistemul Orionian, în cea mai mare parte, ființele aveau aceeași moștenire și ideologie. Pe Pământ voi sunteți o singură specie, dar sunteți urmașii multor surse extraterestre și sunteți mult mai individualiști decât Orionienii. Voi, ca și specie planetară, încă nu ați învățat să fiți o minte de grup. Orionienii au putut să facă acest lucru, de aceea transformarea a funcționat. Motivul pentru care ea nu a funcționat pe Pământ este dat de faptul că doar o parte din oameni, au recepționat mesajul și s-au transformat. Alți oameni l-au folosit pe Hristos ca și un simbol religios, neînțelegând esența mesajului său și folosindu-se de el pentru a declanșa noi războaie.

Aceasta este singura dată când acest tip de salt a fost încercat. A existat viața lui Buddha. Unii dintre cei mai mari înțelepți și învățători din istorie reprezintă diverse încercări de a face saltul, dar până acum niciuna dintre ele nu a avut succes. Unul din motivele principale pentru care în Orient, nu s-au purtat atât de multe războaie sângeroase în numele lui Hristos, a fost faptul că aspectul de minte-grup al conștiinței de masă este

păstrat mult mai intact decât în Vest.

Aşadar, voi vă aflaţi aici pentru a depăşi aceste provocări inerente saltului în conştiinţă, ştiind că nimeni nu vă poate „salva”. Nicio persoană nu vă poate salva. Ce înseamnă acest lucru? Trebuie să îl găsiţi pe Hristos în interiorul vostru – propriul vostru Hristos. Trebuie să găsiţi propriul vostru Fondator, Sursa voastră originară. Ea s-a aflat tot timpul acolo. Permiteţi-i să se nască.

Pentru acei dintre voi care urmăresc dezvoltarea spirituală, acesta nu este un concept străin. Dar ce se poate spune despre cei care nu au o bază pentru a înţelege măcar la un nivel conceptual? Ei mai au de lucru. Din perspectiva Fondatorilor, voi veţi reuşi. Nu există niciun dubiu. Este doar o chestiune de a avansa prin aceşti paşi minunaţi.

Ai vorbit mai devreme despre misticismul Vegan originar şi culturile de pe Pământ care au fost influenţate de el. Au fost influenţaţi de asemenea Polinezienii şi Hawaienii?

Încă nu am ajuns la povestea Lemuriei, care a influenţat masiv culturile din Pacific. Vom vorbi în curând despre ea. Unele dintre aceste culturi au rădăcini Vegane – de exemplu cea japoneză – deşi au de asemenea şi o moştenire Pleiadiană, care are legătură cu progresul evolutiv al Lemuriei. În curând vom vorbi despre ea.

Ai spus că o parte din mitologia noastră

galactică ne este arătată prin filme cum ar fi Star Wars. Filmele de tipul, „Al 5-lea Element” şi „Matrix” sunt de asemenea nişte exemple pertinente?

Sigur că da!

Pur şi simplu George Lucas a accesat această porţiune a psihicului? Sunt creatorii de filme inspiraţi să ne ajute în a ne trezi?

Desigur. Puteţi face diferenţa între cei care sunt doar inspiraţi şi cei care, la un moment dat, au trăit aceleaşi întâmplări ca cele prezentate într-un film. Cei care a trăit acele evenimente au puterea de a vedea pe o perioadă lungă de timp. Ei au pasiune. George Lucas, Steven Spielberg, Frank Herbert, George Orwell şi mulţi alţii, deşi sunt inspiraţi şi au pasiune, au trăit de asemenea acele vieţi, şi scriu din memoria lor arhetipală.

Vom fi de asemenea capabili să identificăm propria noastră cale, dacă descoperim cu ce mitologie rezonăm cel mai mult?

Da. Acestea sunt mitologii minunate care vă arată unde aveţi conexiuni. Este foarte uşor pentru cineva aflat în afara acestui sistem de convingeri să spună: „Doar îţi imaginezi lucruri din Star Wars”. Voi ştiţi că ele au un înţeles mai profund. Ascultaţi-vă intuiţiile. Ascultă-ţi aspectul cu care rezonezi. Este Jedi?

Yoda!

Yoda atinge foarte multe butoane ale oamenilor. Imaginea lui este creată după un mare învăţător al Ligii Negre – un învăţător care avea cea mai mare compasiune şi blândeţe. Majoritatea dintre ei nu erau prea blânzi! Ei trăiau în condiţii de război. Învăţătorul Ligii Negre a avut foarte multă compasiune şi a fost respectat de foarte multe fiinţe.

A fost Imperiul Roman o reprezentare a Imperiului Orionian?

Pe Pământ, Imperiul Orionian a luat numeroase forme – Roma, Germania Nazistă, unele aspecte ale guvernului vostru, unele aspecte ale monarhiilor Europene, ş.a.m.d.

Deoarece a existat o plasă care împiedica sufletele să se încarneze în alte sisteme, ea nu a acţionat pentru a-l împiedica pe Christosul Orionian să se încarneze în sistem?

Da, iniţial ea a redus capacitatea Christosului de a se încarna. Dar fiindcă preoţii ştiau cum să deschidă plasa, el a reuşit să intre. Funcţia principală a plasei era de a împiedica ieşirea din sistem. Orionienii erau mult mai interesaţi de acest lucru decât de împiedica intrarea în sistem. Ei se gândeau că dacă cineva va intra în sistem, puteau să îl prindă în capcană şi astfel să dispună de mai mulţi oameni pe care să îi controleze.

Animalele au suflet?

Da, bineînţeles. Ele sunt create din aceeaşi energie ca şi voi. Imaginaţi-vă că un suflet uman s-a fragmentat la încă un nivel, astfel încât sursa sa de energie nu este suficient de puternică pentru a

menţine un ego. (Este nevoie de foarte multă energie pentru a menţine un ego). Dacă un om îşi fragmentează mai mult esenţa sufletului său, atunci din punct de vedere teoretic el va deveni animalistic. Acest termen nu are o conotaţie negativă; ci pur şi simplu înseamnă „lipsit de ego”. Dacă alegeţi să fiţi un câine într-o viaţă viitoare, vă veţi fragmenta într-o mulţime de câini. Diferenţa fundamentală între sufletele animalelor şi cele ale oamenilor este dată de prezenţa sau absenţa ego-ului. Animalele de asemenea comunică. Ele sunt o parte din totalitatea lucrurilor, aşa cum şi voi sunteţi; dar ele pur şi simplu nu comunică şi nu se raportează la realitate în aceeaşi manieră în care o faceţi voi – datorită lipsei ego-ului.

Foarte interesant este faptul că multe primate încep să dezvolte un ego. Acest lucru înseamnă că ele încep să evolueze într-o manieră diferită – către unificare – trecând prin stadiul ego-ului înainte să facă pasul către o integrare mai amplă.

Am citit pe internet foarte multe lucruri despre illuminati şi familiile regale, iar o parte dintre informaţii sunt foarte negative. Cum putem integra aceste informaţii tulburătoare?

Este important să înţelegeţi că în cea mai mare parte, cei care au cele mai negative intenţii le exercită deoarece cred că ei ştiu ce este „mai bine”. Ei cred că dacă ar fi capabili să implementeze ceea ce este „mai bine”, totul va fi minunat. La nivelul cel mai profund, aceasta este motivaţia lor. Atunci când Linenii au început

colonizarea, ideologia lor era centrată în jurul ideii de a merge în exterior şi de a cucerii universul pentru a se putea reîntoarce apoi la Sursă. Această idee reprezintă exact ceea ce simt unele dintre organizaţiile oculte. Ea este baza agendei lor. Organizaţiile întunecate nu sunt negative doar de dragul negativităţii; ele au de asemenea o componentă spirituală în jurul căreia acţionează. Ei perpetuează ideologia Liriană, forţând viziunea lor cu privire la realitate asupra altor persoane, sperând că astfel se vor reîntoarce la Sursă.

Cei mai mulţi dintre voi pot privi în mod obiectiv şi vedea că nu merge în această manieră. Integrarea nu va fi realizată prin intermediul dominării sau manipulării. Cu toate acestea, ei nu renunţă la acel sistem de convingeri. Ei încă învaţă. De fiecare dată când vă confruntaţi cu o polaritate, aveţi de învăţat o lecţie. Deoarece ei au acele convingeri, toţi dintre voi care doriţi să ajungeţi la propria suveranitate, îi puteţi folosi ca şi un set de oglinzi care reflectă sinele vostru lipsit de putere. Fără ei, v-aţi putea pierde direcţia spre care evoluaţi. S-ar putea să nu vă reamintiţi că voi sunteţi aici pentru a ajunge la suveranitate.

Există o anumită percepţie conform căreia experienţa Orioniană este negativă, dar eu încep să văd lucrurile diferit. Încep să văd că ea face parte din mine. Atunci când am această abordare, ea îşi pierde negativitatea şi nu mai simt frică. Cred că aceasta este calea prin care o putem transmuta. Linenii, Veganii – toţi fac parte din moştenirea noastră şi din ceea ce suntem!

Da. Din păcate, această prezentare nu poate

intra într-o asemenea profunzime, astfel încât să vă puteţi întâlni şi vorbi cu unii dintre reprezentanţii diferitelor culturi. Există un preot Orionian numit Akbar care a vorbit foarte mult în trecut. Atunci când el vorbeşte, frumuseţea şi iubirea pe care o simţiţi vă arată cealaltă faţă a Orionienilor. El vă arăta pasiunea şi adâncul lor angajament spiritual. Moştenirea voastră galactică este foarte vastă; ea are suişurile şi coborâşurile sale care îi conferă diversitate. Ea nu poate fi uşor împărţită în două categorii: alb sau negru.

Am vorbit despre mitologia din Războiul Stelelor. Am fost surprins să observ cât de atras eram de Darth Vader, în special scena când el este mântuit – el se răzgândeşte, îl omoară pe împărat şi apoi moare la rândul său. Pentru mine, relaţia dintre Darth Vader şi Luke (fiul său) este foarte puternică. În final, el a avut integritate şi un cod al războinicului.

Este foarte interesant că după mulţi ani de la lansarea trilogiei, de abia acum vedeţi cu adevărat cine este Darth Vader. Mulţi dintre voi v-aţi îndrăgostit de el atunci când era copil şi aţi văzut cum se îndreaptă spre „partea întunecată”. Mitologia voastră va reflecta mereu conştiinţa de masă. Sunteţi pregătiţi să vă acceptaţi sinele vostru umbră şi să vedeţi că astfel de personaje pot fi iubite. Ei sunt copii mici care vor să fie iubiţi. Acesta este un punct esenţial în care aţi ajuns, care vă arată că într-adevăr vă îndreptaţi spre casă. Nu puteţi ajunge acasă fără să acceptaţi acel întuneric – părţile din voi pe care le-aţi negat.

Va fi integrată polaritatea pe Pământ, sau trebuie să fie rezolvată la un nivel nonfizic?

Datorită unor motive specifice, Pământul este un punct terminus pentru această rezolvare a conflictului. Toţi jucătorii principali ai familiei voastre galactice v-au influenţat, atât din punct de vedere genetic cât şi cultural. Majoritatea dintre ei au legături cu voi. Acesta este unul dintre cele mai evidente locuri în care poate fi rezolvat. Da, se lucrează şi la un nivel nonfizic. Cu toate acestea, el nu poate fi rezolvat la un nivel nonfizic ci trebuie integrat la nivelul fragmentării care este cea mai îndepărtată faţă de Sursă. Este ca şi cum aţi întinde o bandă de cauciuc. În momentul când ea se întinde la maxim înainte de a ceda, trebuie găsită o soluţie. Depinde de voi! Dintr-o perspectivă nonfizică totul se întâmplă simultan. Nu trebuie să vă faceţi griji că nu veţi ajunge la integrare, deoarece aţi reuşit deja acest lucru. Perspectiva voastră unică asupra timpului linear vă determină să faceţi doar câte un pas odată şi să ajungeţi în această manieră la integrare. Dar, ea a *fost* deja realizată, şi va fi *realizată,* şi *este* realizată. Aşadar, nu vă îngrijoraţi! Acest lucru nu înseamnă să staţi şi să nu faceţi nimic. Trăiţi-vă vieţile, trăiţi-vă pasiunea, urmăriţi adevărul şi vindecaţi-vă. Este suficient.

Am vorbit despre ideea că scopul nostru este de a ne reaminti conexiunea cu Sursa şi de a ne întoarce acasă. Atunci când se va realiza acest lucru, va mai exista rasa umană? (din moment ce ea s-a încarnat în acest sistem pentru a experimenta separarea).

Teoretic, universul fizic nu va mai exista dacă toţi dintre voi aţi alege să vă reîntoarceţi la Sursă. Dar probabil că unii dintre Fondatorii care sunt stele şi planete, sau unele suflete cărora le place experienţa de aici, vor dori să rămână. Dacă acest lucru se întâmplă, atunci ele vor fi prezente aici pentru următorul grup care va dori să experimenteze aceeaşi paradigmă a polarităţii. Această idee ne face să ne punem o altă întrebare. Să presupunem că majoritatea dintre voi doriţi să vă reîntoarceţi. Dar unii dintre Fondatorii de forma planetelor sau stelelor – şi o parte din ei sub formă corporală – vor dori să rămână. În acest caz, un nou grup va veni. Dar acest grup va trăi cu adevărat experienţa extratereştriilor care îi aşteaptă aici? Cu siguranţă.

Aşadar, există în realitatea voastră ceea ce pot fi numiţi adevăraţii extratereştrii, cei care nu fac parte din familia voastră galactică? Cu siguranţă. Cine sunt ei? Momentan nu vom vorbi despre ei.

Mai devreme ai vorbit despre găurile albe şi găurile negre. Poţi să ne spui mai multe despre ele?

Singura diferenţă dintre o gaură albă şi o gaură neagră este dată de perspectiva voastră asupra fenomenului. O gaură albă este un punct de intrare. O gaură neagră este un punct de ieşire. Este doar un ciclu, asemănător unei uşi batante!

Pământenii, Linenii şi Pleiadienii

Haideţi să ne întoarcem la planeta voastră, în perioada când Veganii au părăsit-o deoarece şi-au pierdut suveranitatea asupra ei. Linenii au început

să se împrăştie şi să colonizeze sistemul. Acest lucru se întâmpla către sfârşitul erei dinozaurilor. Linenii au vrut neapărat să realizeze un program masiv de manipulare a speciilor, care ulterior vor deveni primatele voastre. Ei au simţit că aceste fiinţe vor fi cele mai compatibile cu conştiinţa lor. Ei credeau că dacă vor reuşi să creeze o fiinţă perfectă, ea îi va ajuta să se reîntoarcă la Sursă. Iar o luam de la capăt!

În mod evident, aceste proiecte genetice necesitau o lungă perioadă de timp pentru a fi realizate. Dar ei aveau mult timp la dispoziţie, deoarece spre deosebire de oamenii din prezent, durata lor de viaţă era foarte, foarte lungă. În cuvintele autorului de romane SF David Brin, fiinţele galactice „gândesc gânduri lungi”. Durata planurilor nu avea importanţă, deoarece timpul era perceput în mod diferit de către aceşti străMoşi longevivi.

Aceşti Lineni „gândeau gânduri lungi”. Pentru ei, ideea de a se angaja într-un proiect genetic care dura sute de mii de ani nu era mare lucru. Ei percepeau timpul într-o manieră diferită. Aşadar, Linenii şi-au început proiectele.

În acelaşi timp, ei încă trăiau în bazele de pe Marte sau Maldek construite de Vegani. Nu prea le plăcea acolo. Spre deosebire de Vegani, clima şi atmosfera nu le erau atât de prielnice. Ei s-au hotărât să facă tot ceea ce puteau pentru a trăi pe Pământ. A trecut mult timp şi grupurile s-au separat de coloniile principale, migrând către diferite zone ale Pământului. Pentru moment, ne vom îndrepta atenţia către un anumit grup.

A existat un grup care a colonizat zona cunoscută de voi ca Scandinavia. Deşi în acel moment continentele erau poziţionate diferit, în mare aceea este zona despre care vorbim. Aceşti Lineni au simţit un puternic ataşament emoţional faţă de Pământ. Ei au trăit aici deoarece iubeau foarte mult Pământul. Într-o anumită măsură, ei au fost implicaţi în manipulările genetice, dar odată cu trecerea timpului, nu au mai fost atât de interesaţi. Erau mult mai interesaţi ca Pământul să devină casa lor. Deoarece s-au hotărât să se stabilească pe această planetă, ei au simţit că cel mai bun lucru pe care puteau să-l facă, era de a lua o parte din materialul genetic existent pe Pământ şi de a-l însera în organismul lor. Încă aveau câteva probleme (cu conţinutul de oxigen, câmpurile gravitaţionale, ş.a.m.d.) în a se adapta la planetă. Aşadar, pe durata unor generaţii succesive, ei au luat mici doze de ADN de la primate şi le-au încorporat în organismul lor. Linenii au reuşit într-un final să se adapteze.

Timpul a trecut şi identitatea lor a început să se schimbe. Ei nu mai erau Lineni ci au devenit Pământeni – Lineni. Aşa se percepeau. (Observaţi că „Pământeni” apare primul.) Ei au început să se identifice cu Pământul într-o manieră mult mai profundă decât cea a strămoşilor Lineni.

Cam în această perioadă, existau câteva conflicte cu alte grupuri extraterestre. Erau foarte multe războaie în ceruri şi pe Pământ, între variatele subgrupuri care au dorit să facă diverse experimente genetice. A devenit din ce în ce mai dificil pentru ei să trăiască în pace, fără a fi

influenţaţi din afară. A devenit insuportabil. Cu inima grea, Pământenii-Lirieni au decis să părăsească Pământul şi să se întoarcă în spaţiu, pentru a găsi un alt sistem stelar care nu era revendicat. Planul lor a fost de a trăi, creşte şi a crea o civilizaţie care să fie liberă de gândirea polarizată.

Deşi migraţia a durat o perioadă bună de timp, până la urmă ei au ajuns în zona pe care voi o numiţi Pleiadele. Cele şapte stele pe care le vedeţi pe cer sunt stele noi. Acea zonă din spaţiu are mult mai multe stele prezente în alte dimensiuni, cât şi stele chiar mai îndepărtate decât cele pe care le vedeţi. Ei au colonizat stelele mai vechi din acea constelaţie, care aveau sisteme solare deja formate. Pământenii-Lirieni au găsit o planetă anume care era foarte asemănătoare Pământului; ea era foarte verde şi avea o cantitate mare de apă, plus multe alte resurse. Această planetă a devenit casa lor.

Odată ce cultura lor a evoluat, s-a diversificat şi a crescut, ei au început să manifeste o nouă identitate care va fi într-un final cunoscută ca şi cultura Pleiadiană. Cu toate acestea, rădăcinile lor sunt Pământene-Liriene. Mulţi dintre Pleiadienii care interacţionează cu voi sunt literalmente verişorii vostrii, deoarece din punct de vedere genetic voi împărţiţi acelaşi ADN. Interesul faţă de voi nu este unul doar academic. El are şi o rădăcină emoţională. Pământul a fost prima lor casă. Ei iubesc Pământul şi s-au reîntors din când în când pentru a interacţiona cu diferitele culturi care au evoluat mai târziu pe Pământ. Există o

conexiune foarte puternică.

Odată ce civilizaţia Pleiadiană a început să se dezvolte, alte grupuri Linene au migrat şi s-au stabilit în acea constelaţie. Aşadar, luând în considerare conexiunile genetice, aveţi Pleiadieni a căror moştenire genetică este Pământean-Liriană şi Pleiadieni cu o moştenire pur Liriană.

Odată cu trecerea timpului, Pleiadienii au devenit o civilizaţie aflată într-o profundă comuniune spirituală. Ei nu aveau impulsul strămoşilor Lineni către cucerire şi colonizare. De fapt, deşi aveau puţin din natura Liriană (deoarece doreau să îşi creeze propria lor societate), ei au fost de asemenea influenţaţi de către misticismul Vegan. Unele dintre interacţiunile lor din trecut cu mistica Vegană, au creat câteva convingeri spirituale foarte puternice. Ei au adus această spiritualitate în noul lor cămin Pleiadian.

De-a lungul drumului, aceşti Pleiadieni au început să prefere ceea ce voi numiţi „lumină”, în locul „întunericului” (umbră). Bineînţeles, majoritatea oamenilor preferă pozitivitatea în locul negativităţii. Cu toate acestea, ei şi-au negat propriul întuneric. Nu doreau să se uite la el. Energia întunericului şi a luminii din interiorul psihicului umanoid fluctuează ca şi mareele oceanului. Vă puteţi imagina cum ar fi să opriţi fluxul scăzut şi să vă concentraţi doar asupra celui ridicat? Vă puteţi imagina cum ar fi să forţaţi oceanul să aibă doar un flux ridicat? Acest lucru încercau ei să îl facă.

Această intenţie a Pleiadienilor a creat un dezechilibru imens în interiorul psihicului fiecărui

pleiadian şi a conştiinţei lor colective. De fiecare dată când există un dezechilibru, conştiinţa colectivă mereu va căuta să se echilibreze folosind orice mijloc disponibil. Rezultatul acestui dezechilibru a fost o boală care se manifesta în sistemul corporal al Pleiadienilor. Această boală era similară cu SIDA, prin faptul că afecta sistemul imunitar. Sistemele lor imunitare au început să cedeze. Starea lor vioaie, entuziastă, pasională a început să fie înlocuită de slăbiciune, lipsă de energie şi căderea sistemului imunitar. Situaţia a ajuns să fie atât de critică încât i-au implorat pe cercetătorii lor să găsească un tratament. Nimeni nu a reuşit.

Într-un final, ei au apelat la preoţii lor care erau foarte avansaţi în spiritualitatea şi mistica Vegană. Misticii au realizat ceea ce voi numiţi o „călătorie vizionară” care implica rugăciuni, mantre şi meditaţie. Ei au primit o viziune care explica în totalitate cauza problemei: Această boală a apărut datorită excesivităţii negării întunericului şi a dezechilibrului total din psihicul colectiv al populaţiei. Ei au găsit o cale de a lucra cu populaţia prin intermediul ceremoniilor, educaţiei şi reînvăţării unor lucruri, astfel încât

Pleiadienii au început să îşi accepte propriul întuneric; să îşi înfrunte propriile frici şi să se vindece. Pentru ei, această experienţă este una din memoriile lor cele mai vii. Ea încă este foarte prezentă în memoria lor, deoarece le reaminteşte cât de aproape au fost de anihilare.

Mai există încă un eveniment semnificativ d.p.d.v. Istoric pentru Pleiadieini. La un moment

dat, ei erau foarte „plini de ei înşişi”. Ei doreau să meargă în univers şi să îi „salveze” pe toţi, apoi să se reîntoarcă la Sursă. Pleiadienii îşi exprimau destul de puternic rădăcinile lor Linene! Ei au ajuns în sistemul Orion în timp ce acesta trecea prin cele mai negre momente ale sale. Pleiadienii au văzut că plasa Orioniană îi ţinea pe toţi captivi şi s-au indignat. Ei au decis să pătrundă în sistem şi să elibereze lumiile Orioniene.

Cum credeţi că s-a terminat povestea? Orionienii s-au răzbunat distrugând o întreagă planetă Pleiadiană. Unii dintre voi probabil vă puteţi aminti această scenă, pe care o puteţi găsi în unul din filmele Star Wars, atunci când Imperiul distruge o planetă care găzduieşte o bază rebelă. Este o scenă scurtă din film. Vă amintiţi emoţia din momentul când acea planetă a fost distrusă? Acea scenă accesează o memorie ancestrală.

Din fericire, după ce planeta lor a fost distrusă Pleiadienii şi-au învăţat lecţia. Ştiau că nu mai puteau să se implice. Ei au păstrat în sistemul lor solar acea planetă carbonizată şi lipsită de viaţă. Ea încă se găseşte acolo. Au păstrat-o pentru a-şi reaminti futilitatea războiului, pentru a fi mereu modeşti şi niciodată aroganţi.

Acea memorie este păstrată foarte adânc în interiorul sufletului Pleiadian. Uneori le este foarte dificil să vorbească despre ea. Milioane de oameni au murit pentru ca civilizaţia lor să înveţe acea lecţie.

Lemuria şi Arcturia

Haideţi să ne reîntoarcem la Pământ. Sunt prezente atât de multe aspecte ale creaţiei manifestate prin diversele forme de viaţă de pe Pământ, deoarece există atât de multe specii extraterestre care le-au influenţat. Haideţi să mergem către regiunea Pacificului, care va include şi Asia de Sud – India, Thailanda, părţi din Japonia, Polinezia, Indonezia, ş.a.m.d. În mitologia voastră, această zonă este cunoscută ca şi Lemuria. Vă rugăm să vă reamintiţi faptul că vom trece foarte rapid prin diferitele perioade istorice. Pentru moment, este ceva imposibil de evitat.

În timpul Lemuriei a existat un tratat. Planeta nu era guvernată numai de coloniile Linene – existând acea înţelegere care a permis realizarea unor interacţiuni între diferitele rase. A existat o influenţă Liriană, Vegană, Siriusiană, Pleiadiană, şi altele.

Chiar înainte de stabilirea acelei colonii Lemuriene, cei care erau responsabili au început să evalueze istoria galactică până în acel punct. Încă exista conflict, război şi luptă. Ce s-a realizat cu adevărat?

Aşadar, ei au decis că era nevoie de influenţa Fondatorilor venită direct de la Sursă. Ei s-au gândit: „Haideţi să vedem dacă putem construi această nouă colonie cu ajutorul influenţei Fondatorilor, astfel încât temelia sa să fie centrată spre legătura cu Sursa şi reamintirea ei. Poate că astfel conflictul va fi rezolvat”.

Ei au făcut un apel: „Care Fondator doreşte să se implice în acest proiect?” Răspunsul a venit din partea unui Fondator Stelar care a dorit să

ajute. Voi îl cunoaşteţi pe acest Fondator sub numele de Arcturia. „În regulă, voi ajuta Pământul” a spus el. Arcturia s-a fragmentat astfel încât să aibă suficient de multă energie pentru a se încarna. De fapt, nu a fost atât de mult un proces de încarnare ci mai degrabă o manifestare – o densificare a energiei Arcturiene pure, venită direct de la Fondatori. Aceste fragmente erau primele fiinţe care s-au stabilit în Lemuria, în acele vremuri străvechi.

Ele au început să construiască o civilizaţie în orice manieră le era disponibilă. În tot acest timp, se întâmpla şi altceva pe planetă? Bineînţeles! De cealaltă parte a planetei, se desfăşurau diverse proiecte genetice realizate de Lineni şi Siriusieni (dar şi de alte civilizaţii) care încă lucrau pentru a crea o fiinţă umană „perfectă”, folosind ADN-ul primatelor. Cele două evenimente se desfăşurau simultan. În acele vremuri, acea zonă din Pacific era mai izolată. În cea mai mare parte a sa, Pământul era un laborator.

Fiinţele Arcturiene au influenţat câteva dintre culturile din Polinezia, cum ar fi cea Balineză, vechii Indieni şi cea Indoneziană, în special cultura Thailandeză. Întregul lanţ Polinezian a fost influenţat, inclusiv insula Paştelui şi ceea ce în prezent sunt numite insulele Hawaii.

Aşadar, care este natura acestei energii Arcturiene venită de la Fondatori. Cum este ea? În esenţă, această energie este echilibrată masculin/feminin. Ea este echilibrată şi din punct de vedere emoţional, ceea ce înseamnă că întreaga dinamică întuneric/lumină şi iubire/frică

este foarte bine echilibrată. Ea are o mare putere de vindecare emoţională. Aşadar, oricine vine în contact cu energia Arcturiană şi se lasă pe mâna ei va fi împins să intre în rezonanţă cu ea. Ea va purifica blocajele emoţionale şi va aduce vindecare.

În mod ideal, această energie Arcturiană poate fi într-adevăr un fundament minunat pentru construirea unei civilizaţii. Dar bineînţeles, ei erau conştienţi că această civilizaţie nu poate fi doar Arcturiană, deoarece ea este prea integrată şi nu va atinge scopul pentru care au venit în această realitate. Până la urmă Arcturienii trebuiau să se fragmenteze, şi erau conştienţi de acest lucru. Ei au sperat să aşeze o temelie puternică prin intermediul căreia să îşi construiască societatea.

Haideţi să vă spunem care este legătura dintre energia Arcturiană şi voi înşivă. Fondatorul Arcturian a fost de acord să asigure un serviciu foarte important umanităţii. De fiecare dată când vă naşteţi în acest sistem sau muriţi şi călătoriţi în afara lui, voi treceţi printr-un tunel aflat între realităţi şi sunteţi în legătură cu energia Arcturiană. Cea mai bună manieră de a descrie acest lucru este prin ideea că Arcturia este imersată în acel tunel, iar voi treceţi prin energia Arcturiană atunci când vă naşteţi sau muriţi. Acest lucru ajută la curăţarea emoţională a persoanei care face tranziţia.

Atunci când copiii se nasc, ei au trecut prin poarta Arcturiană. Atunci când sufletele care rămân în planul astral, entităţiile blocate, trec prin poarta Arcturiană, ele sunt de asemenea curăţate.

Într-un sens, Arcturia are rolul de gaură neagră/gaură albă prin care trece conştiinţa. Acesta este darul lor pe care l-au oferit realităţii voastre.

Pentru o perioadă de timp, civilizaţia Lemuriană (în prima perioadă a sa) a fost foarte armonioasă. Nu existau probleme. Deşi spunem acest lucru într-o manieră foarte iubitoare, totuşi civilizaţia era foarte sterilă deoarece nu oferea provocări. Primii Lemurienii au preluat o parte din învăţăturile Vegane ale preoţilor deoarece ele erau deja adaptate Pământului. Ei au început să le implementeze, deoarece a devenit evident faptul că Pământul trebuia să înceapă a-şi forma propria identitate. Ei s-au gândit că dacă Veganii au fost primii care au ajuns aici, ar putea să folosească practicile lor mistice, care erau prezente pe Pământ pentru o perioadă mai lungă de timp.

După o vreme, celelalte fiinţe prezente pe planetă care erau implicate în programul genetic, au supravegheat dezvoltarea culturii Lemuriene şi s-au gândit: „Hmm, acea zonă pare foarte idilică. Poate că o să merg în vacanţă acolo!”. Restul planetei a început să exercite o presiune din ce în ce mai mare pentru a intra în contact şi a interacţiona cu această energie Lemuriană. Era ca şi cum celelalte civilizaţii percepeau energia Lemuriană ca fiind un lac sau o fântână frumoasă din care puteau să bea pentru a-şi potoli setea. Aşadar, vedeţi care este mersul lucrurilor!

Celelalte grupuri de pe planetă au început să se lupte asupra dreptului de a controla acest paradis – aceeaşi veche poveste! Cam în acea

perioadă, fiinţele Arcturiene s-au ascuns. În acele momente, ascuns însemna ca ei să meargă prin peşterile din Polinezia create de lavă, aflate adânc sub Pământ; iar unii dintre ei au ajuns în Perú, Chile, Bolivia, partea de Vest a Americii de Nord, Asia şi Indonezia.

Aceste fiinţe Arcturiene nu doreau să participe la lupta pentru control dar nu aveau de gând să renunţe la angajamentul lor de a veni pe Pământ şi de a ajuta. Aşadar, pur şi simplu ele au trăit în subteran şi au devenit îngrijitorii energiei planetei – energia conştiinţei de masă. Ele s-au angajat în a-i ajuta la vindecarea emoţională (sau oricare alt tip de vindecare) pe toţi cei care erau suficient de sensibili pentru a percepe energia lor şi a cere ajutorul. Ele nu îşi oferă niciodată ajutorul fără să li se ceară acest lucru.

Aşadar, în acel moment se desfăşura migraţia către Lemuria realizată de celelalte fiinţe ale planetei. Aceasta era formată dintr-o combinaţie de Lineni, Siriusieni, Vegani, Pleiadieni şi alte fiinţe similare. Ei au început să îşi asume controlul asupra civilizaţiei şi au încercat să emuleze modul de viaţă al Lemurienilor, dar bineînţeles, nu au avut niciodată aceeaşi energie în spatele acţiunilor lor.

Atlantida

Aproximativ în acelaşi timp, în ultima perioadă a Lemuriei, de cealaltă parte a lumii exista o altă civilizaţie care a început să se dezvolte, cea pe care o cunoaşteţi ca fiind Atlantida. Ea era de asemenea un creuzet între diferite specii. Dar spre deosebire de ideologia

Lemuriană care urmărea reîntorcerea la Sursă şi căutarea spirituală, cea din Atlantida era în esenţă similară cu cea Liriană – dezvoltare tehnologică, expansiune în spaţiu şi cucerire.

Această expansiune nu este neapărat negativă dacă este realizată dintr-un punct de echilibru. Pentru o vreme Atlantida se afla în echilibru, deoarece a produs câteva tehnologii minunate care erau foarte benefice şi aveau efect de vindecare asupra oamenilor. Dar odată cu începerea migraţiei Orioniene, ele a început să fie pervertite. Atunci când spunem „migraţia Orioniană" ne referim la ceea ce am menţionat mai devreme în această carte. Unii preoţi reuşeau să străpungă plasa orioniană, să treacă de ea şi să ajungă pe Pământ. Ei veneau în Atlantida deoarece acea civilizaţie era similară cu a lor. Ca urmare a acestor evadări, Imperiul îi urmărea prin plasă către Atlantida, iar întreaga dinamică era recreată.

Puteţi vedea că întreaga dinamică a polarităţii era din nou pusă în scenă. Nu mai trebuie să vă spunem ce s-a întâmplat cu Atlantida, deoarece ştiţi deja povestea. În esenţă, ea s-a autodistrus ca urmare a luptei dintre polarităţi. Luptele au distrus de asemenea şi o mare parte din Lemuria. Odată ce Atlantida a ajuns la maxima sa dezvoltare, ea a dorit să obţină noi teritorii. Lemuria a căzut foarte rapid deoarece nu era focalizată asupra războiului.

Căderea Atlantidei şi a Lemuriei a apărut într-o perioadă de timp, când pe Pământ existau schimbări climatice majore – ceea ce voi numiţi o

inversare a polilor. Luptele au facilitat sfârşitul acestor ere. În tot acest timp, încă existau zone pe Pământ în care se făceau experimente genetice, pentru a crea omul perfect. Acum, pregătiţi-vă pentru încă o răsucire a dimensiunii spaţiu/timp – mai intensă decât cele pe care vi le-am oferit până acum!

Unii dintre Fondatori (arhitecţii) care supravegheau acest experiment, au înţeles că dacă el va continua în aceeaşi manieră, nu va avea succes. Fondatorii au făcut o proiecţie viitoare, asemănătoare cu o proiecţie matematică. Ei au văzut că Pământul nu va supravieţui. Fondatorii au simţit că trebuie să facă ceva pentru a schimba o variabilă, astfel încât Pământul să meargă pe alt drum. Ei au luat o decizie radicală.

Zeta Reticulienii

Din perspectiva nivelului de conştiinţă la care se află Fondatorii, nu era mare lucru pentru ei să călătorească prin timp. Ei s-au conectat la o probabilitate vitoare pentru a găsi o specie care putea să le ofere sprijin. Fondatorii au găsit specia pe care voi o numiţi Zeta Reticulienii, sau „Cenuşii” – după cum unii dintre voi îi numesc. Aceste fiinţe fac parte dintr-o cultură centrată în jurul ideii de o singură minte. Pentru aceia dintre voi care sunteţi fani Star Trek, ei se aseamănă cu Borgii, dar fără toate manifestările lor negative. Ei sunt un câmp de conştiinţă simplu, unificat, o singură minte în mai multe corpuri.

Uitaţi ceea ce credeţi că ştiţi despre Zetani.

Noi nu vorbim despre ceea ce aţi citit în literatura OZN care produce frică. Zetanii au oferit o parte din ADN-ul lor Fondatorilor şi au spus „Folosiţi acest ADN. Mergeţi înapoi şi creaţi o nouă linie temporală pe Pământ. Faceţi acest lucru creând o nouă specie umanoidă”.

Până în acest moment, în vremea Lemuriei şi Atlantidei, singurele specii care într-adevăr interacţionau pe Pământ erau Linenii (care erau într-un sens Caucazieni) şi Veganii (care aveau pielea mai închisă la culoare). Chiar şi în experimentele genetice în care au folosit ADN al primatelor, ei au creat aceste fiinţe după propria lor imagine. Ei nu au creat o nouă specie ci mai degrabă o copie a lor. Zetanii au spus, „Nu. Trebuie să creaţi o nouă specie. Aşa trebuie să faceţi şi trebuie să ne ascultaţi, deoarece variabila unei minţi unificate trebuie încorporată în conştiinţa de masă a Pământului, altfel specia nu va supravieţui”.

Rolul Asiei

Aşadar, Fondatorii s-au reîntors pe continentul Asiei şi au început să lucreze la un nou proiect genetic, folosind ADN-ul obţinut de la Zeta Reticulieni, pentru a crea ceea ce în prezent este numită rasa galbenă. În momentul de faţă, pe planeta voastră există Estul şi Vestul. Dacă vă uitaţi la ideologiile celor două continente, veţi vedea câteva polarităţi foarte accentuate.

În această perioadă în care vă aflaţi, puteţi observa că Estul şi Vestul încep să se întâlnească şi să se armonizeze. Fiindu-le oferită această oportunitate de a crea o nouă specie, Fondatorii

au simţit că ea va calma natura individualistă a planetei; şi într-un final ea va începe să le înveţe pe toate fiinţele să trăiască din perspectiva unei minţi de grup. (Prin a trăi ca o minte de grup nu ne referim la a trăi ca o gloată de zombii! Ci pur şi simplu să trăiţi în unitate şi diversitate în acelaşi timp. Aici este paradoxul.)

Aceste experimente genetice din Asia au fost bine protejate şi păzite. În curând ei au creat diverse prototipuri a ceea ce voi numiţi rasa galbenă. Apoi le-au împrăştiat în toată Asia.

Noi (eu Germane şi Sasha – un contact Pleiadian) am discutat destul de mult despre aceste teme cu grupurile din Japonia. Noi am condus aceste grupuri din Japonia către siturile arheologice unde au fost păstrate şi educate aceste prototipuri din Asia. Ele reprezentau un punct de răscruce, care urma să îndrepte lumea voastră pe direcţia integrării.

Odată ce aceste corpuri manipulate genetic au fost create şi au început să se reproducă, o parte din modelele fundamentale au fost păstrate în centre educaţionale. Ele au fost educate în calea misticismul Vegan şi în unele practici spirituale Pleiadiene, care sunt de o natură foarte feminină. Din punct de vedere ideologic, cultura Orientală a fost influenţată de energia Arcturiană fundamentală şi de către misticismul Vegan sau spiritualitatea Pleiadiană.

Prototipurile au primit lecţii despre conştiinţă, câmpuri unificate şi legătura minte/corp. Prototipurile au fost învăţate că omul este o fiinţă holistică, mai degrabă decât o colecţie

de organe, piele şi oase. Fondatorii au simţit că aceste prototipuri trebuiau să înveţe imediat acest adevăr, înainte ca ei să absoarbă alte sisteme de convingeri care urmau să fie transmise genetic la copiii lor. A existat o perioadă intensă de antrenament în practicile misticismului Vegan. Odată ce aceste prototipuri au absolvit – şi într-adevăr a existat o ceremonie de absolvire şi o călătorie şamanică – ei au fost lăsaţi să meargă în afara centrelor, să se reproducă şi să însămânţeze întreaga zonă a Asiei şi o parte din Polinezia şi Indonezia.

Într-un sens, aceste proiecte genetice au fost realizate sub privirile restului planetei. Celelalte culturi erau atât de absorbite de propriile lor proiecte de creare a unor prototipuri, încât nu le-au acordat prea mare atenţie Fondatorilor, şi nici nu credeau că proiectul lor va avea cine ştie ce succes. În curând, aceste învăţături Vegane purtate de prototipurile timpurii, au început să se împrăştie şi să influenţeze structura conştiinţei de masă, literalmente schimbând cursul istoriei Pământului. Nu putem să nu accentuăm acest lucru. Dacă nu ar fi existat aceşti Zetani şi Fondatori care să aducă înapoi ADN-ul şi să îl implementeze, nu cred că aţi fi ajuns atât de departe. Ar fi existat prea mult individualism şi polaritate.

Acum, puteţi vedea de ce există diferenţe atât de mari între învăţăturile din Est şi cele din Vest – deşi ele au într-adevăr câteva puncte comune. În sistemul de convingeri a Vestului a existat mereu sentimentul că Estul ascunde ceva, sau că există

câteva secrete importante acolo. Acest lucru este adevărat – există câteva secrete. Nu este vorba doar de înţelepciunea predată acelor prototipuri; ţineţi minte că acei Fondatori Arcturieni care au mers în subteran încă se află acolo. Ei încă sunt gardienii Pământului. Ei sunt acele fiinţe ale Pământului Interior. Fondatorii sunt bătrâni; şi se află aici de o perioadă lungă de timp.

În timpul distrugerii Atlantidei, existau câţiva preoţi foarte pozitivi şi puternici în Atlantida – şi alţii împrăştiaţi în toată lumea – care au trebuit să meargă în subteran pentru a păstra cunoaşterea pe care au acumulat-o până în acel moment pe planetă. Aceste fiinţe din Pământul Interior, Arcturienii, i-au adăpostit pe preoţi şi s-au asigurat că ei sunt în regulă. Chiar şi în prezent, ei păstrează câteva dintre cele mai sacre învăţături de pe Pământ. Acestea încă nu au fost oferite liber publicului datorită consecinţelor care ar apărea ca urmare a acestei decizii. Ei încă păstrează aceste învăţături. Aşadar, aveţi câţiva gardieni foarte puternici care au grijă de voi şi de interesele planetei. Ei nu vor să plece nicăieri, deoarece îşi iau foarte în serios angajamentele.

Începuturile Zeta Reticulienilor

Haideţi să ne întoarcem în timp. Am vorbit despre Vegani şi despre primele stadii ale dezvoltării lor. A existat un grup de Vegani care s-a separat de unele dintre grupurile principale şi a creat propriile colonii şi sisteme planetare. De-a lungul timpului, ei s-au distanţat de ideologia

Liriană. La un moment dat al evoluţiei lor, ei au mers pe un drum greşit şi au început să fie prea orientaţi tehnologic. Ei şi-au pierdut conexiunea cu planeta lor şi au uitat de unde au venit. Au apelat la ştiinţă şi tehnologie pentru a găsi o soluţie, simţind că au pierdut controlul asupra universului lor.

Într-un final, ei şi-au poluat planeta, care la rândul ei i-a poluat pe oameni, aceştia devenind foarte bolnavi. Ei le-au permis pasiunilor să îi domine şi să îi distrugă. Într-un final civilizaţia lor a ajuns în pragul distrugerii. Datorită otrăvurilor pe care le-au ingerat în corpul lor, cele mai multe dintre femei şi bărbaţi nu au mai putut să se reproducă. Ştiau că trebuiau să ia o măsură drastică, altfel nu vor supravieţui. Aşadar, ce au făcut?

Ei şi-au dat seama că emoţiile lor sunt sursa acestei situaţii. Ei s-au uitat la tot ceea ce au învăţat despre manipularea genetică şi au spus: „Avem de gând să ne reconfiguram astfel încât să trăim fără emoţii. Astfel, vom rezolva problema”. Ei au făcut acest lucru. Ei au început să se reproducă în laborator. Bineînţeles, nu au devenit mai puţin toxici. Această idee nu a fost de folos planetei lor, care a devenit atât de toxică încât Zetanii au trebuit să trăiască în subteran. Ei au continuat să facă experimente genetice. Într-un final, Zeta Reticulienii nu au mai avut corpuri emoţionale, şi bineînţeles, au devenit foarte dezechilibraţi.

Mii de ani au trecut până când au înţeles că aveau nevoie de ajutor. Ei au mers pe un drum

greşit. Au făcut ceea ce nu trebuia pentru a se vindeca. Zetanii habar nu aveau cum să repare pagubele. (Încercăm să păstram povestea noastră cât mai concisă cu putinţă. Există versiuni mai lungi ale ei în cartea Vizitatorii din Interior). Până la urmă, pentru a supravieţui ei trebuiau să găsească o nouă sursă de material genetic. Ei au dorit să facă călătoria înapoi spre Sursă şi au crezut că au găsit răspunsul. Dar nu era răspunsul cel bun.

Soluţia lor a fost de a găsi o altă specie cu care să aibă o conexiune – o specie care să se ofere voluntar în a-i ajuta să recâştige ceea ce au pierdut; astfel încât Zetanii să se reîntoarcă pe drumul integrării cu Sursa. Ghiciţi cine s-au oferit voluntari. Oamenii de pe Pământ.

Aceste fiinţe care se aflau în pericol se numesc Zeta Reticulienii sau Cenuşiii. Încă o dată, uitaţi tot ceea ce aţi citit şi este fundamentat doar pe frică. Ea nu intră în poveste. O parte din acele informaţii sunt dezinformări şi speculaţii. Gândiţi-vă doar la povestea pe care vi-o spunem.

Ce au cerut Zetanii în schimbul ajutorului lor? Un lucru pe care l-au oferit – aşa cum am spus mai devreme – a fost o parte din materialul lor genetic, împreună cu indicaţii privind orientarea către o singură minte – ele ajutându-i pe Fondatori să creeze rasa Asiatică, cea care va salva până la urmă Pământul. Un alt lucru important este că prin interacţiunea dintre două specii care sunt contrare una faţă de cealaltă, fiecare dintre ele poate învăţa despre frică şi iubire. Un om se poate uita la un Zetan şi un Zetan se poate uita la un

om; fiecare dintre ei văzând sinele său opus şi trecând prin acea frică. Zetanii pot învăţa despre individualitate. Oamenii pot învăţa despre unificare. Ambele rase vor fi câştigate. În plus, unele dintre aceste fiinţe generoase de pe Pământ şi-au oferit propriul ADN pentru a ajuta la crearea unei noi specii hibride, între Zetani şi Oameni.

Toate acestea sună ca şi o veche poveste. Încă o dată vorbim despre o nouă specie – va reuşi ea să ajungă la integrare? Datorită faptului că această specie este o combinaţie între Zetani şi Pământeni, ea are o mare şansă de supravieţuire – nu numai datorită manipulărilor genetice ci şi datorită intenţiei aflată în spatele ei. Scopul pentru care a fost creată această rasă, nu era de a crea un om perfect, aşa cum toţi până în acel moment au dorit. Intenţia era ca ea să îşi înfrunte umbra, sinele contrar – să îl iubească, îmbrăţişeze şi să devină el – astfel înlesnind calea către Sursă.

Aveţi toate aceste drame care se desfăşoară simultan. Este destul pentru a vă da o bătaie de cap! Nu trebuie să vă îngrijoraţi faţă de niciuna dintre ele. Ci pur şi simplu să ştiţi că toate se desfăşoară simultan, într-un dans măreţ, asemănător unei coregrafii de balet. Şi chiar dacă uneori el pare ameninţător, suntem siguri că într-un final rezultatul va fi integrarea.

Prima oară ai vorbit despre maniera în care Veganii au sfârşit prin a se autodistruge, reprogramându-se astfel încât să nu aibă emoţii, şi apoi ai început să vorbeşti despre Zetani? Care este relaţia dintre cele două specii?

Cultura Vegană a fost sursa genetică a Zetaniilor. În această prezentare v-am arătat cum odată cu trecerea timpului, diferitele specii au migrat şi s-au transformat. O ramură a Veganilor a devenit rasa Zeta Reticuli.

Ce a mai rămas din Vegani?

Nu mai sunt mulţi Vegani în forma lor originară. Există multe culturi care sunt urmaşii Veganilor – cum ar fi Altar de exemplu. Cu toate acestea, identitatea Veganilor aşa cum a existat acum multe milenii în urmă, nu mai este prezentă sub aceeaşi formă. Ci mai degrabă ideologia Vegană încă este încorporată de către alte culturi.

Există Arcturieni care trăiesc sub Muntele Shasta?

Da. În ceea ce îi priveşte pe Fondatorii Arcturieni care şi-au asumat o formă corporală, trebuie să precizam că există pe planeta voastră şi alţi Fondatori Stelari, care au avut rolul de gardieni. Noi am vorbit despre Arcturieni deoarece ei au o influenţă semnificativă asupra Pământului.

Care a fost influenţa lui Hristos?

O doamne, această întrebare ne duce către o zonă încurcată! Iisus a avut o puternică influenţă Arcturiană: echilibrul. De-a lungul timpului,

puterile care au condus experimentele genetice, mereu au încercat să creeze fiinţa perfectă. În cazul lui Hristos şi a altor entităţi foarte cunoscute de pe lumea voastră, a existat o încercare de a unii ceea pot fi numite două case regale. După cum ştiţi, o alianţă este formată atunci când aduci împreună cele două case, sperând că fiecare dintre ele va beneficia de anumite avantaje. Iisus reprezintă o hibridizare genetică. Pe timpul lui Iisus, casele regale nu mai erau Lira şi Vega, ci Lira şi Sirius. (Veganii care erau în legătură directă cu Pământul au migrat către constelaţia Sirius, astfel încât ei şi-au asumat o nouă identitate – cea de Siriusieni). În acel moment, Siriusienii erau adevăraţii inginerii genetici. Ei erau foarte avansaţi.

Iisus a fost o încercare de a uni două case regale în speranţa că pacea poate fi adusă pe Pământ. El a reprezentat de asemenea, o încercare de a crea fiinţa umană perfectă. S-a sperat că Hristos se va reproduce şi că va însera această linie genetică în fondul genetic al Pământului. El s-a reprodus iar descendenţii săi au devenit linia Merovingiană. Le puteţi găsi urma de-a lungul istoriei Europei. Ţineţi minte că s-a zvonit că prinţesa Diana este de origine Merovingiană; prin urmare, copilul ei care va fi omorât într-o zi, este Merovingian. Chiar şi în Japonia există un loc numit mormântul lui Hristos. Există convingerea că Hristos a venit în acest sat din nordul Japoniei, după aşa numita crucificare. El s-a stabilit aici, a avut o familie şi într-un final a murit.

Aşadar, moştenirea genetică a lui Hristos într-adevăr se află în fondul genetic al planetei voastre. Orice aspect care se afla în fondul genetic se găseşte şi în structura conştiinţei de masă, prin urmare face parte şi din voi. Dacă există o singură mutaţie în fondul genetic al Pământului, întreaga configuraţie se va schimba, ca urmare a principiului holografic.

În această manieră au creat inginerii genetici Pământul?

Parţial. La început, toţi lucrau la proiecte individuale. Manipulările genetice din Africa au avut ca rezultat crearea raselor Africane. Manipulările genetice din Asia au fost realizate cu scopul de a crea rasele Asiatice. Cele din Europa au condus la crearea raselor Caucaziene, ş.a.m.d. La început toate acestea proiecte se realizau doar într-o anumită zonă, dar odată cu trecerea timpului au început să apară încrucişări. Schimbările au început să apară nu numai la nivelul de suprafaţă ci şi în interiorul conştiinţei de masă. Chiar şi în prezent de exemplu, dacă v-aţi decide dintr-odată să luaţi toţi negrii şi să îi aduceţi în Africa iar toţi Asiaticii să îi mutaţi în Asia, separând oamenii în diferite regiuni, aceste delimitări clare nu ar avea succes. Deja aţi modificat întregul. Voi puteţi fi separaţi de graniţe artificiale, dar acest lucru nu contează, deoarece identitatea voastră este orientată în jurul ideii de un singur popor. Atunci când toţi dintre voi învăţaţi să coexistaţi în pace, de fapt voi faceţi pace cu alte aspecte ale voastre.

Poţi vorbi despre piatra din vârful piramidei?

Am auzit că este conectată cu energiile din Venus, Sirius şi Orion.

În primul rând, Venus este o poartă pentru energia Siriusiană şi Pleiadiană. Probabil că Venus este una din porţile principale (din sistemul vostru solar) pentru energia galactică. În ceea ce priveşte Egiptul, probabil că sunteţi conştienţi de unele descoperiri ale oamenilor de ştiinţă, care au făcut cercetări pe platoul Ghiza şi în alte temple. Aceste piramide sunt replici la scară a poziţiei constelaţiei Orion. Cei mai mulţi dintre voi ştiţi că piramidele sunt mult mai vechi decât afirmă arheologii vostrii. Aceste temple au fost poziţionate după modelul constelaţiei Orion, pentru a le reaminti tuturor celor care vin pe această planetă – şi a vă reaminti vouă – că tema principală la care lucraţi este integrarea polarităţii. De asemenea, ea vă reaminteşte că principala legătură pe care o vindecaţi este drama Orioniană.

Atunci când am amintit despre plasa Orioniană, am vorbit de asemenea şi despre maniera în care preoţii urmau să migreze şi să ajungă pe Pământ. Unele dintre porţile Orioniene către Pământ sunt în Orientul Mijlociu. Aşadar, nu este o coincidenţă faptul că tema Orioniană este prezentă pe tot cuprinsul Egiptului. Osiris a avut o puternică conexiune Orioniană. Precursorii zeilor Egipteni (cei Sumerieni) – au avut de asemenea puternice conexiuni cu Orion, Sirius şi Lira.

Există şi alte locuri pe Pământ unde structura piramidelor reflectă poziţia constelaţiei Orion. În sud-vestul S.U.A., oraşul Phoenix are asemenea

structuri – dar aceste temple sunt atât de vechi încât în momentul de faţă, rămăşiţele lor se află sub oraş. Există de asemenea şi alte zone din Sud-Vestul S.U.A. Anumite zone din Mongolia au şi ele o conexiune cu Orion. În esenţă, energia Orioniană a fost imprimată asupra acestei planete. Nu puteţi scăpa de ea. Trebuie să o vindecaţi. Aceste structuri sunt un semn care prin care vă reamintiţi că nu veţi merge nicăieri, până când nu veţi vindeca aceste răni.

Aşadar, drama Orioniană este ceea ce noi percepem. Un lucru pe care l-am învăţat de la această sesiune, este că energia Orioniană ne ajută şi depinde de noi să o vindecăm. O putem privi dintr-o altă perspectivă. Nu trebuie să fie o energie cu care nu vrem să avem de-a face. Nu trebuie să scăpăm de ea. Trebuie doar să transmutăm această frică faţă de energia Orioniană, transformând-o în iubire.

Da. Vă vom spune un secret. Uneori oamenii m-au întrebat, „Germane, dacă ar fi să clasifici energia ta, care ar fi aceasta?” Cea mai bună descriere a matricei conştiinţei noastre este ceea ce voi aţi numi „lumina Orioniană”. Ea nu înseamnă lumină polarizată – opusul întunericului. Dacă ar fi să priviţi întreaga dramă Orioniană şi maniera în care ea este jucată pe alte lumi, complet integrată şi vindecată, ea este lumina Orioniană. Ea face parte din *voi* de asemenea. Voi *sunteţi* această energie. Sper că nu suntem chiar atât de înfricoşători!

Germane, există o cale prin care poţi descrie felul în care arătăm, în percepţia ta? Cum arătăm în realitate?

Vă percepem ca având două mâini, două picioare şi un cap, dar ca fiinţe de lumină care se mişcă într-o lumină fluidă. Capul vostru nu este rotund ci mai degrabă oval. Aşa vă percepem pe voi. Nu vă vedem ca şi indivizi. Noi putem percepe că sunt fiinţe diferite în cameră. Nu vă *vedem* diferenţele individuale per se dar vă *simţim* a fi diferiţi. Aceasta este cea mai bună manieră de a vă descrie. Ne pare rău că suntem atât de vagi!

Doar pentru a clarifica, ai spus că în prezent pe Pământ nu mai există fiinţe care sunt pur Vegane, Orioniene sau Linene, corect? Vrei să spui că din punct de vedere holografic, toţi dintre noi am devenit o singură specie? În prezent suntem o singură specie? Suntem cu toţii oameni de pe Pământ şi fiecare dintre noi deţine în interior aceste memorii? Poate că cineva este mai mult Lirian sau Vegan, dar suntem cu adevărat fiinţe de pe Pământ?

Da, absolut. Încă există Pleiadieni, Arcturieni, Siriusienii, ş.a.m.d. Cu toate acestea, pe lumea voastră voi aţi creat literalmente o nouă specie prin unificarea diferitelor influenţe ale familiei galactice. Iniţial, încrucişările genetice erau importante deoarece era nevoie de modificarea fondului genetic, dar în prezent nu mai sunt necesare hibridizări suplimentare. Aţi putea să vă opriţi, deoarece deja aţi pus această specie pe drumul integrării.

În prezent genomul uman este foarte

uniform. Nu te poţi uita la el şi observa vreo diferenţă în afara unor poziţionări specifice ale aminoacizilor. Dar fiinţele umane sunt fiinţe umane.

Da, da. În trecut – de exemplu în timpul proiectelor genetice – dacă ar fi fost să examinaţi aceşti noi oameni din Africa, Europa şi Asia, vi s-ar fi părut că fac parte din specii diferite, deşi înrudite. În prezent, situaţia este diferită.

Cum poartă Egiptul memoriile ancestrale ale planetei noastre, şi care este rolul Atlantidei şi Lemuriei?

Majoritatea zeilor şi a miturilor egiptene – de exemplu povestea lui Osiris şi a lui Îisis – sunt de fapt versiuni Egiptene a memoriilor prezente în culturi mai vechi. Ceea ce cunoaşteţi ca fiind mitologia Egipteană este de fapt foarte asemănătoare cu cea din Mesopotamia – Babilon, Sumeria şi alte culturi mai vechi. Acolo au fost create aceste mituri. Ele au fost transmise din generaţie în generaţie, de-a lungul diferitelor civilizaţii şi fiecare dintre ele le-a adoptat. Aşadar, ideea conform căreia capul lui Osiris a fost tăiat este de fapt o metaforă, care îşi are rădăcinile într-o cultură mai veche. Chiar şi fiinţa numită Kwan Yin se aseamănă cu Inanna, Isis, ş.a.m.d. Voi aţi purtat aceleaşi mituri de-a lungul generaţiilor şi le-aţi interpretat diferit, în funcţie de cultura din care făceaţi parte. Miturile au păstrat vie memoria voastră. Multe dintre aceste memorii îşi au sursa în perioade chiar mai vechi, în timpul Atlantidei şi Lemuriei. Există culturi mult mai vechi care sunt sursa a numeroase mituri. Iar în ceea ce priveşte

noile civilizaţii – cum ar fi de exemplu Grecia antică – care au propriile mituri, multe dintre acele drame corespund unor arhetipuri exprimate în cadrul unor civilizaţii mai vechi.

Poţi vorbi despre Nibiru?

În acest moment nu voi vorbi foarte mult despre acest subiect, dar pot să vă spun că scrierile voastre vorbesc despre Nibiru ca fiind un asteroid aflat pe o orbită eliptică, asteroid care străbate sistemul vostru solar odată la 3600 de ani. Suntem de acord cu acest lucru, dar vrem să dezvoltăm puţin acest subiect şi să vă spunem că planeta Nibiru face de asemenea parte din constelaţia Sirius, deşi ea străbate sistemul vostru solar pentru o perioadă scurtă de timp. Voi şi Sirius aveţi conexiuni foarte puternice. Dacă aţi merge pe Lira sau oriunde altundeva în spaţiu, privind printr-un telescop către această parte a galaxiei, este foarte probabil să credeţi că Sirius, Sol (soarele Pământului) şi Vega fac parte din aceeaşi constelaţie sau chiar sistem de stele. Din perspectiva voastră, Vega se află în sistemul Lirian. Dar de undeva din spaţiu, ea pare mai degrabă a face parte din sistemul vostru, deoarece se află atât de aproape de voi.

Da, Sirius se află la aproximativ 8 ani lumină faţă de Pământ iar Vega la aproximativ 15 ani. Aşadar, din spaţiu cele 3 stele par foarte apropiate una de cealaltă. De asemenea, aş vrea să îţi pun o întrebare cu privire la Marte şi o întrebare despre centura de asteroizi (Maldek)? Ai spus mai devreme că a existat o planetă acolo. Mai există urme ale colonizării planetei Marte? Am putea să

le descoperim atunci când mergem pe Marte?

Da, da. O parte dintre ele au fost deja descoperite. Iar în ceea ce priveşte centura de asteroizi, au existat câteva cauze diferite care au dus la distrugerea planetei. Unele dintre ele sunt o consecinţă a faptului că societatea de pe acea planetă a degenerat – foarte mult război. A existat un cataclism extern, sau un impact, şi de asemenea câteva represalii. S-a desfăşurat o luptă şi cineva „de acolo" a simţit că Maldek putea fi sacrificată. Distrugerea ei a fost asistată din exterior.

Ştim că există unele informaţii care afirmă că Pământul a fost smuls din Tiamat, un alt corp planetar. Pământul s-a format ulterior ca urmare a unui cataclism. Atunci când sistemul vostru solar a fost creat, existau doar patru planete mari. De-a lungul diferitelor evenimente, planetele s-au fragmentat, creând mai multe planete. Acest lucru este un fenomen foarte natural.

Este corect să spunem că prima oară au existat fiinţe pe planeta Maldek, apoi pe Marte şi într-un final ele au migrat spre Pământ?

Maldek şi Marte au fost prima oară colonizate de către Vegani, cu *foarte* mult timp în urmă. Pentru o perioadă, s-a realizat o colonizare simultană a ambelor planete.

Am auzit ca încă există câţiva Pleiadieni şi Orionieni care trăiesc pe Marte şi controlează

evenimentele de pe Pământ. Este adevărat acest lucru?

Nu în măsura în care zvonurile v-ar determina să credeţi. În mod sigur există o influenţă a planetei Marte. Nu avem voie să vorbim despre acest lucru. Nu vrem să spunem că cineva ne interzice; este mai mult decât atât. Deoarece avem o perspectivă globală, putem simţi ce vă este de ajutor şi ce nu. Există o facţiune care crede că stăpâneşte planeta Marte şi au existat câteva incidente – de exemplu Phobos, sonda Pământeană care a fost distrusă atunci când a mers pe Marte – deoarece aceste grupuri cred că se află în posesia planetei. Deoarece oamenii încep să deţină tehnologie rudimentară de călătorie în spaţiu, Pământul devine o nouă facţiune care trebuie luată în considerare. Cei din guvernul vostru sunt conştienţi că ceva se întâmplă, şi nu forţează noi expediţii pe Marte.

Aşadar, în ceea ce priveşte numărul lor, vorbim de o mie de fiinţe sau mai puţin?

Mai puţin de o mie.

Sunt încarnaţi în mod fizic acolo?

Nu încarnaţi în sensul de „născuţi” în acel loc. Ci mai degrabă ei stau temporar pe acea planetă sub forma unor corpuri fizice, deşi ele nu sunt ceea ce voi numiţi a fi corpuri tridimensionale. Ele se află într-o bandă de

frecvenţă puţin diferită. Realităţiile voastre pot fi defazate, dar cu toate acestea vă puteţi influenţa în mod energetic.

Sunt ei fiinţe negative care influenţează Pământul?

Nu este dorinţa noastră de a eticheta vreodată pe cineva ca fiind negativ. Acest lucru înseamnă polaritate. Esenţa a ceea ce vrem să vă comunicăm astăzi este mult diferită de polaritatea negativ-pozitiv. Nu vom confirma sau infirma. Dar ceea ce putem spune este că mereu există încercări din partea diferitelor grupuri, de a influenţa sau controla – dacă aceste încercări îi face să fie negativi, este o judecată de valoare pe care nu o vom exprima. Fiecare dintre voi deseori încearcă să îşi exercite controlul asupra altora. Acest lucru nu vă face să fiţi negativi.

Ce poţi spune despre faţa de pe Marte? Este într-adevăr o faţă?

Ea îndeplineşte aceeaşi funcţie ca şi tiparul centurii Orionului, reprezentat de piramidele de pe platoul Ghiza. Ea este un semn. La fel ca orice test Rorschach bun, ceea ce vedeţi este ceea ce trebuie să vedeţi.

Ne poţi spune câte planete sunt populate? Şi nu numai în dimensiunea noastră, ci mai degrabă câte planete sunt populate într-o formă sau alta în orice dimensiune?

„Populate”? Va trebui să defineşti cuvântul „populate”.

Planete dense care conţin fiinţe fizice.

Cu câteva excepţii, aproape fiecare planetă are asociată o anumită conştiinţă. Ţineţi minte ceea ce am spus la început – planetele şi stelele sunt Fondatori. De exemplu, în cazul planetei Pleiadiene care a fost distrusă şi lăsată ca şi o mărturie a războiului, ea nu mai are nicio conştiinţă, iar acest lucru este deliberat. Cei care sunt în apropierea ei pot simţi cu adevărat goliciunea planetei şi futilitatea războiului. Majoritatea planetelor au anumite conştiinţe asociate cu ele. Unele dintre ele deţin forme ale conştiinţei mai individualizate, cum ar fi Pământul de exemplu. Planete ca Neptun, au ataşate forme ale conştiinţei mult mai nonfizice. În realitate, depinde de fiecare planetă.

Ce poţi spune despre Lună?

Într-o anumită măsură – şi s-ar putea ca acest răspuns să vă surprindă – Luna are foarte puţină conştiinţă asociată ei. Dar haideţi să explicam acest lucru. În cazul civilizaţiilor care au dificultăţi în a intra în contact cu şi a integra propriul lor întuneric, fiinţele au nevoie de simboluri care să le aducă aminte de existenţa lui. Luna a fost mereu asociată cu latura esoterică – cu mersul în interior şi călătoriile spirituale. La femei, aveţi ceea ce se

numeşte ciclul lunar – o perioadă când vă îndreptaţi atenţia spre interior. Atunci când vă aflaţi în deşert sau în pădure, comunicând cu Luna şi făcând muncă sacră, voi mergeţi în interior. Nu vrem să spunem că Luna este stearpă şi lipsită de orice conştiinţă. Conştiinţa asociată Lunii nu urmăreşte să vă ofere ceva ci să vă reamintească ceva. Ca şi mareele, ea vă poate ajuta să scoateţi întunericul din voi. Luna are diferite faze, în care este vizibilă şi în care este ascunsă, iar ele se află în strânsă legătură cu mareele. Ea este în mod fizic responsabilă nu numai pentru fluxul mareelor ci şi pentru asigurarea unui flux energetic, pentru ca fiecare dintre voi să vă simţiţi propria putere. Voi simţiţi această putere într-o manieră masculină atunci când luna este plină şi aflată în creştere şi într-o manieră feminină atunci când luna se află în descreştere. Ea vă asigură un ritm pentru a vă reaminti de fluxul universului. Scopul ei nu este asemănător Fondatorului asociat planetei Venus. El este considerabil diferit. El are rolul de a vă ajuta pe fiecare dintre voi să vă menţineţi conexiunile.

Ce poţi spune despre Fondatorul care este asociat soarelui nostru, Sol?

Deseori el este ignorat. Cred că are un foarte bun simţ al umorului! Voi avea o conversaţie cu el, aşteptaţi un moment. [Pauză.] El spune că, a sa conştiinţă a fost „cărată în spate” de către Fondatorul care s-a manifestat în sistemul Lirian, ca unul dintre primii sori. Atunci când spunem

„cărat în spate”, ne referim la faptul că el nu a participat activ dar a fost prezent în energie. El a fost de asemenea prezent în energie pe diferiţi sori ai câtorva civilizaţii din constelaţia Vega, înainte ca Sol să ia naştere. El a ales acest lucru deoarece Sol trebuia să vadă începuturile vieţii umanoide, astfel încât atunci când va deveni propriul său soare, să aibă înţelepciunea de a vă ajuta în drumul către integrarea polarităţii. El a dorit să vadă începuturile voastre. Încă de la începutul existenţei sale, el a ştiut că va deveni într-un final soarele Sol – ce va crea sistemul solar care va ajuta întreaga familie galactică în procesul de integrare. Deşi în această încarnare, soarele nu este atât de bătrân ca şi alţi sori, el a acumulat totuşi multă înţelepciune şi experienţă.

Am câteva întrebări cu privire la religie sau spiritualitate. Dorinţa acestor civilizaţii ET străvechi a fost de a se reîntoarce la Sursă. În tradiţiile Orientale, există anumite practici care îi ajută pe oameni să se reîntoarcă la acea conştiinţă şi să se experimenteze pe ei înşişi ca fiind infiniţi şi eterni. Dar reîntoarcerea către Sursă este realizată de fapt în conştiinţă şi nu în experienţa fizică. În acest moment, reîntoarceerea către Sursă este ceva ce toţi putem realiza?

Da! Provocarea este dată de realitatea fizică care v-a distras atenţia. Evident, atunci când reuşiţi să realizaţi ceva după mari provocări, atunci aţi învăţat cu adevărat lecţia. Ideea a fost de a vă îndepărta cât mai mult de un lucru pentru

a-l cunoaşte. Aici se află paradoxul. Aşadar, da, depinde de voi. Dacă unul dintre voi ar putea să cunoască adevărata conştiinţă şi să pună în practică acea cunoaştere, ignorând total orice element care vă distrage atenţia; probabil că aţi putea să vă înălţaţi în acest moment. Nu ar fi niciun motiv pentru a mai fi aici. Însă, cu cât doriţi mai mult să vă înălţaţi, cu atât mai mult trebuie să rămâneţi pe Pământ, şi aici se află ironia! Atunci când iubiţi viaţa de aici, atunci când cooperaţi cu pământul şi sunteţi prezenţi în totalitate aici… veţi pleca!

Este posibil să menţin acea conexiune şi să îmi cunosc întotdeauna adevăratul meu sine, şi cu toate acestea să rămân pe Pământ şi să mă joc?

Da! Orice lucru este posibil.

Epilog

Această stare de a ne reaminti Sinele Autentic sau conştiinţa noastră infinită, a fost căutată de către mistici încă de dinaintea istoriei noastre scrise. Strămoşii noştri extratereştrii nu fac excepţie de la această dorinţă. Prin călătoriile lor în afara Sursei, către amuzamentul realităţii fizice şi toate dramele sale, deseori ei şi-au uitat natura lor – cea de conştiinţă infinită. Cu toate acestea, dorinţa lor lăuntrică de se reuni şi a depăşi iluzia experienţei temporare a realităţii

fizice, i-a determinat cumva să meargă mai departe şi să ajungă la integrare.

În prezent, noi suntem strămoşii. Noi mergem înainte către necunoscut având în interiorul nostru un gol care ne determină să căutăm dincolo de religie şi de explorările New Age, într-un spaţiu profund al autenticităţii şi cunoaşterii. În acest spaţiu nemişcat şi liniştit, noi învăţăm să facem diferenţa între diferitele confuzii, opinii şi drame ale ego-ului (inclusiv seducţia realităţii fizice iluzorii), şi tărâmul vidului şi plinătăţii paradoxale în care se află adevărata noastră conştienţă.

Prin intermediul practicilor esoterice autentice de pe Pământ – care au fost influenţate foarte mult de către misticismul Vegan – strămoşii noştri au creat multe hărţi care ne indică drumul spre casă; ele ne-au fost lăsate ca daruri foarte preţioase. Una dintre cele mai profunde hărţi Vedice, *Yoga Sutra lui Patanjali,* ne arată ultima provocare în calea trezirii – abilitatea noastră de a diferenţia între ceea ce este cu adevărat real şi ceea ce nu este. Această interpretare simplificată a celor două sutre ne arată clar natura provocării:

II. 17: Cauza suferinţei noastre este incapacitatea noastră de a diferenţia între ceea ce este adevărat (cel care percepe, cel care este, conştienţa eternă) şi ceea ce pare a fi adevărul (cel care este perceput de conştienţa eternă, adică mintea umană).

II. 23: Incapacitatea de a diferenţia între mintea temporară, cea care fluctuează, şi Sinele

nostru Autentic (conştienţa eternă) este cauza suferinţei noastre. Dar, această suferinţă ne oferă oportunitatea de a învăţa să discernem şi să creştem, prin înţelegerea naturii adevărate a minţii şi a conştienţei eterne.

Odată cu creşterea conştienţei de pe Pământ – care se desfăşoară într-un ritm foarte rapid – noi încurajăm procesul de reunificare atât cu familia noastră galactică cât şi cu însuşi Sursa, după cum au dorit şi strămoşii noştri extratereştrii. Făcând câte un pas odată, având mintea şi inima deschisă, noi facem împreună această călătorie.

Glosar de termeni

Adam: Acesta este numele dat primului prototip *Homo Sapiens.* „Adam” provine din numele evreiesc „Adama”, ceea ce înseamnă „creat din solul Pământului”, prin urmare „pământean”. În limba Sumeriană omologul lui este „Adapa”, adică „omul model”.

ADN: ADN este o abreviere pentru acid dezoxiribonucleic, care este un compus găsit în cromozoni. El este format dintr-un lanţ lung al unei molecule, care conţine diverse combinaţii de patru nucleotide, una dintre ele fiind molecula de zahăr. Subdiviziunile moleculei sunt considerate a fi genele. ADN-ul este principalul depozitar al informaţiilor genetice.

Altair: Altair este o civilizaţie colonizată de Vegani care se află la o distanţă de 15.2 ani lumină faţă de Pământ. Magnitudinea planetei este de 1.3 şi culoarea sa este galben-pal. Civilizaţia Altair este liniştită şi contemplativă, dedicată unei orientări filosofice paşnice. În prezent, ei nu sunt implicaţi în explorări spaţiale.

Andromeda: Andromeda este o galaxie spiralată de dimensiuni mari, aflată cel mai aproape de Calea Lactee, la o distanţă de 2.2 milioane de ani lumină. Natura tărâmului Andromedan este abstractă şi fluidă. Există o poartă dimensională în vecinătatea noastră galactică, şi ea reprezintă un punct de legătură cu energia Andromedană. Această poartă/punct de legătură este steaua numită Antana.

Antana: Aflată în constelaţia Scorpionului, Antana este considerată a fi o stea binară de culoare roşu intens şi verde smarald. Antana reprezintă o poartă interdimensională către Adromeda. Unele suflete, în timpul încarnării fizice, aleg să treacă prin poarta din Antana pentru a reactiva memoria sufletului lor.

Anubis: În Egiptul antic, Anubis era privit ca fiind ghidul lumii subterane. De obicei el este înfăţişat sub forma unui câine al deşertului sau un şacal. El conducea sufletele către planul astral (în starea de vis) cât şi în sălile din Amenţi, sau

tărâmul celor morţi. Este interesant cum prefixul „an” atât în Sumeriană cât şi în Egipteană înseamnă „al Raiului”. Anubis (Anpu în Egipt) şi Anu (Sumerian) reprezentau în mod simbolic şacalul sau câinele, indicând o legătură directă cu Steaua Câinelui din Sirius.

arhetip: Dicţionarul Enciclopedic Webster defineşte arhetipul ca fiind „un model sau o formă originară; modelul originar după care este creat un lucru sau căruia îi corespunde”. Această definiţie sugerează faptul că toate ideile noastre arhetipale sunt modele inerente (datând încă de la naşterea umanităţii galactice) care continuă să evolueze. Deşi sunt descoperite noi simboluri ale acestor modele, proprietăţiile lor rămân aceleaşi.

Arcturia: Arcturia este o stea galbenă având o magnitudine planetară de 0.3. Energia sa lucrează cu cea a umanităţii şi ajută la vindecarea emoţională şi spirituală. Arcturia este de asemenea o poartă energetică prin care trec oamenii înainte de moarte şi de naştere. Ea funcţionează ca şi o staţie de tranzit pentru conştiinţele nonfizice, care se familiarizează cu experienţa tridimensională.

Asociaţia Lumilor: Ea este un grup de fiinţe fizice şi nonfizice din mai multe tărâmuri, care s-au asociat pentru diferite scopuri. Unii oameni o numesc Confederaţia (sau Federaţia) Galactică. Nu există o structură ierarhică sau o autoritate

inerentă în această Asociaţie. Principalele motive ale interacţiunii lor cu Pământul sunt: (1) pentru a îndemna blând umanitatea să fie mai conştientă de sine şi de statutul său de membru al Asociaţiei şi (2) pentru a preveni declanşarea pe Pământ a unui număr critic de explozii nucleare, acestea putând cauza o ruptură în structura spaţiu-timpului, influenţându-i pe vecinii noştri galactici. Ei nu au nicio intenţie de a evacua pe oricine de pe Pământ. Ei înţeleg necesitatea absolută a rasei umane de a deveni responsabilă pentru sine.

Atlantida: Aceasta este perioada culturală de dinaintea Potopului, a căror origini sunt extraterestre/umane. Potopul a apărut cu aproximativ 11.000 de ani î.Hr.

Austrolopitecus: Acest termen denumeşte orice hominoid din specia dispărută numită Austrolopitecus, care a existat în prima epocă a cuaternarului. Austrolopitecul mai avansat este prima fiinţă considerată a fi cu adevărat umană, care a trăit cu aproximativ 2 milioane de ani în urmă.

biped: Orice fiinţe care au două picioare pot fi considerate a fi bipede.

cetaceele: Cetaceele sunt mamifere marine care fac parte dintr-o clasă diferită a „cetaceelor”, în care sunt incluse balenele, delfinii şi delfinii bruni. Cetaceele au o conştiinţă de aceeaşi natură

cu cea a oamenilor (dar orientată mai mult către cea de-a patra densitate) şi sunt priviţi de către extratereştrii ca fiind oameni acvatici.

channelling: Channellingul este procesul prin care se recepţionează informaţii de la un număr infinit de realităţi interdimensionale. Aceste informaţii pot fi exprimate prin intermediul scrisului, vorbirii, artei, compoziţiilor muzicale şi orice altă formă de exprimare creativă.

clonare: Clonarea este o metodă asexuală de reproducere care foloseşte o sămânţă originală sau un stoc genetic pentru a replica fiinţe.

complex al memoriei sociale: Acest termen se referă la conştiinţa de masă sau identitatea unei matrice de grup nonfizice, care a evoluat dintr-o societate fizică.

conştiinţa: Conştiinţa este forţa subterană de legătură între toate aspectele creaţiei. Ea există sub forma unor manifestări infinite şi se află în afara unei definiţii.

conştiinţa Christică: Conştiinţa Christică este aspectul unei conştiinţe de masă care se recunoaşte pe sine ca fiind o singură fiinţă. Aceasta poate fi comparată cu vibraţia de densitatea a şasea. Termenul „Christic” este deseori înşelător. La fel ca şi Iisus sau Buddha, el reprezintă un nivel al conştiinţei în care nu există

dualitate, nivel care poate fi categorizat ca fiind de dimensiunea a şasea, sau conştiinţa Christică.

conştiinţa de masă: Conştiinţa de masă se referă la identitatea specifică a unui grup. De exemplu, conştiinţa de masă a Pământului este formată din conştiinţa individuală a fiecărui om, integrată într-o structură omogenă.

cromagnon: cromagnon este un grup de oameni preistorici înalţi care umblau drept şi foloseau instrumente confecţionate din oase şi piatră. Acum 35.000 de ani în urmă această nouă rasă (similară cu *Homo Sapiens – omul gânditor* de dimensiuni mai mari) a apărut aproape de nicăieri şi a coexistat pentru o perioadă de timp cu rasa Neanderthal, aflată pe moarte.

craniul de cristal: Găsit în sudul Mexicului, el este sculptat în cristal şi are forma unui craniu uman. Cel mai cunoscut este craniul Anna Mitchel-Hedges. Mulţi oameni afirmă că au avut experienţe mistice sau paranormale atunci când se află în prezenţa lui.

DAL: Menţionaţi în materialele lui Billy Meier, cei din DAL sunt specii umanoide interdimensionale care acţionează ca şi mentori pentru Pleiadieni.

densitate: Prin densitate ne referim la o frecvenţă vibraţională şi nu la o locaţie, aşa cum

sugerează termenul de „dimensiune”. Structura densităţii acestei realităţi este exprimată în principal prin şapte nivele, deşi fiecare nivel are anumite subnivele. Scala densităţilor este un model folosit pentru a comunica percepţia unui individ în relaţia cu alte realităţi.

ceva: În sanscrită ceva înseamnă zeu sau divinitate; unul din clasa spiritelor bune. În misticismul Occidental, energia devică este conştiinţa spiritului din minerale, plante, animale şi forme mai subtile cum ar fi de exemplu zânele.

Dimensiune: Termenul de dimensiune se referă mai degrabă la locaţia unui individ în spaţiu-timp, decât la frecvenţa vibraţională a unei persoane (densitate). Dicţionarul *Webster* defineşte cuvântul „dimensiune” ca: „Magnitudine măsurată într-o direcţie anume, în mod specific lungimea, lăţimea, grosimea sau timpul”. Există un număr infinit de dimensiuni situate într-o anumită densitate sau frecvenţă vibraţională.

Dogon: Oamenii din Dogon sunt un trib African care trăiesc în Republica Mali (din vestul Africii) în apropiere de Timbuku, deşi au migrat dinspre Egipt. Timp de multe generaţii, ei au avut cunoştinţe astronomice avansate în ceea ce priveşte sistemul Siriusian, cunoştinţe despre care ei afirmă că au fost oferite de fiinţe din acel sistem.

ego: ego este „Eu” sau sine diferenţiat de sinele celorlalte persoane. El este partea psihicului care este conştientă în realitatea fizică şi acţionează ca şi un mediator între lumile interioare şi cele exterioare.

energie plasmatică: Aşa cum este folosit termenul în text, energia plasmatică este o formă foarte condensată de energie, lumină aproape lichidă.

Enki: În Sumeriană, Enki înseamnă „Regele Pământului” şi este considerat a fi cel care oferă umanităţii cunoaşterea civilizaţiilor. El este de asemenea cunoscut Babilonienilor sub numele de „Oannes” şi Egiptenilor sub numele de „Ptah”. El este zeul înţelepciunii şi cunoaşterii, iar de-a lungul timpului simbolul său a fost şarpele. Conform textelor Sumeriene, Enki a fost cel care l-a instruit pe Noe să construiască o arcă astfel încât umanitatea să fie salvată. Această atenţionare a fost o sfidare directă a ordinelor lui Enlil, cel care a dorit distrugerea umanităţii.

Enlil: În sumeriană, Enlil înseamnă „Regele aerului” şi a fost considerat a fi şeful tuturor pământurilor. Sumerienii l-au considerat a fi zeul suprem. Enki şi Enlil au fost fraţi vitregi care au avut acelaşi tată, fiecare dintre ei pretinzând că este primul născut, ceea ce le dădea dreptul să fie zeul care conduce. Acest conflict este considerat a fi sursa multor conflicte dintre zei.

eteric: Mediul eteric este unul care nu este centrat în jurul realităţii fizice dar conţine structuri energetice. Multe idei şi forme-gând din zona eterică se pot manifesta în lumea fizică.

Eva: Eva a fost primul prototip feminin creat prin clonarea sau separarea genetică a prototipului umanoid de gen masculin, numit Adam. Acest lucru este valabil doar pentru specia *Homo Sapiens.*

Familia galactică: Familia Galactică este un grup de fiinţe extraterestre (fizice şi nonfizice) care se află în legătură energetică şi/sau fizică cu dezvoltarea Pământului. Acest grup include: rasele Linene, Arcturia, Sirius, rasele Pleiadiene, Zeta Reticulienii, Orion şi mulţi alţii care nu au fost menţionaţi.

Fondatorii: Fondatorii sunt un suflet colectiv sau o energie a familiei umanoide. Fiinţelor din planul fizic le apar sub formă umanoidă – înalţi, graţioşi, androgini – întrucâtva de forma insectelor. Umanitatea este rezultatul fragmentării interne a Fondatorilor.

fototermic: Termenul fototermic implică atât ideea de căldură cât şi cea de lumină. În cavernele lor subterane Apexienii/Zeta Reticulienii, au suferit mutaţii cu scopul de a transforma în căldură anumite frecvenţe ale luminii.

fotovoltaic: Termenul fotovoltaic implică ideea de a asigura o sursă de curent electric care să capteze lumina sau radiaţiile similare. În cavernele lor subterane, Apexienii/Zeta Reticulienii au suferit mutaţii până când au ajuns să fie capabili a transforma anumite frecvenţe ale luminii şi radiaţiei în energie electrică.

Frecvenţa: Materia este energie care vibrează. Diferite valori ale vibraţiei determină proprietăţiile materiei. Frecvenţa este rata la care vibrează moleculele sau conştiinţa.

gaură albă: După cum este folosit termenul în această carte, o gaură albă este un punct de intrare pentru conştiinţă şi energie.

gaură neagră: O stea devine o gaură neagră atunci când se prăbuşeşte şi atinge un asemenea nivel al densităţii sale, încât câmpul său gravitaţional depăşeşte viteza de ieşire a fotonilor de lumină. Astronomii afirmă că în cazul unei găuri negre se petrece o schimbare în structura spaţiu-timpului. Aceasta creează multe probabilităţi, inclusiv (1) existenţa unor puncte de intrare şi de ieşire din alte realităţi dimensionale (2) locuri de naştere ale unor stele viitoare, (3) o capacitate de a folosi puteriile călătoriei în timp şi (4) un punct de intrare într-un univers al antimateriei.

grupul Lirian: cei din Grupul Lirian sunt consideraţi a fi creatorii originari ai vieţii umanoide de pe Pământ. Această carte îi descrie pe Lineni ca fiind o rasă primară pentru alte grupuri, cum ar fi Pleiadienii şi Siriusienii; ei fiind de asemenea şi prima fragmentare fizică a Fondatorilor Vieţii.

Grupul Siriusian: Aşa cum este folosit termenul în acest text, el se referă la grupul de extratereştrii (nu neapărat doar din Sirius), care au avut rolul de a crea Pământul şi de a contribui la dezvoltarea rasei umane.

heruvimul: Cele mai antice referinţe cu privire la diferitele forme ale heruvimului (din scrierile Akadiene şi Sumeriene), descriu un dispozitiv mecanic de securitate (de exemplu un robot), care a fost folosit pentru a proteja zonele foarte sensibile ale zeilor, în care oamenii nu aveau acces. Această idee a evoluat ulterior într-una mai abstractă şi spirituală, înfăţişată în manifestările arhetipale ale unei figuri celeste, care păzeşte locurile sacre şi este un slujitor al lui Dumnezeu.

hibrid: Un hibrid este orice fiinţă creată din diverse surse heterogene sau compusă din elemente ale unor familii diferite, care sunt oarecum incompatibile între ele. Hibrizii despre care se vorbeşte în literatura OZN sunt în principal o încrucişare între oamenii de pe Pământ

şi fiinţele Zeta Reticuliene. Procesul specific folosit pentru a crea aceşti hibrizi nu a fost încă dezvăluit. El foloseşte nu numai procesul secţionării genetice şi al clonării, ci şi o formă de inginerie de tipul lumină/plasmă, pe care oamenii nu o cunosc.

Homo: Homo (termenul latinesc pentru „om”) denotă o categorie din ordinului primatelor care include toate celelalte rase ale omului modern (*Homo Sapiens şi alte specii dispărute*).

Homo Sapiens: *Homo sapiens* sau omul modern este singura specie care a supravieţuit evoluţiei umane, ea aparţinând genului *Homo* şi familiei de primate a Hominizilor. Mărturiile din Geneză cu privire la crearea omului fac trimitere la crearea lui *Homo Sapiens,* şi nu a altor specii dispărute, cum ar fi Neanderthal de exemplu.

illuminati: Dicţionarul *Webster* îi defineşte pe „illuminati” ca „oameni care se află în posesia sau doresc să ajungă la o stare de iluminare superioară; un nume dat diverselor secte sau societăţi care pretind că deţin un nivel ridicat de cunoştinţe”. Acest lucru poate fi valabil atât pentru oameni cât şi pentru diverse grupuri extraterstre (fizice sau nonfizice), care ori se autoamăgesc, ori încearcă în mod deliberat să obţină controlul asupra societăţii umane. Unele dintre aceste grupuri negative pot fi: Orionieni, Siriusieni, Lineni sau Pleiadieni renegaţi. Originea

istorică a grupului Illuminati îşi are rădăcina în vremurile din trecut, atunci când diverse grupuri extraterestre au deţinut controlul parţial sau total (sau au ajuns să se lupte pentru control) asupra Pământului. Datorită acestor interacţiuni antice, Illuminati cred că deţin drepturile teritoriale de a stăpâni Pământul, drepturi care au devenit un măr al discordiei. Unii dintre ei încearcă să se încarneze, pentru a duce mai departe dorinţele lor în planul fizic.

Dintr-o perspectivă nonfizică, Illuminati pot fi priviţi de asemenea ca şi o energie arhetipală care a interacţionat la un moment dat cu Pământul. Acest grup a luat-o pe o cale diferită de cea a evoluţiei naturale şi a devenit un arhetip specific. Acest arhetip este legat de planetă, prin nevoia sa de a-i împiedica pe oameni să urmeze procesul natural de evoluţie.

Infuzia Dimensională: Dumnezeu – Întregul, Tot Ceea Ce Este – a devenit curios cu privire la ideea separării şi necunoaşterii, astfel încât a creat un tărâm pentru a explora cele două idei. Acest lucru a fost realizat creând graniţele unei dimensiuni. Puteţi echivala Infuzia Dimensională cu însuşi procesul creaţiei.

Insula Paştelui: Insula Paştelui este localizată în oceanul Pacific între Chile şi Polinezia Franceză, şi este cunoscută pentru statuile misterioase ale unor fiinţe umanoide, statui care au fost împrăştiate de-a lungul insulei. Autorul Lyssa Royal a avut o experienţă directă cu

anomaliile câmpului magnetic de pe această insulă.

Isis: În Egiptul antic, Isis a fost cunoscută ca şi soţia/sora lui Osiris, sora lui Nepthys şi mama lui Horus. În principal, ea este descrisă în mitologia egipteană ca fiind o zeiţă care deţine o imensă putere magică, ea reprezentând arhetipul figurii materne. Alte culturi au cunoscut-o sub numele de Isthar (Semiţii), Atena (Grecii), Kwan Yin (Chinezii) şi Inanna (Sumerienii).

Îmbinare a sufletelor: Un astfel de proces este cea mai comună formă a ceea ce este numit un „walk-in”. El apare atunci când indivizii fizici preiau o parte din energia lor mai amplă – cea din viitor sau dintr-o dimensiune paralelă – şi o încorporează în propriile personalităţi şi vieţi fiziologice.

Încarnare: Actul încarnării (aşa cum este folosit termenul) este procesul prin care un suflet intră într-un vehicul fizic, aflat într-o densitate aflată la o distanţă mai mare faţă de suflet – de exemplu densitatea a treia sau a patra. Iluzia creată este pierderea memoriei identităţii mai ample a unei conştiinţe individuale.

Începutul: Termenul de „început” este folosit în text, pentru a arată punctul de început al speciei *Homo Sapiens* de pe Pământ.

Îngeri/regatul îngerilor: Existând în interiorul celei de-a 5-a şi a 6-a densitate, regatul îngerilor a interacţionat cu Pământul prin diverse mijloace. Acestea includ manifestări ale ghizilor spirituali, viziuni, inspiraţie, channelling şi comunicare telepatică. Energiile care se înfăţişează sub forma îngerilor deseori vin din tărâmul Arcturian.

karma: Karma simbolizează echilibrul şi este un principiu purtat în interiorul energiei unui suflet, de la o viaţă la alta. Ea este pur şi simplu natura energiei. Vechea manieră prin care oamenii înţelegeau karma, era prin intermediul sintagmei „ochi pentru ochi”. Yoghinul contemporan Amnt Desai defineşte karma ca fiind „experienţa unor întâmplări nerezolvate şi incomplete din trecut, care se reîntorc din nou în prezent, oferindu-ne noi oportunităţi de a interacţiona în mod conştient cu ele şi a le rezolva”. Karma poate fi purtată de către un invidid, un grup, o specie sau o conştiinţă de masă.

Lemuria: Lemuria a fost un continent şi o perioadă culturală precedentă Atlantidei (iar pentru o perioadă de timp suprapunându-se cu aceasta). Ea era localizată în regiunea Pacific a Pământului, şi este considerată a fi prima cultură influenţată de extratereştri.

Liga Neagră: Liga Neagră a reprezentat un model al rezistenţei organizate care a luat naştere

în timpul conflictelor Orioniene, cu scopul de a contracara eforturile Imperiului Orionian, cel care urmărea să domine întreaga regiune galactică – atât din punct de vedere fizic cât şi spiritual. Liga Neagră nu s-a manifestat doar ca şi o organizaţie paramilitară de rezistenţă ci şi ca o formă de spiritualitate şi orientare filosofică. Aceste modele orioniene au încercat să fie echilibrate în alte sisteme planetare şi în prezent ele sunt jucate pe Pământ, prin intermediul ciclului reîncarnaţional uman.

Lira: Constelaţia Lira a fost de foarte mult timp recunoscută în mitologia Pământului. Unii oameni au făcut o legătură între ea şi Pleiadele. De exemplu, Ovidiu a spus că cele şapte coarde ale Lirei reflectă numărul planetelor din Pleiade. Lira poate fi privită ca fiind locul de naştere sau matca rasei umanoide din interiorul galaxiei noastre, Calea Lactee. Toate subspeciile, cum ar fi Siriusienii, Orionienii, Pământenii/Teranii, Pleiadienii, Veganii, Zeta Reticulienii, Centaurienii, şi cei din Altar (cât şi alte grupuri mai puţin cunoscute) sunt descendenţii raselor Linene.

lumina Orioniană: Termenul „lumină Orioniană” se referă la momentul din evoluţia Orioniană când acea civilizaţie a reuşit să integreze polaritatea. De asemenea, el poate fi privit ca şi conştiinţa de masă a Orionului – aspectul nonfizic care operează dintr-o perspectivă a unităţii şi integrării.

macrocosmos: Prin macrocosmos înţelegem un model realizat la scară mare a unei unităţi de dimensiuni mai mici. De exemplu, sistemul nostru solar reprezintă structura particulelor atomiilor.

Meier (Billy) Eduard: Elveţianul pe nume Billy Meier este cunoscut datorită unor însemnări ample, scrise după interacţiuni repetate cu fiinţele Pleiadiene (printre altele). El a făcut numeroase fotografii care arată în detaliu navele spaţiale Pleiadiene.

meta-atomic: Meta-atomic se referă la orice se află dincolo de particulele subatomice. Modelul care defineşte natura subatomică există la un nivel meta-atomic.

microcosmos: Microsmos este tot ceea ce trimite la ideea de lume în miniatură. Un exemplu este structura atomică care reflectă structură sistemului solar.

matrice (din cuvântul Latinesc *mater/mama*): O matrice este ceea ce creează, dezvoltă sau include tot ce există; o ţesătură de idei care formează o relaţie simbiotică; un model arhetipal.

Matricea Sirius/Arcturia: Energiile combinate ale Arcturiei şi Sirius asigură o echilibrare a laturii fizice, emoţionale şi spirituale. Această matrice a fost accesată de către

umanitate încă de la începuturile sale şi este cunoscută prin intermediul multor idei arhetipale.

multidimensional: O idee multidimensională este aceea care încorporează mai multe dimensiuni. Oamenii sunt priviţi a fi multidimensionali deoarece ei există în multe nivele dimensionale, încă neperceptibile sau neputând a fi măsurate.

Neanderthal: Neanderthal se referă la locuitorii peşterilor din perioada paleoliticului şi a perioadei târzii a cuaternarului (*Homo Neanderthal*), a căror oase au fost găsite în diferite părţi ale Europei, Africii şi Asiei. Rămăşiţele Neanderthalilor datează încă de acum 100.000 de ani în urmă. Ei par a fi evoluat din *Homo erectus,* şi au murit atunci când au apărut *Homo Sapiens,* acum 35.000 de ani în urmă.

Noe: Noe este o derivare Semitică a numelui Sumerian „Utnapishtim" şi a Akkadianul „Ziusudra". Toate scrierile acestor civilizaţii simbolizează un caracter de tipul lui Noe care este avertizat de inundaţie de către zeul Enki. Povestea inundaţiei din Geneză este o variantă condensată a unor mărturii pre Biblice mult mai detaliate, prezente în literatura Sumeriană şi Akkadiană.

nori eliptici: Aceşti nori au forma unor lentile biconvexe. Deseori forma lor care îţi taie

răsuflarea, este similară cu o navă spaţială de forma unei farfurii zburătoare. Deşi de cele mai multe ori natura este sursa unei asemenea formaţiuni a norilor, uneori mediul fizic al Pământului va transpune energia extraterestră sau conştiinţa într-o astfel de formă.

Oameni în Negru: Cunoscuţi de asemenea ca şi „MIB”, aceste fiinţe sunt privite a fi cei care induc teroarea. Ei sunt descrişi ca fiind înalţi şi purtând haine negre. Ei au fost văzuţi având trăsături puţin orientale, deseori purtând ochelari negri. Scopul lor este de a-i speria pe oamenii cu care intră în contact, astfel încât ei să nu spună niciun cuvânt despre experienţele lor sau cunoaşterea pe care o deţin. Prima oară oamenii credeau că ei erau agenţi ai guvernului, apoi au apărut alte idei, cum că ei ar fi: forme-gând, androizi, şi extratereştrii orientaţi negativ – Orionieni, Siriusieni şi Cenuşii. Una sau toate dintre ideile expuse anterior (în diverse combinaţii), pot fi corelate cu identitatea oamenilor în negru. De la publicarea primei ediţii a acestei cărţi, a fost lansată către sfârşitul anilor ’90 comedia *Oameni în Negru*, care i-a înfăţişat pe aceştia sub forma unei poliţii galactice. Deşi filmul a fost o comedie, în mod sigur el oferă o temă bună de gândire.

octava: Octava este cea de-a 8-a dintre cele 7 trepte; ea reprezintă integrarea celor şapte nivele. Aşa cum este folosită în text, ea se referă la un tărâm al existenţei în care conştiinţa va merge, după ce integrează primele 7 densităţi.

om: Dicţionarul Webster defineşte cuvântul „om” prin „asemănător humusului, pământului; având calităţiile sau atributele omului”. Acest concept poate fi lărgit, el referindu-se în mod specific la omul de pe Pământ, cel care face parte dintr-o subgrupă a familiei umanoide extinse – cea a strămoşilor noştri Lineni.

Orion: Constelaţia Orion este o grupare de stele care i-a intrigat pe oameni încă din antichitate. Cuvântul „Orion” este posibil să îşi aibă originea în vechiul cuvânt Akkadian numit „Uru-anna”, care înseamnă „lumina raiului”. Culturile Occidentale au identificat deseori această constelaţie cu cea a Vânătorului. Energia Orioniană este asociată cu conflictul polarităţilor. În prezent, Pământul încearcă să ajungă la o integrare definitivă a acestor polarităţi, prin urmare oamenii au puternice sentimente de afinitate cu Orion.

Osiris: Osiris este considerat a fi unul dintre principalii zei Egipteni. Printre alte epitete, el a fost definit ca „cel care sălăsluieşte în Orion cu un picior în văzduh şi cu unul pe Pământ”. Oricare ar fi identitatea sa, scrierile antice trimit către originile sale extraterestre.

Planeta Apex, Apexienii: Planeta Apex a fost una dintre primele societăţi dezvoltate din grupul stelar Lirian. După evenimentele

catastrofale prin care a trecut, planeta Apex şi-a schimbat poziţia către o altă regiune din spaţiu-timp. Apexienii au devenit într-un final rasa numită Zeta Reticuli. Unii speculează că planeta Apex este de fapt prezentă într-o realitate paralelă a Pământului – una în care nu am reuşit să ne echilibram dezvoltarea tehnologică cu cea spirituală. Dacă aşa se prezintă situaţia, atunci vizitatorii Zeta Reticulieni pot fi propriile noastre sine-uri din viitor care intereacţionează cu cele din trecut.

Pleiadele: Grupul Pleiadelor este un complex de stele din constelaţia Taurului, care se află la aproximativ 500 de ani lumină faţă de Pământ. În acea zonă, există în jur de 250 – 500 de stele, deşi numai nouă dintre ele au un nume. Majoritatea culturilor antice vorbesc despre şapte stele. Cultura Chineză le-a numit „Cele Şapte Stele ale Industriei" iar cea Greacă „Cele Şapte Fiice a lui Atlas". Mai mult decât orice alt grup stelar, Pleiadele au atras atenţia atât a civilizaţiilor antice cât şi a celor moderne.

polaritate/polarizare: Polaritatea se referă la prezenţa sau manifestarea a doua principii sau tendinţe opuse (contradictorii). Polarizarea este un efect al stării de polaritate, în care razele de lumină sau de energie prezintă diferite proprietăţi.

Pomul cunoaşterii Binelui şi Răului:

Menţionat în cartea Genezei, el este pomul din Grădina Edenului, cel din care Dumnezeu i-a împiedicat pe Adam şi Eva să mănânce. Aşa cum este folosit termenul în această carte, el simbolizează cunoaşterea polarităţii.

Pomul Vieţii: În cartea Genezei, Adam şi Eva au fost izgoniţi din Eden şi le-a fost interzis să mănânce din pomul vieţii, care i-ar fi făcut nemuritori. Aşa cum este folosit în această carte, pomul vieţii simbolizează cunoaşterea relaţiei divine dintre fiinţele umane şi Creator; el relevându-ne faptul că spiritualitatea noastră nu este dependentă de cei care ne-au creat – prin intermediul manipulărilor genetice.

prisma: O prismă este un corp transparent cu o bază triunghiulară, folosit pentru a descopune lumina sau energia în spectrul său.

Prisma din Lira: Aceasta este ideea arhetipală care simbolizează intrarea conştiinţei în realitatea noastră. Pentru familia galactică a Pământului, punctul de intrare se află în sistemul Lirian. Odată cu apariţia conştiinţei, ea s-a fragmentat în şapte densităţi, fiecare având o frecvenţă anume; la fel cum lumina care trece printr-o prismă se fragmentează în şapte culori vizibile.

Prototip: Un prototip este un model originar al unui lucru care este format; un arhetip; o formă

originară. În această carte, numele/termenul de Adam este folosit pentru a arăta ideea de prototip în jurul căreia au fost creaţi *Homo Sapiens.*

răpiri: Din punctul de vedere al celui care este răpit, ea este reţinerea (care încalcă liberul arbitru) acestuia de către diverse grupuri extraterestre, pentru următoarele scopuri: (1) studiu; (2) eşantionare genetică; (3) urmărirea istoriei unei familii genetice; (4) întreţinerea şi dezvoltarea programelor de hibridizare; (5) observarea reacţiilor materne ale oamenilor; (6) observarea răspunsurilor neurologice faţă de stimulii emoţionali; (7) comunicare; şi alte scopuri inclusiv (8) inocularea fricii şi a terorii, acţiune pe care extratereştrii orientaţi negativ cred că va stopa dezvoltarea sau accelerarea evoluţiei, atât a celor care sunt răpiţi cât şi a conştiinţei de masă. Mai jos sunt listate câteva grupuri care au fost implicate în răpiri, şi motivele lor principale pentru a interacţiona cu oamenii.

Zeta Reticulienii: 1, , 3, 4, 5, 6, 7
Siriusienii fizici (negativi): 1, , 3, 8
Pleiadienii: 1, 3, 6, 7
Cenuşiii: 8
Orionienii fizici (negativi): e 8

Reticuli: Aşa cum termenul este folosit în text, Reticuli se referă la fiinţele din sistemul stelar Zeta Reticuli.

Reticulim Rhomboidalis: Acest grup stelar se află la nordul constelaţiei Hidra şi a Marelui Nor. El conţine 34 de stele cu magnitudini planetare între 3.3 şi 7. Sistemul stelar Zeta Reticuli 1 şi Zeta Reticuli 2 sunt prezente în această formaţiune şi pot fi văzute doar din emisfera sudică a Pământului.

Sirius: Sirius, cunoscut sub numele de steaua Câine, face parte din constelaţia Câinele Mare. Ea se află la 8.7 ani lumină faţă de Pământ şi este cea mai strălucitoare stea observată cu ochiul liber.

sine: Freud defineşte sinele ca fiind o parte din structura personalităţii, cea care este primitivă, instinctuală, copilăroasă şi care se supune principiului plăcerii. Calităţiile sinelui sunt asemănătoare cu cele arătate atunci când oamenii trec prin cea de-a doua densitate a realităţii, în primele perioade ale vieţii.

sine viitor: Deoarece trecutul, prezentul şi viitorul există în mod simultan, fiinţele pot contacta fragmente ale lor din diferite perioade istorice. Deseori, extratereştrii vor contacta sinele lor din trecut (de exemplu, oamenii de pe Pământ), pentru a crea o legătură care le poate vindeca propriul trecut. Ideea de „sine superior” sau „sine viitor” poate fi uneori interschimbabilă, adică un sine viitor este o versiune evoluată a unui sine din prezent sau din trecut.

Semjase: Semjase este numele unui cosmonaut Pleiadian de sex feminin, care este principala persoană de contact a elveţianului Billy Meier.

Set: (Scris de asemenea şi Seth, Setekh, Setesh, Suty sau Sutekh.) În general, în mitologia egipteană Set este privit a fi zeul forţelor haotice şi al violenţei. Au existat mai multe controverse privind rolul său în Egiptul antic. Templele şi adunările preoţilor lui Set menţionate în această carte, trimit către ideea de venerare a forţelor întunecate.

Sumerian: Sumerienii au fost un grup de oameni care au format unele dintre cele mai vechi civilizaţii cunoscute (cu aproximativ 4.000 de ani! H). Ei trăiau în sudul Mesopotamiei (în zona Irak/Iran) şi aveau o origine necunoscută, nefăcând parte din ramura Semiţilor. Ei susţineau că temelia civilizaţiei lor le-a fost oferită de fiinţele „DIN. GIR" – fiinţe pure care veneau din obiecte strălucitoare, oamenii rachetelor incandescente – sau în termeni umani, extratereştrii.

superego: Freud defineşte superego-ul ca fiind un sistem din interiorul minţii care acţionează, în mod conştient sau inconştient, pentru a aduce standarde morale, sociale sau parentale care au rolul de a echilibra acţiunile şi deciziile ego-ului. Aşa cum este folosit în această

carte, termenul de superego este echivalent cu aspectul mai amplu al conştiinţei, care este un punct de legătură în procesul integrării personalităţii.

Ştiinţa Haosului: Studiul mişcării aparent aleatoare care dezvăluie un nivel mult mai profund al ordinii, aflat dincolo de observaţiile superficiale.

timp: Timpul poate fi privit ca şi un continuum specific în care relaţia dintre mişcare şi viteză este măsurată prin mijloace liniare.

Tot Ceea Ce Este: Acesta este un termen pe care mulţi îl folosesc în locul lui „Dumnezeu” sau „Creatorul”, deoarece îl include pe observator ca făcând parte din Creator.

umanoid: Termenul umanoid aşa cum este folosit în text se referă la orice fiinţă care este un descendent al Linenilor.

Vega: Vega este steaua alfa din constelaţia Lira (deşi ea este de fapt mai aproape de Pământ decât faţă de alte sisteme stelare din acea constelaţie). Vega a fost una dintre primele civilizaţii Linene care a produs o identitate unică şi coezivă, identitate care a fost de ajutor în a sădi şi coloniza multe alte sisteme, inclusiv Altair, Centauri, Sirius şi Orion.

Walk în: În general, o astfel de experienţă poate lua două forme. Cea mai comună dintre ele este îmbinarea a doua suflete, prin care o parte a energiei unui individ (sinele său mai amplu sau aspectele sale viitoare), este adusă în această dimensiune şi integrată de personalitatea sa. A doua variantă este mult mai rară şi ea este o situaţie în care o conştiinţă „separată”, locuieşte temporar într-un corp uman în timp ce sufletul originar părăseşte planul fizic. Aceasta este o experienţă foarte personală, în care entitatea nou sosită nu trebuie să îşi proclame originea sau statutul. Deseori experienţa de îmbinare a doua suflete este confundată cu schimbul „walk-in”, deoarece structura personalităţii (aşa cum este ea codificată în manieră biochimică în interiorul creierului) trăieşte o experienţă similară.

Zeta Reticuli: Descoperite către sfârşitul anilor ’60, cele două stele sunt localizate în constelaţia Reticuli, care poate fi văzută din emisfera Sudică a Pământului. Aşa cum este folosit termenul în această carte, Zeta Reticuli sunt o rasă alcătuită din mai multe subgrupuri care execută diferite experimente genetice, şi răpesc oamenii din perioada istorică în care ne aflăm în prezent. Per ansamblu, intenţiile lor sunt pozitive, în ciuda faptului că mulţi indivizi experimentează traume atunci când se află în prezenţa lor.

BIBLIOGRAFIE

Anka, Darryl. *Noua Metafizică.* Light and Sound Comunications, 1986

Burnham Jr., Robert. *Manualul Celest a lui Burnham, Volumele 1, şi 3*. Dover Publications, 1978

Cott, Jonathan. *În căutarea lui Omm Sety.* Doubleday, 1987.

Dickinson, Terence. *Incidentul Zeta Reticuli.* Astro Media Corp., 1976.

Ellis, Normandi. *Trezirea lui Osiris: Cartea Egipteană a Morţilor.* Phanes Press, 1988.

Fix, William R. *Hărţi Stelare.* Octopus Books, 1979.

Freer, Neil. *Decodificând Evanghelia*. Falcon Press, 1987.

Fuller, John G. *Călătoria întreruptă.* The Dial press, 1966.

Grant, Joan. *Ochiul lui Horus.* Ariel Press, 1942

Hart, George. *Dicţionarul Zeilor şi Zeiţelor Egiptene*. Routledge & Kegan Paul, 1986.

Jung, Carl. *Omul şi Simbolurile Sale.* Dell Publishing, 1964.

Kinder, Gray. *Ani lumină.* Atlantic Monthly press, 1987.

Krupp, E.C. *Ecouri ale Cerurilor Antice: Astronomia Civilizaţiilor Pierdute.* New American library, 1983

Molonnell, James V. *Înţelegerea Comportamentului Uman, A doua ediţie.* Holt, Rinehart & Winston, 1977.

Moody, Raymond. *Viaţa de după viaţă.* Stackpole Books, 1976.

Royal, Lyssa. *Conexiunea Arcturiană,* casetă audio. Royal Priest Research, 1989.

Royal, Lyssa. *Conexiunea Siriusiană,* casetă audio. Royal Priest Research, 1990.

Royal, Lyssa. *Moştenirea Pleiadiană,* casetă audio. Royal Priest

Research, 1989.

Royal, Lyssa. *Conflictul Orionian,* casetă audio. Royal Priest Research, 1989.

Royal, Lyssa. *Vizitatorii Zeta Reticulieni,* casetă audio. Royal Priest Research, 1989.

Royal, Lyssa. *Asociaţia Lumilor,* casetă audio. Royal Priest Research, 1989.

Royal, Lyssa. *Crearea Pământului,* casetă audio. Royal Priest Research, 1989.

Sitchin, Zecharia. *Scara către Rai.* Avon Books, 1985.

Sitchin, Zecharia. *A 12-a planetă.* Avon Books, 1976.

Sitchin, Zecharia. *Războaiele dintre Zei şi Oameni.* Avon Books, 1985.

Strieber, Whitlez, *Comuniunea.* William Morrow, 1987.

Temple, Robert K.G. *Misterul Siriusian.* Destiny Books, 1976.

Wolkstein, D, şi kramer, S.N. *Inanna: Regina Raiului şi a Pământului.* Harper & Row, 1983.

Wood, David, *Geneza: Prima Carte a Revelaţiei.* The Baton Press, 1985.

Zelik, Michael. *Astronomia: Universul aflat în Evoluţie.* Harper & Row, 1979.

Materiale de referinţă:

Noua Biblie Standard Americană. Thomas Nelson Publishers, 1960.

Biblia Sfântă, Noua Versiune Internaţională. Zondervaan Publishers, 1978.

Dicţionarul Enciclopedic Webster al Limbii Engleze. Institutul American al Limbii Engleze, 1977.

Despre Autori

Lyssa Royal Holt, născută în Arizona, deţine o diplomă în psihologie şi este un channell şi conferenţiar cunoscut internaţional. În anul 1979 ea a avut o apariţie clară a unui OZN, care a declanşat un interes profund din partea sa pentru fenomenul extratereştriilor. Această experienţă a condus la apariţia unor serii de vise în care i s-a spus că va fi un channell. Lyssa a studiat în profunzime fenomenul de channelling din zona Los Angeles, şi şi-a dezvoltat talentele native înainte să înceapă a face channell în mod public, în anul 1985. Din acel moment, ea a a călătorit în toată lumea, ţinând seminarii şi organizând călătorii în locurile sacre. Ea este co-autorul mai multor cărţi (publicate în multe limbi) inclusiv *„Vizitatorii din Interior”, „Pregătirea pentru Contact”, „Milenium: Unelte pentru Viitoarele Schimbări”,* cât şi *„Cartonaşele Moştenirii*

Galactice”, un sistem de divinaţie format din 108 cartonaşe. Ea a putut fi văzută la numeroase emisiuni televizate, inclusiv la Discovery Channel. Deşi Lyssa deseori lucrează cu informaţiile primite de la extratereştrii prin intermediul channellingului său, aplicarea practică a informaţiilor este de prima importanţă pentru ea. Ea este atât un student cât şi un profesor de yoga. În prezent, Lyssa locuieşte în Arizona împreună cu soţul ei Ronald Holt. Site-ul ei este: **www.lyssaroyal.com**

Keith Priest este un cercetător independent şi co-autorul cărţilor de cercetare Royal Priest *„Vizitatorii din Interior”* şi *„Pregătirea pentru Contact”.* Prin intermediul studiilor sale, el a cercetat amănunţit diferitele limbi antice, studii biblice, antropologice şi istorice. El combină aceste studii cu astronomia, mitologia şi psihologia. Deşi nu a văzut niciodată o navă spaţială – şi cu atât mai puţin un extraterestru! – studiile sale i-au arătat faptul că, chestiunea extratereştrilor nu numai că se potriveşte foarte bine în toate domeniile explorate, ci este de asemenea, o piesă indispensabilă a puzelului care face legătura între toate elementele.

Lyssa Royal Holt, născută în Arizona, deţine o diplomă în psihologie şi este un channell şi conferenţiar cunoscut internaţional. În anul 1979 ea a avut o apariţie clară a unui OZN, care a declanşat un interes profund din partea ei pentru fenomenul extratereştriilor.
Această experienţă a condus la apariţia unor serii de vise în care i s-a spus că va fi un channell. Lyssa a studiat în profunzime fenomenul de channelling din zona Los Angeles, şi şi-a dezvoltat talentele

native înainte să înceapă a face channell în mod public, în anul 1985. Ea este co-autorul mai multor cărţi. Lyssa a putut fi văzută la numeroase emisiuni televizate, inclusiv Discovery Channel. În prezent, ea locuieşte în Arizona împreună cu soţul ei Ronald Holt. Site-ul ei este **www.lyssaroyal.com**

Prisma din Lira

O Explorare a Moştenirii Galactice a Umanităţii

...este o carte care examinează ideea de creaţie dintr-o perspectivă diferită. În contrast cu noţiunea că oamenii sunt rezultatul creaţiei, această carte explorează ideea conform căreia conştiinţa colectivă de tip umanoid (sau suflet), a *creat* universul nostru urmărind anumite scopuri specifice.

Care sunt aceste scopuri? Cine este implicat?

În această carte sunt oferite răspunsurile la aceste întrebări şi la multe altele, întrebări care ne conduc către posibilităţi uluitoare.

Prisma din Lira urmăreşte diferitele rase din afara Pământului (Lira, Vega, Pleiadele, Orion, Zeta Reticuli şi altele) de-a lungul propriei lor evoluţii, făcând legătura cu propriul nostru drum de pe Pământ. Accentul cade pe înţelegerea legăturilor noastre intergalactice şi pe dorinţa comună de a ne reîntoarce acasă.

Veniţi cu noi pe acest drum…

Prisma din Lira!

„Această cercetare despre învăţăturile stelare (forme de cunoaştere care provin din diverse surse din afara planetei) este foarte precisă, completă şi validă. Odată ce ne îndreptăm spre fuziune (perioada pe care am anticipat-o încă de la începutul timpului, atunci când ne vom cunoaşte fraţii şi surorile noastre din alte dimensiuni), vom şti că informaţiile despre originea lor din această carte, reprezintă adevărul.

— Barbara Hand Clow, autor

Capitolele din Carte:

Infuzia Dimensională
Crearea Familiei Galactice
Matca Liriană
Factorul Siriusian
Drama Orioniană
Verii Pleiadieni ai Pământului
Poarta Arcturiană
Crearea Pământului
Zeta Reticuli: Transformare şi Trezire

Integrare: Regăsirea de Sine
O Poveste a Creării Galactice